

פֶּרֶחַי נְעֹרִים

שִׁירִים

מאת

אָבִי מַאֲשָׁקָאָוּוִיטֶשׁ

פרעסבורג

בדפוס ובחזאותה אטטאָ קעטערטש פֿרָעָסְבּוֹרְג ১৮
שנות תְּרֵלְצִי לְפִיךְ

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 690.

פרחי נוערים

1. *הנני נסיך צדקה, יאלאן*
(*הנני נסיך צדקה, יאלאן*, 22.)

Jugendblüthen.

Lyrische Gedichte

von

Hermann Moschkovitsch.

Breslau, 1877.

Druck und Verlag von Otto Köttritsch
(Promenade Nr. 38.)

1192 800

פֶּרֶחַי נְעֹורִים

שִׁירִים

אָתָּה מְאֹד כָּלֵב בְּנֵי עֲמָקָם
מְאֹד כָּלֵב בְּנֵי עֲמָקָם

צָבֵי מַאֲשָׁקָאָוִויטַשׁ

פרענסבורג

בדפוס ובחוצאות אַטְטָא קַעַטְטָעַרְיִיטַשׁ פֿרָאַמְעָנָדָע
שנת תֶּרְלַיְזַ לְפִיק

Es hat eine Sither gehangen,
An der Thür' unbeacht,
Der Wind ist gegangen
Durch die Saiten, bei Nacht.

Eichendorff.

לכבוד

אבותי היקרים, התמים והישראלים
כה"ה יצחק נ"י

ומנשימים באهل תבורך אמי מורתך האשה החשובה

מרת חייה חי

מנחה היא שלוחה לוכרין נצח

מאת בנים

המחבר.

מה אֲשִׁיכְ לְכֶם בָּעֵל גַּמְוְלָכֶם אֲבֹזָתִי ?
 בְּקָרְבָ לְבֵי הַיּוֹם תְּשַׁאֲלֵנָה רְגַשּׁוֹתִי
 מָה בַּعַד חַסְדָכֶם אֲקָרֵיב לְמַנָּה ?
 הַאֲם בּוֹחֵב וּכְסֻף לְכֶם אֲשָׁלָמָה,
 או בְּחָלֵי כַּתְמָ פְנִיכֶם אֲקָדָמָה,
 תִּוְעַרְכוּ כָל אֱלֹה בַּעַד אֲהַבְתֶּכָם הַגָּמָנָה ?

לֹא בְּהֹן יִשְׁלָם פָעֵל הַזָּרִים לְבָנֵינוּ,
 לֹא תִּסְלָה בְּאוֹצָרוֹת תְּבֵל אֲהַבְתָנוּ,
 בְּמָה אֲפֹא אֲבוֹא שְׁעִירֵיכֶם ?
 רַק תְוֹדוֹת רְקֹוֹת תְהִימָה בְּחַבֵּי,
 רַק אַש הַגָּמוֹל יוֹקְרָת בְּלָבֵי,
 אֲכָל אֵיך אַרְאָה אָוֹתָן לְעֵינֵיכֶם ?

אֲפָם הַזָּרִי שְׁמַרְתֶּם גַּן חִתִּי,
 נְטַעַי הַדָּעַת שְׁתַלְתֶּם בְּלָבְתִי,
 לְכָן רָאשִׁית בְּכֹוְרִי לְכֶם אֲרִמָה ;
 יְרַצְוּ לְכֶם פְּרָחָי, בְּגַנִּי פְּרָחָי,
 עַל אֲדָמָת קְדָש גָּדְלוּ כַן צָמָח,
 קָחוּ גַא מַבְנָכֶם רָאשִׁית הַתְּרוּמָה.

מִתְּבָרֶךְ אֱלֹהִים בְּשַׁבָּת וְבְשַׁנְתָּה
 מִתְּבָרֶךְ אֱלֹהִים בְּשַׁבָּת וְבְשַׁנְתָּה
 מִתְּבָרֶךְ אֱלֹהִים בְּשַׁבָּת וְבְשַׁנְתָּה
שִׁיר צָבֵי

אשר שרתי לירידי החכם היקר המשורר הנעלם והנפל לא
 מורה ר' צבי מאשקלוביץ נז! עת קראתי שירו
 היקרים היוצאים לאור בספריו "פרחי נוערים".

קוֹל צָפֹר נְעִימָה בִּיפִי חָנוּ נְצָבֵי
 בִּימֵי הַאֲכִיב שְׁמַעְתִּי שְׁמוֹעַ;
 וּמְרַתָּה עֲדִינָה הַוְּלִיכָתָנִי שְׁבֵי
 שְׁמַחְתִּי — גַם עַנִּי תְּדַמֵּעַ דְּמוֹעַ.

עַל עַז הַדְּבָר הַצָּפֹר יוֹשֵׁב
 עַל אַדְמָת קָדְשׁוֹ סְבִיב מְרַחְפָת;
 פְּשִׁיר עֲדָנִים גַם פְּעִיר עֲצָבָת
 מְנֻגָּה גַם קִינָה בְּנָעַם מְטַפָת.

אַתָּה הַצָּפֹר! קוֹלְךָ עֲרֵב וְגַעַם
 בִּינּוֹת "פְּרַחִי נְעוּרִים" תִּנְאַח בְּנָגִינּוֹת;
 שִׁירֶיךָ נְפָלָאִים, בְּפָנוֹ מְסָלָאִים,
 גַעַמּוֹת יְפִיחָיו וּרְגַשּׂוֹת עֲדִינּוֹת.
 סְפָה הַבְּגֹ�ר וַיַּרְעִשָוּ הַשְּׁעִפִים
 שְׁעִפִי הַנְּפָשָׁה בְּרַעְדָה יָגִילוּ;

תוננות מְרַכּוֹת פָּעֻנוֹנִים מַאֲלִיפִים,
מִיתְרֵי בְּנוֹרֶךְ נְטִיףָה יוֹילָן. —

בְּנֵפִי וְהַבָּךְ הַרְטִיב בְּטַל כּוֹם שׁוֹשָׁגָה
שְׁפַתָּה הַאֲדוֹמָה תְּפַתָּח בְּרִנְגִּים;
תְּשַׁק לְחַבְצָלָת גְּבָרָת הַגְּנָה
וְהִיא תְּמַנוּ לְךָ דּוֹדִיחָה עֲדִינִים.

מַלְכֵב הַשׁוֹשָׁן תְּשִׁמְעוּ גַּם אֲנָחָה
אֵל טַל דּוֹרָאִים תְּשִׁפּוֹךְ דְּמַעַת עֵין;
וְלִפְרָח אַכְּיָב הָאָחָה תְּשִׁמְחֵה בְּכָה
פָּרָזָן עַת יְקוּם עַת יְאִמְּן בְּחִיָּין.

אֲהַבָּת צִיּוֹן בַּת שִׁירְתְּךָ נוֹבָעָת
בְּרִנְשׁ תְּהַלֵּךְ בֵּין מִשְׁאוֹת קְרוּמִים;
כָּל הַשׁוֹמֵעַ יְבָכֵה לְךָ עַינוֹ דְּמַעַת,
עַת עַל אַכְּיָי יְרוּשָׁלָם תְּנָאָם גְּאוּמִים.

שׁוֹלְמִית תְּאַהֲבֵ בֵּין שְׂדִיחָה תְּלִינָה
וְהִיא קְחִיק דּוֹדָה אַכְּיָי נְפִשָּׁה תְּשֻׁוָּחָה
מִסְפָּרָת הַתְּלָאָות וּקְוּרוֹת הַעֲדִינָה
גַּם הִיא נְאַנְחָת וְתְשִׁפּוֹךְ רַוִּיחָה.

עַת אַנְכִּי אַכְּיָי קוֹל נְהִי הַקְשַׁבָּתִי
תוֹנָה שְׁבָרָה לְכִי בְּשָׁבָר גַּבְלָה;
אֵל הַר צִיּוֹן עַפְתִּי שְׁמָה נְצָבָתִי
וְאַשְׁמָעָ בְּנוֹר קְדָשָׁה יְרִיעָשָׁ אַבְלָה.

גַּם אָנֹכִי רֹעֵלְנָון צָפֹר בּוֹדְדָן
הָהָה אֲוֹתִי יַכְלֶה מְנֻפְשָׁה עַד בָּשָׂר;
אֶךְ בַּי יַהֲפֹךְ יָדוֹ תַּי שׁוֹדָד
וּבְתָגְרָתָ אֲפֹוֹ אֶת הַצְפּוֹר בְּתָרָה.

גַּם אָנֹכִי זְמִירָוֹת בְּיַלְלָה נִתְתַּנוּ
עַת בְּנִינָּוֹן יַזְמֹר אֶת עַז חִתָּתי;
בּוּין בְּתָרִים וּמִתְרִים בְּרִית עַמְּךָ בְּרָתִי
בּוּין מִתְרִי כְּנוֹרָךְ וּבְתָרִי לְבָתִי.

וּבְסְפִיר בַּת עַנִּי מִיהִירָה דְמַעָה
עַרְהָה — כִּי קְדַשְׁתִּיךְ לִי בְּרָעִוָּנִי;
מַעַמְקָךְ לְבִי קֹול בְּעַקְבָּךְ צְבִי שְׁמַעָה:
עַלְהָה וְהַצְלָחָה דָרְכָךְ נַכְחָ אַדְנִי!

קוֹלֶךְ הַגְּעִים בְּמַחְנָה הָעֲבָרִים יִשְׁזִירָה
תַּטְיוֹף שְׁעַשְׁיעִים בְּשִׁפָּה מַטְהָרָת;
אֲהַבָּה לְלִשְׁׂוֹן עַבְרָה בְּכָל לְבָבָ טָעוֹרָה
וְעַלְיָךְ יַוְרָחָה קְבוֹד אֲבִי הַפְּקָאָרָת.—
לְעַמְבּוֹלִים כִּי גַי סִוִּין תְּרָלוֹן
אוֹהָבָךְ וּמִיקְרָךְ וּמַמְבָּדָךְ
עַקְבָּךְ גַּבְרָי שְׁפָלָרְלִיבָּן.

בְּצִדְקוֹתָיו זֶה בְּפָנֵינוּ וְעַל כָּל צָדִיקָיו
בְּצִדְקוֹתָיו זֶה טָהוֹת אֲלֵינוּ זֶה אַחֲרֵינוּ
בְּצִדְקוֹתָיו זֶה צְדִיקָה וְעַל כָּל צָדִיקָיו

מִכְתָּב

ב"ה וויען, אייר תרל"ז. שנות :

יגבה צבי הירש — הור מאשקלאוי נדול יהי —
ומהאל הטוב ישא ברכה — מחבר הספר הללו —
ויה ירים קרנו — בכל מעשו יצלייחו! — לפ"ק

ראיתי את שיריך היקרים עודם בכתביהם, והנה הם
טובים ונכונים ברורים ואוהבים, תעכחות וגעימות בהם
משולבות מתאמות, רוח דמיונך הנשגב מادر נעה חוצב
להבות, ובתשכך בשבט סוער אהיריך תמשוך כל הלבבות,
צروفה אמרתך נאה בחירותים ומליצתך כגן פוריה, ורע
קרש מצבתה על שדה השפה העבריה, לשאת פרידתאך

תאהו לעינים ונחמד להשכיל כפלים לתושיה!

לך נא בכחך זה הלאה, רכבב וצלח ועשה חיל בהיכל
הומרה לצבי תפארה, וסימנא מילתא : צבי אומר
ואני אשיר עזק וגנו (פרק שירה). — ואל תירא מפני חמת
המבקרים הצעריים לימיים, שועלים קטנים משחויתים כרמים,
האומרים לטוב רע ואור לחשך שמיים ; הלא בספרתך ימצא
עונג ועשועים כל מבין דבר לאשורו, והקוראים הנאמנים
המה יודוך ויפארוך סלה. —

מרדכי וייסמאן חווה.

ANGER IN THE PLOT

אגרתת במקומן הגדולה

מחברי ספרים בימים האלה ואף נם הספרים העבריים
עשוי חוק למו לבנות נדר סכיב ספריהם, והקורא יכשל
בחספ' אשר הציג המחבר בפתח עיניהם, שמה יראה את לב
המחבר, מטרתו, תוכנותיו ויסודותתו, נס ישמע מרוי שיחו (אם
הוא מחבר עברי) אשר ישוף נדר קוראי. החוק הזה מצא
לו אדרח בין המחברים עד אשר לא ימצא אין נם ספר אחד
אשר אין "הקרמה" "עתה דבר" "אל הקורא" וכו' צמוד עליו.
כי כמו לוחותה המפחיר התלויות לנט על כל דלתايBethai
המרכולת למען ידע העובר את טוב בית נכתחה; כן ידבקו
ספריו עמוני את הקדימות באאר היטב על מבוא ספריהם.
ויען כי המנהג הזה פרץ בין בני ישראל, לכן כל אהין להרים
הנדר הזה אשר נבלו בספרים הראשונים. — והנני נוון בוה
אנרת במקומות הקרמה אשר כתבתי לחכם אחד טרם היצאת
ספריו. ישים נא הקורא הנכבד עינו על אנרגתי וחעלת לרצין
לפניו "כהקרמה" א"ל כפתח דבר".

בְּהַתְּחִוָּה אֶת דָּעַתְךָ הַיְשָׁרָה עַל אֲוֹדוֹת פָּטוּרִי "פָּרוּחִי נָעוּרִים"

אשר שלחתי לך, קטנותי מאד מכל התהלות אשר הרצת על שירותך, מה תהוה במו כי ככה השבעתני, הפרחים אשר ראיית קטנים ורכבים הנמו, ולבי היא האדמה אשר ממנה צמחו נס נדלו, רבים שבעו קרני השימוש אשר האירה עלימו, ורכבים חלו בילדתם מהקior הנורא, רק אש אהבת היפה נשמה באפס, ורמעות עיני היה למו לנשס נרכות, ולבן תפהוח במו רוח ינון ואבל ועל פניהם תשוכן חרדה מות . . . בכל זאת יידי יקורי יקר בעני משפטיך ואתכבד מאר על מוצא שפטיך, והגענו נכון גם להטוט און אל עצותיך הנאמנות אשר יעצתני בטובך בעבר ספרי אחריו כי אדריך לאיש נבון ומכין דבר לאשורו.

רַבְ תִּדְוֹתָ לְךָ גָּבָר נְכָבֵד! עַל בָּרְכָתֶךָ אֲשֶׁר בָּרְכָתֵנוּ בְּחוֹצְאֵי לְאוֹרָה רָאשֵׁת בְּכוֹרֵי עַטֵּי. אָבֵל לֹא עַל בָּרְכָתֶךָ הַשִּׁינְתָּ כִּי אָוֹכָה לְהַולֵּיד נָם סְפָרִים אֶחָדִים עַל בָּרְכֵי שְׁפָטָנוּ הַעֲבָרִיה, כִּי מָה גָּוְרֵל סּוֹפֵר עֲבָרִי, הַשְּׁאָלָה הַזֹּאת נִדְעָת מֵאָר, וּבָאוּנָנוּ שְׁמַעַנוּ מִפְּרָאָנָשִׁים אֲנָשִׁי שֵׁם אֲשֶׁר הַקְּרִיאוּ אֶת תְּיִהְמָם לְתֹרְהָה וְלְתֹעוֹדָה, וְמָה הִי הַגְּוָרָלָם? – לֹא אַחֲפֹעַ לְהַנִּיר כִּי לֹא עָשׂוּ לְהַמְּה הַוּן וַיּוֹשְׁר בְּסְפָרֵיהֶם, כִּי מֵי פְּתִי לְהַאֲמִין כִּי סּוֹפֵר עֲבָרִי יָרָא בָּרְכַת בְּסֶף "בְּסֶפֶר"? אָךְ נָם נְחַלּוּ לְעֵנָן וּבְנָן נָם חַרְפָּה וּבְזָוִין מַאֲלָה הַבּוּרָאִים בְּעַם אֲשֶׁר כָּל מַושְׁךְ בְּשִׁבְט סּוֹפֵר כְּכֹופֵר בָּאֵל יְחַשֵּׁב בְּעַנִּיהם, הָאָנָשִׁים הַאֲלֵה רְבִים הַמָּה נָם בַּשְׁתַּת הַנְּאֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר יֹאמְרוּ כִּי אִסּוֹר לְלִימֹוד שְׁפָת קְדֻשָּׁה, כִּי כָל יוֹדָעָה יַאֲשִׁמוּ, אַוְלָט אָם יִמְצָא אִישׁ אֲשֶׁר בְּכָחוּ לְעַקְשׁ וְלְסִלְפָת תִּיכְן הַמִּקְרָאות אֲשֶׁר בְּרוּר יִמְלָלוּ, וַיִּשְׁתַּחַשׁ סְתָרָם, הַוָּא יִמְצָא חָן וְשָׁכָר טֹב חַלְפָת עַמְלָנוּ.

הַסְּבָה הַרְאָשָׁוֹת אֲשֶׁר בְּעַרְהָה תַּعֲצֵר גַּפֵּן שְׁפָטָנוּ לְעַשּׂוֹת עֲנָכִים הִיא הַאֱמֹנוֹת הַגְּטוּוֹת בְּלֵב הַמּוֹנִיָּהָם כִּי כָל מַושְׁךְ

בשבט סופר לכפר ומכחיש יתשב, ולכן ירחקו האנשים לנوعם בספריהם למען לא יכו בנחלי בבריהם. הדבר זה הסבו האנשים אשר טמנו את זדונם תחת מסווה היראה, בראותם כי הספרים יגלו את קלונם ותרמייתם לעני המשם, ולכן אם קם איש יהודי נאמן לאלהי שפטו באמת, או הרישׁ הובכים האלה בכל מקום לאמור: הוחרו מן הספרים האלה . . . כי פורמים הם ראש ולענה, יסרו את כל ההולך תמים מהורי אלהו, ואחיהם התומים בשאמם בדבריהם האלה, קבלו את דבריהם ולא אכו ללמד לשון וספר עברות בפחדם פחד כי משמה חפתה הרעה לאמונה ישראל, ולכן כמה נס נצבה מחשבת מודדי אור האלה עד היום הזה, בהערים בלשון מומה להוליך את העם תועה, כי המה קשו את האמונה והספרות התחדשה באינדייה אחת, ולכן פחד כל איש אשר אליהם בלבו לקרוא בספרים האלה בידיעו כי חווה שקר ברא אותם מלבי.

ועתה אחרי הורעתך את הדברים האלה תמצא תשובה נחת על שאלתך. למה תעמיד הליטערטור העברי בסתור המדרנה בעת אשר השפות האחרות יפרחו يوم יום. לא מבלי יכולת ידי הספרים העברים לחת לה יד ושם תחרל העבריה ללהת, כי מי זה יאמר כי קצר קצהה ידם לעשותות חיל, הלא נראה כי יהודים רבים יהירו כיהר הרקיע בשפות העמים עד היום הזה, ולמה זה אפוא תנרע חכמת ישראל ובנית נבוני תשתת? למה ילכו הספרים מנוע ישראל ללקוט בשורות אחרות ומכרם כרם ישראל ירחקו נדור? אך הוא הוא הדבר אשר אמרתי לך נבר נכבד! כי כל ومن אשר יתחברו בספרות והאמונה לאחדרים, או נפול תפול בספרות ולא תבוא אל המטרה עד עולם.

נִמְצָא בַּיּוֹם מִקְרָם כְּאֶשֶׁר הַתְּחֻקָּה מִמְשָׁלַת הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַכָּהָנִים וְדַכְמָרִים וְכָל דָּבָר סּוֹפֵר בָּא בְּמִשְׁפְּט לִפְנֵי
הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ, נִמְצָא הַכְּנָעָה הַסְּפָרוֹת הַכְּלִילִת לִפְנֵי
הַאמֹּנוֹת גְּבִירָתָה, הַכְּהָנִים הָאֱלָה פָּחָדו מַעַט הַסּוֹפְּרִים הַחֲדָר
כְּחַרְבָּה פִּיפּוֹת, פָּנִי יְדוֹקָרוּ מִקְסָת הַסּוֹפְּרִים הָאֱלָה אוֹ פָּנִי יְפִיצָיו
אוֹרֶחֶד רָשָׁע עַל פְּנֵי תָּבֵל, וּמְלָאת כָּל הָאָרֶץ דָּעה, וְלֹכֶן נִשְׁבָּרָא
מְתָה הַסּוֹפְּרִים כִּי לֹא יִכְלְוּ לְדָבָר אִמְתָּה בַּשְׁעַר בִּימִם הָאֱלָה,
אֲךָ כְּאֶשֶׁר הַוּרָם דָּגֵל הַחֻזֶּשׁ וְהַדְּרוֹר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ, אוֹ נִדְלָה
נִמְשָׁפְּתָם וְחַמְתָּם, וּרְוִישֵׁי הַסּוֹפְּרִים אֲשֶׁר הָיוּ אָסּוּרִים בְּחַבְלִי
הַכְּהָנִים נִחְלָצְוּ מִמְצָר וּבוֹאוּ בְּקָהָל, וְהַקּוֹרָאִים לֹא שָׁאַלְוּ
אֶת הַסּוֹפֵר אָמֵן מָוה עַמְּתָה? לֹא חִקְרָאוּ וְדָרְשׂוּ אֶם הוּא נִכְרֵי
אוֹוְהָרוּ. חָסִיד אוֹ אַשְׁכָּנוֹ מַאֲמִין אוֹ אִינוֹ מַאֲמִין, רַק קִבְּלוּ
אֶת הִמְתָּמָת אֶת הַטּוֹב וְהַמוּעֵל מִכָּל אִישׁ וְאִישׁ.

הַסּוֹפֵר הָעָבָרִי אֲחָנוּ הוּא בְּסַבֵּךְ מִנוּעִים שָׁוֹニִים, חַצִּי
הַבְּקוּרָת עַלְיוֹן יְקַלְּעוּ מִכָּל עַבְרָה, אֲםִרְכָּר סְפִּיר הַמְתָאָר חַיִּים
הָאוֹמָה בְּצַבָּעִים נָאָמָנִים יָגַלְוּ בְּתִמְנוֹת שָׁוֹנוֹת אֶת הַטּוֹב וְהַרְעָעָה
וַיַּעֲבֹר לְעַיְנֵי אֲנָשִׁים שָׁוֹニִים, אֲשֶׁר מִזְמָר יְדֻעָה הַקּוֹרָא לְהַשְׁמָר
מַאֲבָנִי נֶגֶף, וַיַּעֲנִי תְּעַקְּחָנָה לְרָאֹות כָּל מְחֻזָּיר וּמִנְּעָתָה אֲשֶׁר
יִמְצָאוּ בְּכָל חַבְרָה וְחַבְרָה, הַסּוֹפֵר הָוָה יִשְׁמַע תְּלִוּנָה הָעֵם
כִּי דָבָר סָרָה עַל יִשְׂרָאֵל וְקָדוֹשִׁוּן, אֲמִתִּיל רוח הַשִּׁיר לְפָעָמוֹ
וַיַּרְיִם פָּעָמוֹ בְּהַרְרוּ הַוּמָרָה, נִמְצָא אוֹלֶא יִמְצָא מְנוֹת, כִּי פָה

כִּי אֲוֹנִי שְׁמָעִי מְאָנָשִׁים רַבִּים אֲשֶׁר קָרָאוּ רַאֲמָאן עָבָרִי
מַאֲחָד הַסּוֹפְּרִים הַגְּדוּלִים לְאַמְּרָה; כִּי הַמְחָכְרִיר יְתַלֵּל אֶת כְּבוֹד
יִשְׂרָאֵל יְעַן כִּי יַגְלֵה קָלָן אִישׁ אֶחָד הַמְסִתָּר תְּחַת מִסּוֹתָה
אִמְנוֹתָה, אָפָּק כִּי מְעוּלָם לֹא הָיָה בְּלֵב הַסּוֹפֵר הָוָה לְחַרְף בָּוּה
אֶת אֲחִיהָמָנִיטָה, כִּי הַנָּהָר כָּנְדָרְךָ הַסּוֹפְּרִים לְהָרָאָות כִּי מִקְוֹעַ
יִפְרָח פָּרָח, וּמִפְרָח יִנְדַּל סָלָן מַמְּאִיר. יְלִבְנָן נִמְצָא הוּא יִכְרָא לְיַיִן
תִּמְנוֹת שָׁוֹנוֹת, בְּכָל וְאֶת כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל וּכְבוֹד חַכְמָיו יִקְרָא
בְּעַיְנֵי מָאָרָה,

או שם ימצאו עוד אנשים אשר יאמרו כי המשורר הזה חלך את השפה בשינוי ענבים, האמן לי יודיו כי נם אכן שמעתי דבריהם האלה על שידי הבאים אשר שרתי על יהודה וירושלים בחלק "חכמת השרון" אשר יבא בספריו זה, ואולי יקומו עוד אחרים לבקש עלי תואנה על הרבר הזה. אך צר לי מאד כי האנשים האלה לא ידעו או לא רצו לדעת כי תמכתי יתודתי בהדרך אשר הלכו המשוררים הראשונים בין ר' יהודה הלו רמב"ע וכו' אשר לבשו את הנויינהם בשמלת אחרת על פי המליצה^{*)}. ולכן יידידי יסובבו שיריים רבים ממשוררו ישראלי על ניגלים קלים אשר אין רוח מליצה והנוין בחותם, אולי כי הסופרים יפחחו את משפט העם, ובabbo ואת יבחרו לכתוב שירי מועדים קינות ותשבחות, ושיריו ליריק ועפיק לא יבואו על שפתם, הן אמת הדבר כי היום הזה תנדר היליטעראטור העברות יום יום ואף נס ברוטיה אשר שם קינה הספרות ביתה, לא אוכיר רק את המליע הנдол אברהם מאפי, ואת הכלשן המפואר קלמן שלמאן, והשלישי הבי ניכבר הספר מהחולל הדורש טוב לעמו הריך פרץ סמא לענסקי, הנודעים לשם ולתלה עי ספריהם היקרים והמלאים בפו, כי כל הספרים הטוביים הללו מידם הם לנו, בכל זאת אם נתבונן היטב נראה כי רק ספרות-חדשנות תלך הלאן ונ дол במחנה העברים, בהמכתבי-עתים אשר יפרו לרוב כוכבים ברקיע, אך מה יושיעו לנו הכבכים האלה? האם מארם יהל אור חדש על בני? האם בזאת תנדר ותוושע שפתנו, אם סופר אחד יספר לנו מסון נドル אשר נעשה במקום מנורו, או אם נשמע כי בעיר אחת באונגרן נתירה חברה חדשה לתמוך עני

^{*)} עיין כוכבי יצחק חוברת 21 במכtab החכם המפואר דר. שלמה רובין.

עירה? . . . לא נוכל לכחד כי העלים האלה יביאו תועלת
לקוראים רבים אשר שפה אחרת זורה להם, אולי נס להמציאים
אותם לאור – אך לא – להשפה והליטערטור שלה. אכן
מכתבי עתים אשר יביאו תועלת רב בענינים טובים ומוסילים
בחקירה בקורת ובעלטיריסטי לא אדע אך מעט מוער,
כי רק על ידי מכתבי עתים כאלה יורח אור נהה על שמי
שפטנו הקדושה, ועל כל אחד אוהב שפטו להחזיק באנשים
ה אלה המתאימים להכין מטעמים ופרי מנדים ממנד לשונו
لتועלתה ולהתפארת אום ירושן.

הן הלאיתיך יידיד יקר בדברים רבים, וכמעט שכחתי
כי רק אגרת אבותוב, ולא מנילת מוסר לבני עמי, כי זה
דרכי תמיד לחשות על דבריהם הנוגעים בשאלות גדלות. יعن
כי אני לא נקראת לפרט אותן, אך לעשות רצונך חפצתי
הפעם, אחרי כי בקשת להודיעך את אשר בלבבי על אודות
הענין אשר דברת, ואкова כי אתה נס שאר משכלי עמיינו
יודו כי כנים דברי. נס נראה כי הרעדאקטורים העברים
החדשים יתקנו את המצענת הוה וככלם כאחד יعملו להעшир
את ספרותינו במאמרים מועילים הנדרשים לפני רוח הזמן
ועת הנאורה.

חיה בשלות יידידי, חוק ואמץ בריבך דרך האמת אשר
תליך. נס אהבהך מוקירך ומכבדך המצאה להרמת קרן
ישראל.

צבי מסקל אונזומיש.

Pr olog.

אֵל גַּת עָדָן נְטָעִ שָׁמִים,
בָּרְדָתִי לְרֹאֹת בָּאָבִי הַצְמָחִים,
מִזְאָתִי שֶׁמֶה אַסְפָּסָף וּכְלָאִים,
קוֹעַז וּדְרָדר בֵּין הַפְּרָחִים.

שֶׁם שׂוֹשָׁגָה תְּחִתְּ הַבָּד נְטוּיָה,
מְרַגֵּל הַקּוֹר אַרְצָה גְּרַמְסָת,
וּשֶׁם חֲבָאָלָת תְּחִתְּ גַּדְרָה הַדְּחוּיָה
בְּחַמֵּר וְאַגְּמָם מְתֻבּוֹסָת;

שֶׁם פְּרָח אֲדֹם וּגְעִים,
יְהָמָה יְעַרְוגָן לִיבְלִי מִים,
וּשֶׁם דּוֹקָאִים דְּשָׁאִים וּעֲפָאִים,
נְכָסָפִים לְטָל וּרְבִיבִי שָׁמִים;

שֶׁם תַּלְמִים וּעֲרָגָת שֶׁמֶה
בְּמַדְבָּר תָּהִי בְּעֵנִי חַוִּיתִי

גַם כְּפֹת שָׁעַלִים בָּנֵן שֶׁמֶה
עַל שְׂדָמוֹת פְּרָחִים רָאִיתִי.

וְאַחֲמֹל עַל הַשְּׁדָמוֹת הַנְּחַמְדוֹת,
עַל יְהִינָ אֹור נוֹנָה לֹא זְרָעָ,
עַל הַמּוֹרוֹזָת מְסֻעָר נְדוֹתָ,
וְעַל הַגְּצִינָם בָּנֵן הַפְּרָנָעָ.

יַרְדַּתִי שְׁבָת גָן הַשָּׁאֵה,
לְהִיוֹת יוֹגֵב קֹוה קֹוִיתִי,
וְאַבְחָר לִי אֱלֹה פּוֹרִיהָ,
בֵין סְעִיפִיכָ מְשַׁכְנִי נְטוּתִיָ.

קַיּוֹגֵב נָאָמֵן עַל מְשֻׁמְרָתִי עַמְדָתִי,
בַעֲרָתִי טָאָטָתִי כָל וָר בְשִׁיטָה,
שְׁמִיר וְחוֹם עֲקָרָתִי הַשְׁמַדָתִי,
קָלָא וָרִיתִי עַל כָל רֹוחָ;

וְרַעֲתִי צַמָח בְּחִיק הַאֲרָמָה,
גַם מְאַרְמָת נְכָר הַבָּאָתִי מִנָה אַחַת,
וְאַשְׁמָח בְּרָאוֹתִי יְלִדי שֶׁמֶה,
יְפָרָחּו בָנֵי גַם יְרוּוֹ נְמַתָ;

יּוֹם זְלִילָה עֲבָדָתִי בְּיִנְיָע כְּפָי
מְרַנְעָ וְמַנוֹחָה לֹא יַרְעָתִי
בְּנַשְׁף עַיְף וּבְנוֹעַת אֲפִי
תְּחַת אַחֲר הַשִּׁיחִים עַרְשֵׁי הַצְּעָתִי.

בָּם עַל עֲרֵשִׁי תְּלֹאות אֶפְפּוֹנִי
שְׁעָלִים מַחְבָּלִים בְּגַנְיוֹ פְּרַצּוֹ
סִיתִּירְטָרָף כְּדָבּוֹרִים הַקִּפּוֹנִי
פִּיהָם לְכָלְנוֹעַ עַלְיָ פְּצֹו.

"הָוֵי שְׁעָלִים מִשְׁחִיחִי הַגְּנִיעִים!
הַגְּנִיעִים בְּמַקְלֵטִי תְּפַרְצֹו פְּרַץ?
הַאֲינֵן דֵי יָעָרִים בְּאַשְׁמָנִים,
הַאֲינֵן דֵי כְּרָמִים בְּאַרְץ?"

"נוֹסֹו לְכָסֶם" קָרָאתִי מַמְקָדְשִׁי,
פָּנֵן תְּאַכְּלָו מַחְרָב וְעַמִּי הַשְּׁלוֹפָה!
מַקוּלִי נַבְּהָלוּ לְדַרְכָם חִשָּׁה
גַּהֲךְפּו — כָּמוֹז מַפְּעָרָה וּסְוּפָה.

שַׁחַר קִמְתִּי לְרֹאֹות בְּגַנְיִם,
בְּקִרְתִּי הַתְּלִמִּים עִם פָּרִים,
רְחַמִּי נַכְּמָרוּ לְרֹאֹות הַשּׁוֹשָׁנִים,
קִמְתוֹ מַחְזָם וַיְבַשְׁ חַלְבָּמוֹ.

וְאוֹרֹק מַיִם עַלְיָ הַפְּרַחִים,
דְּמֻעוֹת עַיִן עַלְיָמוֹ שְׁפְּכָתִי
לְאַט לְאַט הַתְּעוֹרָרוּ הַצְּמִיחִים,
נְשָׂמַת חִים בְּאַפְּם נְפַחְתִּי.

לְאַט לְאַט לְבָם פְּתַחְתָּו
לְאַט לְאַט שְׁבוֹ לְחִים,

כְּפֶרְתִּי פָּרֶטֶל בַּהֲדֵר אַמְּחָה,
מְלָאִים הַוָּד וְעַדְיוֹ עֲדָרִים.

עוֹדֵנִי בֶּן כְּפֶרְתִּי הַשְׁתְּעַשְׂעָתִי,
כִּי רַק לְמַרְאֵיכֶם הַגְּדָלָתִי שְׁשׁוֹנִי;
פָּתָאָם שָׁאָנָה גְּדוֹלָה שְׁמַעַתִּי:
"בָּזְדָּרִם בְּכָרֶח לְךָ מְמֻעָנִי!"

הַשָּׁאָנָה הַוָּתָּמִי זֶה לֹא יוֹדֵעַ.
לִיוֹנְגִּיבִּים בְּמוֹנִי הִיא נֹזְדַעַת.
הָה ! לְשָׂוֹא יַעֲמֹל הַזּוֹרָעַ,
בֶּן אַין בּוֹ רַק עַז הַקְּדַעַת — .

מָה יַסְפּוֹן גַּן מֶלֶא שׁוֹשָׁנִים
עַם כְּפֶרְתִּי הַוָּד מִמְּחַדִּי עִינִים ?
מָה יוּעַילוּ לְגַבֵּר הַצִּיצִים הַקְּטָנִים,
אִם לֹא יוּכְלָל לְהַשְׁעָן בָּעֵץ הַחַיִים ?

הַקּוֹל הַנָּה שְׁמַעַתִּי בְּחַלְחָלָה,
מִתְהַלֵּךְ בֵּין עַוְרָקִי לִבִּי וּבְשָׁרַי,
וְאַפְוֹל אַרְצָה מֶלֶא בְּהַלָּה,
לְכֶרֶת הַיּוֹתָמִים נְחוּמִי נְכָמָרִי.

בְּרִנְשׁ כְּדִשׁ חַבְקָתִי הָאַדְמָה,
וְאַשְׁקָ פְּעָמִים לְחַיִ שׁוֹשָׁנָה ;
הָה ! אַיךְ אַעֲזַבְךָ לְאַרְחָמָה,
אַיךְ אַנְטְשַׁךָ יַלְדָה קַטָּנָה ?

וְהַפְּרָחִים בָּכוּ נִטְפּוּ טֶל,
קֹול חֲנִינָה הַפִּיחָוּ עַלְיָמוּ —
“הַגְּחָמָו בְּנֵי כִּי נִקְרָאָתִי מִעַל!
עֲנוּתִי בְּנַשְׁקֵן אֶת פָּנִימָוּ.”

“מִעַל נִקְרָאָתִי בְּנֵי הָעִニּוּם,
הַעַת בָּאהּ לְהַפְּרָד מִעַלְיכֶם.
הַיּוֹ סְגָלָה תְּפָאָרָת שְׁעִשְׁעִים,
וּמְצָאוֹ חֹן בְּעִינֵי רֹאֵיכֶם.”

“אָוְלִי עוֹד אֶל גָּנְכֶם אָשׁוּבָה,
מֵי וְפָנָן וְתְשַׁגְשַׁנָּנוּ עד אֹז לִיּוֹפִי
וְאָמַצָּא אֶתְכֶם פְּרִידְתָּנוּבָה,
פְּרָחִים רַעֲנָנִים קָאִין דָפִי.”

בְּרוּךְ נִכְאָה שֻׁבְתִּי הַגְּנָה,
הַפּוֹרָתָת בְּהַדר הַשְּׁרוֹן
וְאַקְטוֹף שָׁמָה אֲנוֹדָה קַטָּנה
לְקַחְתִּיהָ לֵי לְאוֹת זְבָרוֹן.

וְאַקְחֵ מִהַּפְּרָחִים יְלִדי אֲהַבְתִּי
עוֹדָנִים רַכִּים לֹא הַנְצֹו פְּרִינְמוֹ
פָּה נְטוּתִים — הָלָא בְּסִפְרָתִי
שִׁירִי — הַפְּרָחִים הַצְּמוֹ, —

מפתח שפתוי

אנכי ליהנה אָנָּכִי אֲשִׁירָה

אנטמר ליהזה אָלָּה יְשַׁרְּלָא :

(שופטים ה כ)

בְּךָ צוֹרִי מִשְׁנֶבֶן אֱלֹהִים צְבָאות,
אֲפָפָח שְׁפָתִי לְשִׁיר עַזָּה,
הַלָּא רַב לְךָ רֹצֶב עֲרָבּוֹת
גָּאוֹה תְּהַלֵּחַ בַּי אָפָם בְּלַתָּה.

לְךָ מִקוֹר הַוּמְרָה בְּנוֹרִי אַעֲירָה,
יוֹצְרִי ! יוֹצֵר שָׁמִים וְתָבֵל,
לְךָ מִפְלָטִי הַיּוֹם אֲשִׁירָה,
עוֹרִי שִׁירָתִי עִורָה הַגְּבֵל !

אָךְ מַי יִכְלֶל לְמַלֵּל תְּהַלְתָּה,
הַלָּא בְּכָל הָאָרֶץ שָׁמֶךָ יוֹפִיעַ,
רוֹחַק אֱלֹהִים מְרַחְפַת עַל מַעֲשֵׂיךָ,
וְלֹמַה זֶה אָפֹא גַּדְלָתְךָ אֲשִׁמְעָ ?

הַמְשׂוֹרִים כְּלָם לְשֹׂא יְשִׁירָה
מַעֲשֵׂיךָ יְשִׁבְחוּךָ בְּזֹמֵר וְשִׁירִים,
שָׁמִים וּבּוֹכְבִים שָׁמֶךָ יְכַתִּירָה
וְהַלְלוֹךָ יְנַשְּׁאֹךָ כָּל מִצְוִירִים.

הַבָּאֵלֶת הַשְׁרֹזֶן

אם אֲשֶׁר־חָדֵךְ יְרוֹשָׁלָם
תִּשְׁבַּח יְמִינֵי :
תִּדְבַּק לְשִׁינֵי לְחָבֵי
אם לֹא אָוֶרֶבְכִי
אם לֹא אָעַלְהָ אֶת יְרוֹשָׁלָם
עַל רַאשׁ שְׂמָחוֹתִי :

(תהלים קלז ו' ו')

בתולות בת ציון

שְׁמָה בֵּין הַבְּשָׂמִים בֵּין עַצֵּי הַמִּפְּפּוֹת,
עַלְמָה רַבְתִּי חֹן בְּשָׁחָר נְשָׁקֶפֶת,
עַל פָּלָמִי הַשׁוֹשָׁנִים הִיא תְּשֻׁוָּת,
בֵּין עֲרָגּוֹת הַפְּרָחִים מְרַחֶפֶת.

מַה־יָּפֹו פָּעָמִיה כְּאִילָת הַשָּׁחָר,
תַּלְךְ הַלּוֹד וְטַפּוֹף עַלְיָה עֲרָגָנה,
שְׁפָתּוֹתֶיךָ שְׁנִי יְדֶיךָ בָּצָהָר,
אָכֵל עֵינֶיךָ כְּסֹו עַרְפָּלִי תְּגָהָה.

עַל רְפִידָת שׁוֹשָׁנִים הִיא יָשְׁבָה,
מִבְּעָד שְׁפָתֶיךָ אָנָּחָה מִתְּפָרֶצֶת,
בַּת עֵינֶיךָ בְּטַל־דָּמָע רַטְבָּה,
לְהַסְתִּיר יְנוּנָה הִיא מִתְּאָמֶץָה.

וּבְרוֹן הַזְּדָה עַלְהָ בְּלַבְבָּה,
לו הַזְּדָה לְעַרְוָבָה נְתָנָה.

אָכֵל הוּא בָּנָה גַּלְמוֹדָה עֲזָבָה
רַק וּבְרוֹנוֹ הַשְּׁאִיר לָהּ לְמָנָה :

לְכָנּוּ תִּלְלֵל תְּשִׁיר שִׁירִי אֶבֶל,
עַל הַפְּרֹד מִמְּנָה בְּחֻורָה הַגְּנָעִים,
זִדְיָה תְּרַקְּדָנָה עַלְיִ מִתְרִי הַגְּבָל,
וְהָרָ קֹלָה יִשְׁמַע מִבֵּין הַעֲפָאִים:

“אֲנָה פָּנָה דָּזָרִי דָּנוּל מְרַבְּבָה
גָּעָר אַדְמוֹנִי חַבְלִילִי עַיִינִים,
יִסְפָּה וְטוֹב נָאָרְשָׁת שְׁפָתִיו גָּנוֹה,
כָּלְול בְּהַדְרוֹ בְּאוֹר פָּנִי חַיִם”.

“אֲנָה פָּנָה דָּזָרִי אַלְיִ תְּשֻׁקְתָּו?
בְּרִית אַהֲבָתוֹ בְּלַבִּי שְׁמִירָה,
עוֹד זָכוֹר אַזְכּוֹר נָעַם נִשְׁיקָתוֹ,
אַהֲבָתוֹ הַטְּהוֹרָה בְּקָרְבִּי עַצְוָרָה”.

מַעַי יְהָמוֹ לְךָ עַלְםָ רַב תְּפָאָרָת,
בְּזַכְרֵי כָּר הַמּוֹר עַלְיוֹ נִשְׁבָּעָנוּ שְׁנִינָה,
עַת בְּלַבְנוֹן הַכְּתָחָפָעִי תְּחַת הָאָרוֹן,
כִּי רַק הַמְּמוֹת יִפְרִיד בִּינֵינוּ.

אוֹ מְשֻׁדְמָת צִיּוֹן פְּרָחִים קַטְבָּתִי,
אַרְגָּמִים זָר וְהָבָ לְרַאשָּׁה,
נִשְׁיקָות פִּיךְ בְּאַהֲבָה שָׁאָבָתִי,
כְּעַלְמָה פְּמָה הַשְׁתַּעֲשָׂעָתִי בְּחִיקָה;

אוֹ עַל הַרְרֵי יוֹתִים הַגְּחַמְדִים
חַלְמָנוּ חַלּוּמוֹת בְּחֻוּנוּ אַהֲבָה.

שְׁלֹבוּי וַרְזֵעַ הַלְכָנוּ צְמָדִים,
בְּלָאָט אַמְרָת : שְׁחוֹרָה אַנְיָה וְנָאָה !

נָאָה הָיִיתִי אוֹ בְּלִילָת יוֹפִי,
כִּי עַל יְמִינָךְ פָּנִי בֶּעָזֶן גְּהַדְרוֹ ;
אֲכָל מַעַת הַפְּרָדָה, מְלָאָתִי דּוֹפִי
בְּאַדְמָת נְכָר פָּנִי שְׁחַרְחָרוֹ.

עַל אַדְמָת נְכָר אֲנְדָל בָּאַין נְחָת,
בְּלִי שְׁמָשׁ בְּלִי טָל וְגַשְׁמָ שְׁמָים,
כְּשֻׁוְשָׁנָה בְּבִיתִיחָרָף פּוֹרָחָת,
פָּה בְּקֹור אַנְיָק שָׂוֵר הַחַיִם.

שְׁוַבָּה שְׁוַבָּה גַּעַר נְחָמֵד וְגַעַים,
בְּאַהֲבָה אֲפַתֵּח לְךָ וְרוֹעָותִי
כִּי עֲוֹטִיהָ אַנְיָי יְמִי רַעִים,
בְּנִשְׁיקָת פִּיךְ אַנְאָ מְחָה דְּמַעֲוָתִי !

שְׁוַבָּה שְׁוַבָּה רַעַי אֶל הַאֲוֹהֶבֶת,
בְּלִעְדִּיךְ הָה ! הַגַּעַי אַמְלָלָה,
אֲשֶׁר הַאֲהָבָה תַּוְקֵד בַּי קְשַׁלְבָת ;
בּוֹאָה בּוֹאָה וּנְרוֹה דּוֹדִים סְלָה .

תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה
תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה
תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה
תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה .

הנודד על אדמת נבר

נוֹדֵד נוֹדֵד בָּאַיִן מְנוּחָה,
מַעַל הַקָּרִים אֶרְדְּשָׁחוֹת,
הַיּוֹרֵד יְהִמָּה הַגָּחֵל יְרֻתִּים ;
עַל שְׁפָתוֹ גָּלְמוֹד אֲשֶׁתְּחָה,
”אֲנָה תָּלָךְ“ יְשַׁאֲלֵנִי הָרוּחָה,
”בְּגֹלֶה בְּגֹלֶה !“ תְּעַנֵּה אֲנָחָה.

בְּגֹלֶה בְּגֹלֶה, הָה ! אֲתָנוֹדְךָה
לְבִי כָּר תְּאַחֲנֵי רַעֲדָה,
צַיְעַד חַלְדֵי נּוֹבֵל, יְמִי יְמֻולָּה,
הַשְׁמֵשׁ נְטָתָה חַשְׁד בְּעַרְיפִּיהָ,
גְּנוּהוֹת קְרַנִּית לֵי לֹא יְהָלָה
וְרַאֲנֵיכִי בְּכָל מוֹשְׁבֹתְיכָה.

אַיִכֵּי אַיִכֵּי אֶרְצֵי הַגְּעִימָה ?
לְךָ אַכְסֹוף לְךָ אֲהִימָה,
הַוֹּד יְפִיחָה הָה לֹא רְאִיתִי,
עַפְרוֹת עַרְיךָ רְגֵלִי לֹא עַבְרָיו,
אָה בְּחִלּוֹם לְרָאוֹתְךָ דְּמִתִּי,
וַיְכַרְוֹנוֹת יְפִיךָ בְּלַבִּי נְשָׁארִי.

איך איה ארץ יקרה?
 בין הרים אונק מרה,
 ארץ קה אמי ישבונו
 ארץ שם שושנתי פֶרְחה;
 ארץ קה ידקר בלשוני,
 קה! איך? אונק באנחה.

איך אונך? אליך אועפה,
 מפנסת מושבי יפיך אשכופה,
 מי יתן לי אבר ובנפים,
 ואדרה אדרה אל אהובתי,
 ואנדזה אנדזה לארצי ירושלים,
 ואשך שמה שפטוי יונתי. —

נוֹדֵד נוֹדֵד בָּאַיִן מְנוּת,
 מַעַל הַהֲרִים אָרֵד שְׁחָות,
 עַזְפַּת וַגְגַע אַפְול וַאֲשָׁה;
 וְאַשְׁמַע קֹל יוֹנָה לְאַדְחָמָה,
 שְׁבִיעַת יוֹנָתִי אָוִני לְקָחָה,
 וְאַשְׁלָח יְדִי — וְהַיּוֹנָה גַּעַלְמָה! —

אהבת ציון

ברוחך אַחֲבָקָךְ אַנְשָׁקָךְ רְעֵתֶךְ
 באַהֲבָים אַתְּ עַלְסָה אַתְּ יִפְתָּחָי
 אַרְוָה מְדוֹדָךְ עַדְיָ אַשְׁכּוֹרָה;
 אוֹ אַעֲיָף אַתְּ נִשְׁאָה בְּנֵפְנֵי רֹוחָךְ
 אַהֲבָה אַהֲבָה! לְבִי יִשְׁוֹמָן
 אַרְדוֹף אַשְׁגָּן תְּמוֹנָתְךָ הַטְּהוֹרָה.

אַשְׁבָּח עָנֵנִי נְפָשֵׁי הַמֶּלֶךְ עַצְּבָתֶךָ
 אַשְׁבָּח כִּי אַרְדוֹף רֹום נוֹשָׁבָת,
 אַשְׁבָּח כִּי אַךְ אֶל נְפָשֵׁי כּוֹסְפָּת;
 אֶל שְׁמָשָׁךְ הָה! בָּאָה בְּאַמְרָיו,
 קָבֵר לֹא נָרְאָתָה בְּשָׁמִים,
 הָה! אַךְ צָלָה נְפָשֵׁי רֹודְפָת.

אַרְאָךְ בְּחִלּוֹם רְעֵיתָה אַהֲבָה
 גְּלָמִידָה תְּלִכִּי בַּת יְרוּשָׁלָם,
 עַל חַרְבָּת צִוְּן קְמוֹךְ עֻזְבָּה
 תְּשִׁפּוֹךְ וְתְּטִיףְ דְּמָעוֹת בְּמִים
 הַדְּמָעוֹת הָאַלְהָה בְּנֵפְנֵי עַבְרוֹ
 עִם דָם לְבִי יִתְדַרְךְ יִגְרוֹ.

לְבָנֶן שִׁבְוָרָה נַפְשִׁי מַנְטָפִי עֵינֶיהָ,
הָאָח ! מָה גַּעֲמִים דְּמַעֲוָתִיהָ,
מִדִּי אַשְׁתָּאָתָן תָּחֹנוּ תְּרֵדָמָה ;
מַי יִתְּנַזֵּן וּבְגַעֲמִים כֵּה אִישָׁנָה
וְאַחֲלּוֹם חָלוֹם אֱלֹף שָׂנָה,
וְאַרְאָה וְאַחֲהָה אַרְצִי בַּי גַּעֲמָה .

וְאַרְאָה יְרוֹשָׁלָיִם הַגּוֹה וְהַעֲדִינָה,
רַבְתָּה הַחֹן שְׁרָתִי בְּמִדְיָנָה,
וְאַרְאָה קָרִי וִיתִים הַשָּׁאָנָנִים,
וְהַבְּתוּלּוֹת בְּכֶרֶטִי עַי גָּדִי,
הַוְּלָכּוֹת שְׁמָה בְּפֶאָר זָעָדִי,
לְלִקּוֹת בְּטָנָא דּוֹקָאִים וְשׂוֹשָׁנִים .

שְׁמָה תְּלִכְנָה בְּנוֹת יְרוֹשָׁלָיִם,
נְחַמְדּוֹת לְמַרְאָה מְאוֹרוֹת עַיִן,
עַל חַוִּיהָן תְּעִדרָה צַיעַן וְשַׁוְשָׁן ;
וְאַנְכִּי אוֹ מְפַרְמֵל אֶרְד בְּדָטָמָה,
וְאַרְאָה אֶת הַעֲלָמוֹת עֲולָות מִימָה
כְּמַלְאָכִי יְהָה וְעַטְרוֹת בְּרָאָשָׁן .

וְאַנְשֵׁל הַעֲלָמוֹת נְאַכְרָכֵן בְּכֶרֶכתָה,
וְאַשְׁאַל אֶתָּן בְּרוּם נְאַנְחָה :
הַבְּרַעַתָּן אֶת שְׁוֹלָמִית מְתַמְנָתָה ?
וְפָעַן עַלְמָה אַחַת "מָה בְּקָשְׁתָךְ ?"

“אָנֹכִי שׁוֹלְמִית ! הָנַנִּי אֲמַתֶּה ,”
וְאַפּוֹל עַל פָּנֵי מְגִיל וְאִמְתָּה .

מַקּוֹל הַגְּעָרָה נְפִונּוֹתִי גַּבְהַלְתִּי ,
לְדִבֶּר אֲוִיתִי אֲךָ לֹא יְכַלְתִּי ,
גַּם הַגְּעָרוֹת הַעֲדִינוֹת גַּבְהַלְתִּי
חִיש בְּעִפּוּרִים אֶל תִּירְדֵּן רְצֹא ,
עִם טְהָרְדִּימְיוֹ פָּנֵי רְחִצָּה ,
לְהַשְּׁיבִנִּי לְחַיִם יְחִיד עַמְלָו .

וְתִבְקַר שׁוֹלְמִית הַתְּאֵפָן לֹא יְכַלְתָּה ,
כַּי וּבָרוֹן אֲהַבְתִּי בְּלַבְבָּה עַלְתָּה ,
וְתִגְנַשְׁתִּי וְתִגְנַע עַל שְׁפָתִי ;
וְתִפְקַחְתִּי עַנִּי הַכְּבוֹד מְבַכִּי ,
לְמַרְאָה שׁוֹלְמִית מַי זֶה לֹא יְחִי ?
וְשְׁפָתִי לְחַשׂו : “שׁוֹלְמִית יוֹנָתִי .”

עַמְדָתִי גַּדְהָם בְּאִיש עַבְרוֹ יְזִין ,
בְּפָנִי שׁוֹלְמִית הַבְּטָהִי עַז בְּעַז ;
וְהַגְּעָרוֹת שְׁרו בּוֹמָר מְלָאכִים :
“שְׁמָח עַלְם בְּשׁוֹלְמִית הַגְּאָה ,”
מִים רְבִים לֹא יְכַבְּדו אֶת הַאֲהָבָה ,
אַנְדַתְכֶם תָּעִמוד לְנַצְח גְּאָחוֹם ! ”

קוֹי הַשְּׁמֵש הַר הַכְּרָמֵל לְחַכְוי ,
וְאַנִּי וְשׁוֹלְמִית עוֹד הַתְּהַלְּבָנו בְּאָחוֹן

לְרַגֵּל הַלְּבָנוֹן לְרִאוֹת בְּגָנִים ;
 "מַדְנֶע שׁוֹלְמִית לֹא תְדַבֵּר
 מַדְנֶע מִקּוֹרֶותֶךָ לֹא תְסִפְרֵי" ?
 וְהִיא פִּתְחָה שְׁפְתִּיחָה הַשׁוֹשָׁגִים :

"לִכְה דָּזְדִּי הַר צִיּוֹן נִצְאָה,
 עַל כְּסָאוֹת פְּרָחִים שֶׁם נִתְרוּעָה,
 שֶׁם אַת דָּזְדִּי אַפְּנֵן לְךָ לִמְנָה ;
 שְׁמָה תִּמְרֵר אֲהַכְתָּנוּ נִטְעָתִי
 הַוָּא יְהֻנָּה לְנוּ אֲפְרִיוֹן בָּךְ נִשְׁבָעָתִי
 חֹשֶׁה, עֹוד מַעַט וְהַיּוֹם פָּנָה".

הַלְּבָנוֹן יְחִיד וְעַנִּי נִטְפּוֹ גִּילָּה,
 לְבִי בְּקָרְבֵּי רַתָּח כְּנָלִים בְּמַצּוֹלָה,
 בְּמַעַט גְּנוּעָתִי מְגַדֵּל שְׁמַחְתִּי
 וְאַשְׁקָּה לְשׁוֹלְמִית בְּלִבִּי דְּבָקָה,
 וְהִיא הַתְּאִדְמָה — פִּתְאָום הַתְּחִמָּקָה
 בְּקִשְׁתִּיחָה וְאַיקָּעַ — מִשְׁנָתִי —

השׁוֹלְמִית

(Sonette)

שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַשׁוֹלְמִית
שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי וַיַּחֲזָה בָּהּ
(שה"ש ז א)

I

עד אֵן תַּרְדְּפִנִּי תִּמְוֹנָה נִעְלָמָה,
אֶל מִתְּעוֹהָה רֹוח נוֹשֶׁבֶת,
מַתִּי תּוֹפִיעַ צְפִירַת רַמָּה,
מַתִּי בְּבָאִי תִּמְחַי עַצְּבָת ?

עַל שׁוֹלִי הַיּוֹרֵד אַתְּהַלֵּךְ בְּדַמָּמָה,
בְּעִצִּי כְּלַבְנוֹן אַבְקָשֶׁה עֲדִינָה,
פָּתָאָם אַרְאָךְ בְּהַסְּבָךְ שְׁמָה,
אַרְאָה וְאַבִּיטָה וְהַגָּה — תִּמְוֹנָה !

אֲנָה תְּעִיפִי בַּת שְׁמִים,
לִמָּה נִלְמֹוד וַיַּחֲתִיןִי רַעַתִּי ?
בְּלֹעֵדָה נְפֵשִׁי לִמָּה לִי חַיִם ?

אֲרוֹן כְּלַבְנוֹן פְּרָדִים מַחְמָדי,
הַגִּידָה אֲנָה עַפְהָ יוֹנְתִי ?
בָּה ! אֲךָ אַמְּלָל אֲנִי לְבָדִי.

II

על משכבי בליל ארך יפתח,
אָפַחֵד טְמֵרָאֵךְ כִּי זֶרֶת,
הָגִידֵי מָה קְהִתָּה לְךָ תְּמַתֵּי
מָה זֶה יְיַעַב עִנְגָּה סְבָרָה?

על אֲבָדָן קָאָרֵי אָרֵד בְּדָמָעָתִי
על כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל כִּי גָּלָה,
על אֲבָדָן הָזְדִּי וְשָׁמְחָתִי
בְּקָדֵר אֲבָכָה בְּקָול יְלָה.

על משכבי אָרְנוֹ בְּחִיל נְפָחָה,
אָתָךְ עַוְבָּה! אֲנָכִי בְּאָרָה,
על גָּוְרָלָךְ אֲבָכָה אָתָךְ יִתְהָר.

אָתָךְ אֲבָכָה לֹא רְחַמָּה,
אָתָךְ אֲתָאָנָה בְּרוֹמָה נְשָׁבָרָה,
רְנָע — וְהַתְמוֹנָה נְעָלָמָה.

III

אֵיךְ אָשְׁבָחֵךְ שׂוֹלְמִית סְגָלָתִי?
תְּדַבֵּק לְשׁוֹנִי אָם אָשְׁבָחָכִי?
כְּלֹא אַתְּ נְפָשִׁי אַתְּ נְשָׁמָתִי?
אֵיךְ אָשְׁבָחָה יְפֻעָת עִינְיכִי?

בְּוֹאֵ נָא בְּוֹאֵ אָסְפֵי חַרְפָּתִי,

אָנָּא לְתַחַת בְּחוֹרֶךְ הַאוֹנוֹיִן
הַבְּיָאִינִי נָא חַדְרוֹיךְ יָונְתִי,
אָם אֲשָׁכָּחֵךְ תְּשַׁבַּח יִמְנִי!

שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי שׁוֹלְמִית בּוֹרְחָתָה,
וּסְלָחֵי פְּשָׁע בְּחוֹרֶךְ הַעֲרִירִי,
כִּי אָש אֲהַבְתָּךְ בְּלִבְוֹ מַתְלָקָתָה.

שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי נֶפֶשִׁי לְךָ שׁוֹאָפָת,
חַרְוֹן אָפָךְ אָנָּא מַעַי הַסִּירִי,
בּוֹאִי בּוֹאִי נֶפֶשִׁי לְךָ כּוֹסְפָת.

III

עַת יְהָלוּ הַכּוֹכְבִים בְּשָׁמִים
וְכָל יִצְּרֵר יִשְׁזֵן וּמַצָּא מַרְגָּעוֹ,
אוֹ אָרָאֵךְ הַבַּת יְרוֹשָׁלָם,
וְלִבֵּי בְּקָרְבֵּי יְרֻעָד יָנוּעַ.

אוֹ אֲכָבָה אָוָרֵיד פְּלָגִי מִים,
דְּמָעוֹת הַגִּילָה עַנִּי יְרִיקָה
בָּאָחָת מַעֲינֵךְ אִמְצָא חַיִם
בָּאָחָת מַעֲינֵךְ אֲהַבָּה יְפִיקָה

מַתְמַונְתֶּךְ הַגָּאָה כּוֹכְבִים יְחִפְרוּ
חַשְׁךְ מִשְׁחָור תֹּואָר הַלְּבָנָה,
מְנַחָה גְּנַדְךְ קְרַנִּיכָה יְשַׁחְרוּ,

מה הַמֶּה יָרֵחַ וְכֹכֶבִי שָׁמִים ?
נְגַדֵּךְ יַעֲבוֹרְגָּנוּחוֹת כָּלְנָה,
מְנָה וּרְחָקָה הַלָּא וּמָה שְׁבָעִים .

V

מִמְּחִבּוֹאָו פְּתָאָוָם יַצִּיעַ הַחַרְמָן,
וְהַפְּנִיחָה חַלְפָּה פְּתָעָ בָּעֵן כָּלָה,
בְּכֹאוֹ, בְּרַחָה תִּמְוֹנָת הַתְּפִאָרָת,
וְנִשְׁפָּחָה חַשְׁקָי נְהַפֵּךְ לְבָדָלה .

אֲרוֹרָה אֵת שְׁמֵשׂ סָוָרָה,
לְמַהּ הַבָּאת עָזָרָן בְּעַפְעַשְׁפִּי ?
מְהַנֵּעַ לְקַחַת מְרַאַשֵּׁי הַעֲטָרָת,
מְהַנֵּעַ הַרְגֹּזָתַי מְלַעַם שְׁרַעַשִּׁי ?

לְמַהּ לִי אֹור שְׁמֵשׂ וּכְרַעַם ?
לְמַהּ לִי בָּקָר שְׁחָר וְאַכְפִּרָה ?
הַאֲם לְרֹאָות יְנוּנִי בְּפָלִים ?

אֵיךְ בְּלִילָה אִמְצָא תְּנַחּוֹמוֹת,
בּוֹ תִּמְוֹנָת שׁוֹלְמִית אֲשֻׁוָּרָה
אֵיךְ בְּלִילָה אָרְאָה הֹוד וְגַעֲמִות !

אחת היא יונתי

אחת היא יונתי לה אקספה
 במנוי לבבי קעה לה בית,
 אך היא — יונתי היפה,
 בדור עוקה קעה כשמיר ושית,
 לבן רקה רקה לבתני
 כי גלמוד עזבתני יונתי.

לבתני רקה ? זה עמל מלאה,
 מכואוב ופגע תלאה וצראה,
 נפשי נבנהלה רוחי נבאיה,
 גם בת עיני בדמעה חמרمراה,
 על אבדון הודי ותפארתי
 אוֹי לֵי בַּי אַלְמָן נשארתי.

אלמן אלמן ! هو בחי רעתי,
 על אתה אקונן איילל בחרים,
 אוֹלי עת פה אַרְיד בדמעתי
 תחעלם שלומית תענגב בורים.
 אוֹי לך גנות המרדות, هو ורונה !
 אוֹי שוכחת ברית אוֹי לך זונה !

הַקְנָאָה הַקְנָאָה הַהַצִּיקְתָּנִי
 אֲגַקְמָה אֶדֶם הַפְּעָם מְחַרְפָּתִי
 הַהַ ! גַּם אֲשֵׁה הַאֲהַבָּה אֲכַלְתָּנִי
 אַיְדֵי אֲקַצּוֹף אֲרָעֵל יוֹנָתִי ?
 אַיְדֵי אֲרָעֵל יוֹנָתִי חַטָּמָה וּוֹשֶׁרֶת
 אַחַת הִיא יוֹנָתִי בְּחִמָּה בְּרָה.

שׁוּבִי שׁוּבִי יוֹנָה סּוֹרְרָה
 מְחֻחָה אִמְחָה בְּעֵב חַטָּאתֵינוּ
 נְכַתָּם עָוֵן דָּאָשְׁבָח מְהֻרָה
 וְאַחֲדָשׁ אַתְךָ בְּרִית נְעוּרִיה
 כִּי אֲשֵׁה קָדְחָת יְלָהֶת נְצָח
 בְּלַבִּי יְקָדֵם אֲשֵׁה עָזָה בְּרָצָה.

אַחַת הִיא יוֹנָתִי לְהָאֲכָסָפָה
 פְּעַלָּה בְּנִפְיָה עַל הַבְּנוֹת בְּלָנָה
 לְהַלֵּל יְפָעַתָּה תְּלָא כָּל שְׁפָה
 חָגָה וְהַדְרָה גָּבָר מֵמָה
 לְבִן שְׁנִית אַחֲדָשׁ בְּרִית אַהֲבָתִי
 כִּי רַחֲם אַרְחָם אֶת יוֹנָתִי.

תחת העربים

תירדן יגעש פלגייו ייחמרו
והירח יציץ מבעד הרכובים.
שם ישבנו בימים עברי
תחת העARBIM תחת העARBIM.

פה עלה שחר אהבתינו
ברתנו ברית לעיני הרכובים.
פה נשבענו נדברנו שנייה
תחת העARBIM תחת העARBIM.

שם אהבתינו שרך העלתה,
גם הבשילה אשכלהותיה ענבים:
עינך חופה ראשונה לי נגלהה
תחת העARBIM תחת העARBIM.

שם עינך כספר הברקה,
השתעשענו התעלסנו באחים,
אהבה נאמנה בכתף הפיקה
תחת העARBIM תחת העARBIM.

עתה במקום אהבתנו פוריה,
אפול ואשך את הרוגבים;
בדר בלילה אעורר מאניה
תחת העARBIM תחת העARBIM.

הַדָּמָעָה

יִקְרַת לֵי דָמָעָה טֶל שְׁמִים,
עַת מִפְנֵי תְּמָחֵי עַצֵּב וְאַסּוֹן,
יִקְרַטֵּן לֵי דָמָעוֹת עַיִנִים
הַבָּאוֹת מִפְקוּד אֲגִיל וְשְׁשָׂוֹן.

אָנוֹשׁ מִבָּה מִפְכָּאָוב וְגַנְגָע,
גַּדְבָּה וְשַׁח מִאַצְבָּע הַצְּרָה,
אַתְּ תְּחִיהוּ תְּרִפְאָיוּ בְּרִגְעָה,
יְרִפָּא עַת עַינוֹ דָמָעָה גַּנְגָה.

בְּהַבִּיטָך בַּעַד אַרְבָּת עַינְהָה
יִשְׁבָּח רִישָׁוּ יִשְׁבָּח מְרִי שִׁיחָה
יִיחָם יִשְׁבָּח עֲנֵי וְחַבלָה
אַתְּ תְּנִחְמִיהוּ בְּהַתְּעַטֵּף רִוחָה.

אָבִן גָּם בְּשָׁחָוק וְצָהָלָת פְּנִים,
גָּם עַת הָאָם יַלְדָה מִחְבָּקָת,
בְּפִגְעִית רְعִים אַחֲרֵי שְׁנִים
בְּעַפְעַפְיָהָם אַתְ דּוֹבָקָת.

גָּדוֹלֶךָ כְּמֵר מַדְלִי כְּשַׁחַק מַאוֹנִים,
בְּכָל וָאֶת תְּגַבְּרִי עַל אֲמִיעַרְבָּה,
לְבָאָבוֹר יְפָס יְמָנוֹן בְּפָמִים,
מִעַצְמַת הַדְּמָעוֹה יְפֹל שְׁחוֹת.

מִבְּכֵי עֻזְבָּה עַל פַּתְח עַינִים,
עַל אֲבָדָן הַוְּדָה וְדַוְּדָה כּוּכְּבָה,
לְבָמִי לֹא יְמָנוֹן יְפָס כְּמִים ?
לְבָמִי לֹא יִשְׁבַּר לְמַרְאָה הַעֲנִיה ?

גַּם לְבִי יִבְקַע אַרְגַּנוּ מִמְּקוֹמֵי
נְפָשֵׁי תְּמָס מַאֲלָה הַדְּמָעוֹת ;
הַדְּמָעוֹת הָאֱלָה רָאִיתִי בְּחַלּוֹמִי,
מְעַין שְׁוֹלְמִית מְצָאוֹת חֹזְקָות.

הָה שְׁוֹלְמִית ! נְפָלָת לְךָ אַהֲבָתִי
פָּה נְלָמֹוד אַקְוָנָן עַלְיָהָהָרִים,
אַבְכָּה עַדְיִ אַטְבָּע בְּדְמָעָתִי
אַבְכָּה הָה ! עַל אַרְמָת זָרִים .

אָמַת כִּי אֲלֵיכֶם זְהָב
 בְּכָל־עַמּוֹן וְבְּחַדְרָיו
 תְּשׁוּבָה בְּבָנָיו
נֶר הַכְּרוֹן

עַל חַלּוֹן הַבַּיּוֹת תִּמְוֹנָה נָצַבְתָּ
 עַל מַה עֲדִינָה בְּמַעַטָּה שְׁחוּרָה
 בְּזִיהָ הַאֲחָת שְׁמַן שׂוֹאָבָת
 הַשְׁנִית פְּדַלֵּיךְ אֶת פְּתִיל הַמְנוֹרָה.

דְּמֻוֹת עִינִיכָּה יִמְלָאוּ הַמְנוֹרָה,
 בָּאָשׁ עֲפַעַתָּה הַעֲלָתָה לְהַבָּה,
 דְּמֻוֹתִיכָּה וְדָלְקָו יִפְיצְוּ אָוֹרָה,
 לְזֹכֶר אָוֹתָקָה נָרוּ בָּבָה.

לְזֹכֶר הוֹדֵי תִּמְלָל הַרְעָה זְהָב
 הַגָּר תָּוֹה אֲדַלֵּיךְ לְזֹכֶר הוֹדֵי
 אַלְלֵי לֵי אַלְמָנָה חִיכָּה!
 הוֹדֵי חִיכָּה! קָוָרָא בְּגַרְוֹן.

הַזֹּדֵי עוֹד חִיכָּה נִפְשֵׁי מְגַדְתָּה,
 עַזְדָּנוּ חִיכָּה! יִאמְרֵל בָּבָי,
 רָאָה נָא הָנָן בְּזַדְלָת,
 אָבָל וְתוֹנָה נְשָׁאָרֵי בְּנָנוֹי

בְּדָר בְּלִילָה לַיְלָה נוֹרָא,
תְּבִכָּה בְּחַלוֹגָה בַּת יְרוֹשָׁלַיִם,
לִוְכֵר דַּזְרָה תְּדִלֵּיק הַמְנוּרָה,
לִוְכֵר הוֹרָה עַבְרָ קְמִים.

בְּלִיל הַתְּשִׁיעִי בְּאָב הַחֲדָשָׁה,
לִוְכֵר זָן עַולְם תְּדִלֵּיק לוֹ נֶר —
וּבְלִבָּה יַתְעֹורֵר רַגֵּשׁ קָדְשׁ
”דוֹרֵי חַי ! יִשְׁן וַלְבּוּ עַר !”

* * *

*

”כִּי גַּרְך בְּתוֹלָה עֲנִיה
דִּינְך מֵקְרָאי בְּגַרְוָן,
חַבֵּי עוֹד מַעַט לִישְׁנָה
כִּי דַזְרָה סִיא חַבְצָלָת הַשְּׁרוֹן !”

על קבר בת ציון

מי זה השוכב שם בנהו ואגנה?
 על ארמת קדר שבלביה נארית,
 מי זה ראשו ונפשו בעפר שחה?
 על פל קדוש יבכה ישינה,
 מי זה הבזקה שם על הפלעות?
 על מזבח הרים יסיך דמעות?

נפש ובה בכה תבכה ביללה,
 בך ביללה על חרבנות ירושלים,
 הוא על בכוד ישראל כי גלה,
 שם תשטוף טעם במים,
 "יהוֹנָה הַלְוִי" שם יבכה בילד,
 מקולו ירונו ינווע אמותה הצלר.

על קבר בת ציון יברע ברכיהם,
 מפרק בא לפקוד את אהובתו,
 יבכה יספור על רעיטה ירושלים,
 לה בקר לבו הבה בשירתו,
 יצעק מרה יתאנח על השרבר
 אהה! מהת אהובה מצא — קבר.

"פָתַחְיוּ לִי אֲהוֹבָתִי אֶכְזָאָה שְׁעִירִה,
שְׁמָה נְתַעַלְסָה יְמָר בְּזַרְעוֹת הַמְּמוֹת,
שְׁמַעְיִ קֹל הַזָּדָק דּוֹפֵק חַדְרִיהִ,
אֲנָא הַטִּי לוֹ אָזְן קַשְׁבָת,
לְפָה אַלְמָזָן בְּלֻעָד אַתְּהַלְכָה,
לְפָה עָשָׂב קַבְרָךְ בְּשִׁפְתִּי אַלְחָכָה?"

"פָתַחְיוּ לִי רְעִיתִי חַלְוִמי בְּחִים,
הָאוֹנִי מְרִי שִׁיחִי לְךָ אֲעַרְזָכָה;
הַוְשִׁיעָנִי הַוְשִׁיעָנִי פָּנָ אַמְסָ פְּמִים,
נְפָשִׁי וְרוֹחִי עַל קַבְרָךְ אַשְׁפָוֹכָה,
נְפָשִׁי וְרוֹחִי אַעֲמִיד לְךָ לְמַצְבָּה,
לוֹכֵר עוֹלָם פָה אַעֲמֹוד לְמַעֲצָבָה".

"הָוִי רָגְבִי קְדָשׁ מְכָסָה אֲהוֹבָתִי
אַתְּכֶם אַשְׁקָה אַחֲבָקָם בְּלַבְכִי,
כִּי תְּחַתִּיכֶם שַׁוְכְנָת חַמְרָתִי
תְּחַתִּיכֶם הָה ! יְוָרֵח כּוֹכְבִי
פָה כּוֹכֵב צִיּוֹן יְאֵיר מְפַתָּה,
הָה ! מֵי יוֹרִידָנִי אַלְיוֹ לְשַׁחַת.
* * * * *
בָה בְּחִצּוֹת לִיל יְעֵיר קְוִינה,
וְהַוְרָה חַלְוִי בְּעִינִים בּוֹכִיות,
בְּנוֹרָה הַגָּעִים הַגָּעִים לְרִגָּה,

יְהִפְךּ לְאָבֵל עַל תֵּל הַמְּשָׁאֹת,
גַּם הַשָּׁמִים יְבֻכוּ פְּעֻם הַתְּקִדְרוֹ
וְאֲרוֹן הַלְּבָנוֹן בְּרַעַשׂ סְעִירֹו.

* * *

פָּתָאָם דְּהָרֹזֶת רֹצֶב נְשָׁמָעוֹ
עַל כָּר צִיּוֹן נְטָה סְוִסָּהוֹ,

אֶת יְהוּדָה הַלְּוִי עַינְיוֹ שְׁם רָאֶה
כְּקוֹל רַעַם הַרְעִים בְּלִשׁוֹנָה
מַי אַתָּה בְּלֵב? קָרָא בְּלֵתָה
עַל תֵּל קוֹיָאֵר תְּשַׁטְּחֵ שְׁטוֹתָה?.

וְהַמְּשֹׁורֵר בְּרַע בְּלֵי שִׁינַּי וּשִׁיתָּה,
כִּי נְשָׁמָתוֹ כְּבָר שָׁמִים עַלְתָּהָה,

רַק בְּכָנוֹרֹו עוֹד עַלְהָה הָרֹות,
וַיַּפְחֵ בְּמִיקְרֵי נְגִינּוֹת אִימְתָּהָה,

הַרְקָב הַאֲכָר בְּחַרְוִין אֲפִיהָ
עַלְהָה עַלְיוֹ בְּסָבוֹו — וַיַּרְמְסָהָהָו,

וְהַמְּשֹׁרֵר בְּרַע בְּלֵי שִׁינַּי וּשִׁיתָּה.

חַדְמָה בְּלֵי רַעַשׂ מְלֵא
חַדְמָה בְּלֵי רַעַשׂ מְלֵא
חַדְמָה בְּלֵי רַעַשׂ מְלֵא
חַדְמָה בְּלֵי רַעַשׂ מְלֵא.

על נהרות בבל

על נהרות בבל שם ישבנו
גם בָּבְרִינוּ בָּבְרִינוּ אֶת צַיּוֹן.
(תהלים קל' א')

על נהרות בָּבָל בָּאֲנָחָה וּבָכִי
יִשְׁבּוּ בְנֵי צִיּוֹן תִּקְרִים,
בָּכְלֵי נוֹלָה בְּדָמָעוֹת עַל הַלְּחִי
מֶר יְבָבִיּוֹן עַל אֶדְמָת זָרִים,
שֶׁם נְפָשָׁם מְנוּסָם מְצָאָה
מְרַגֵּל אֹוֵב מְגֻדָּל הַתְּלָאָה.

שם פְּתַח הַעֲרָכִים הַרְעָנִים
יִשְׁבּוּ קוֹדֶר יִבְקְשׁוּ מְרֻנוּעַ
אֵיךְ גָּהִיו לְלֹעֵן הַשְּׁאָנִים,
עַל זֹאת לְכֶם בְּקָרְבָם יִנוּעַ
וּכְמוּ הַעֲרָכִים יִנוּדוּ מְרוּם
בֶּן נְפָשָׁם פְּנִימָה לֹא תְנוּתָה.

גם דָּבָא עוֹבֵר בָּיִם הַאֲרָה
עוֹד יִמְצָא עֹור וְנַחְמָה
בְּהַשְּׁפֵךְ נְפָשָׁו רֹוחוֹ מְרָה
מְעָצְמָת הַוּמָרָה אֶתְתוֹ גַּעֲלָה,

בַּי אִתְגִּים צָלָצָלִי נֶכֶל
מִפְנֵיהם יְנוֹסִין עַצְבָּן וְאַבָּל.

לְכָן גַּם הַמֶּה בְּאֶרֶת לְבָתוֹ
לְקָחוּ תֶּגֶל לְהַשְׁקוּת אֶרְתָּה
וַיְדָוָם הַגֶּל לֹא עֲנָמוֹ
בַּי גַּם רְיוֹחָו כָּאַבָּן קְשַׁתָּה
ニְשָׁבָר מְתָאִינָה עַל הַעֲרָכָה
בַּי רְיוֹחָה הַסְּעָרָה בּוֹ גְּשָׁבָה.

או נְבָהָלוֹ מַלְאָוֹ חַלְחָלָה,
רָאוּ בַּי אַפְסָה עַזְרָתָה,
ニְבָכְוִי יְחָד בְּקוֹל דְּמָמָה,
מְגַדֵּל שְׁבָרִים מְקַאּוֹב אִימָתָה,
אֶל הַעַחַל דְּמָעוֹתָם שְׁטָפוֹ
עַם הַגְּלִים יְחָד נְהָדָפָה.

עַם עֲנֵי ! כְּחָ וְאַתְּ לְנַחַמָּה,
הַבְּטָבָן בַּי הַגְּלִים עַם הַדְּמָעוֹת,
הַרְחָק יְנוֹסֹו בַּיְד רַמָּה ;
לְכָן בְּפְרָזָע בְּהָ פְּרָעוֹת,
דַּעַ בַּי גָּלִי תְּנִינָן חִישָׁן יְפָלוֹה,
וּמְשָׁבָרִי כְּנַחַמָּה טְמָרָחָק יוֹלָה.

רחל

כה אמר ה' קול בָּרְמָה נִשְׁמָע נָהִי
 בְּכֵי מַפְרוּרִים רְחֵל מִכְבָּה עַל בְּנֵיהֶךָ
 מְאֵנה לְהִגְחָם עַל בְּנֵיהֶךָ בַּי אִינְנוֹן:
 (ירמיה לא טו)

שם במחשביו שואה ואמתה,
 בלילה ישימון שאיה ושממה
 על השביל ההולך אפרטה.
 מאנה רחל ברנס דממה.

שפט מים נזילות עיניה,
 כפיה תפרש השמים,
 ביום הנה הגלי בניתה,
 בו נחרבה ציון וירושלים.

שם תעמוד ולשפתיה גנות:
 עד מתי אליו אעוזר פאניה?
 מקום מצבי ים מדמעות,
 ואדמת קברי מדמעות רונעה.

עד מתי עוד תוחלת ממשה,

תשביעי רוחי חמת פתנים,
עד מתי עוד תרוני אנה?
מתי תמסכי גם לוי כוס עדרים?

אחרי ליל בלהה ואפהה,
וירח בקר בוהב קרנים,
גם השושנה אחרי קמלה,
בשוב האביב פראה חיים.

אך שמש עמי עוד לא זרחה,
ראשם יכسو חינוי אימחה,
שושנת יעקב עוד לא פרחה,
גם הבקר ברב היזו לא אטה.

איכם איכם ילדי לבתי?
בני חשקי האמנים עלי תולע,
איכם בני אשאל בדמעתי,
הה! בלבכם נפוזתם בגולה.

צר לי עליכם בני רוחי חבלה,
צר לי מאד לראות בצרותיכם,
צר לי מאד אם אמללה.
לראותכם נרוודים מעל אדרמתכם.

איך משבנות משושי ותנחותמי,

איה השׁדמּות אֲשֶׁר אַהֲבָתִי,
אֲנָה פְנֵיתִם שְׁעַשְׁעִי עַלְוֹמִי,
אֲיהַ הַלְבָנוֹן בָצְלוֹ יְשַׁבְתִּי.

בְּנֵי פְשׁוֹת בְּעֵין בּוֹכִיהַ,
וְשִׁפְתִּיחַ בְּקוֹל מֶרֶבְעֵינוֹן,
לְשִׁנְעָת רְחֵל אָם רְחַמְנִיהַ,
מְלָאֵכִי שְׁלוֹם בְּשָׁמִים יְבָקִיעַן.

* * *

הַשְׁמִים הַתְּקִדְרוּ הַצִּיצוּ הַבְּקָרִים,
גַם הָאַדְמָה פְצַתָּה אֶת פִיהַ,
וְתָנָה קֹל אֲדִיר נִשְׁמַע מִהְשָׁחָקִים:
"הַרְגָּעִי בְתִי אָם עֲנֵיהַ"!

"הַרְגָּעִי בְתִי אָם עֲנֵיהַ"
קָרָא אֱלֹהִים שׁוֹכוֹן רַמָּה,
"הַרְגָּעִי הַרְגָּעִי לְאַדְרַחְמָה,
קֹולֶךְ שְׁמַעְתִּי אָם רְחַמְנִיהַ".

"קַיִי קַיִי וְהַוחֵלִי לְאַל,
הַרְפֵּי מַעַט וְעַנִּיק תְּחִינֵה
בְקֻומִים מַעֲפָרָה בְתוּלַת יִשְׂרָאֵל,
נָאֵם ד' — בְעֵתָה אַחִישָׁנָה".

"שׁוֹבוּ בְנֵי אָלָּא בְּאִיכֶם שׁוֹבוּ
הַנְּחָמוּ עַל רָזֵעַ מַעֲלָלִיכֶם,
אוֹי כְּפִמֶר תִּפְרֹחוּ תְּנוּבָה
אָשׁוֹב לְצִיּוֹן" יֹאמֶר אֱלֹהִיכֶם.

אנית ישרון

אנית יִשְׁרוֹן טְבֻעה בָּאַיִן מַעוֹז,
יָמִים רַבִּים בְּגַלְים הַתְּנוּדָה,
גַּעַת רְצֹא וְשׁוֹב בְּיָם דְּמֻעָות,
עֲדֵי פָעֵם עַל מִשְׁמְרַתָה עַמְדָה,
הַה סְעָרוֹת יִם עַצְרוֹה מַלְכָת,
בֵין בְּפִים וּסְלָעִים הִיא מִתְהַפְּכָת.

סְפִינָה נַזְדִּית קְמִים אֲדִירִים,
הַמְשַלְכָה בַּיּוֹם מְסֻופָה הַזְמִיה,
אָם גַם הַתְּפֹצֵחָה בֵין הַצּוּרִים,
וּרְקָמְשׁוֹט קָל נְשָׁאָר לְהַאֲנִיה,
אָוֹבְמְשׁוֹט יַאֲחֹזָה הָאָנְשִׁים,
וּבְקָשָׁו מְפָלָט בְּפֶלְתָה הַקְּרָשִׁים.

אנית יְשָׁרוֹן בְּגָלִים נִטְבָּעַת
נֵס נֶס וְתָרֵן יְחִידָה נִשְׁבָּרוֹת
בֵּין בְּפִים וּקְלָעִים הַנֶּה קְבָּעָה
אוֹלָם קְרָשׁ וּמְשׁוֹט עֹוד נִשְׁאָרָה
הַמְּשׁוֹט וּהַקְרָשׁ הַנֶּה הַתְּפָלָה וּהַתּוֹרָה
אֶל חֻוף הָאוֹשֵׂר בְּהַנֶּגֶב נִעֲכֹרָה.

הַקְרָשׁ הַנֶּה הַגְּמַלְתָּן הַהַפְּכָה
הַוָּא יַעֲמֹד לְגַם לְעוֹרֵעַ יְהִינָּה
הַוָּא יַנְחַמְּנִי יַאֲרֵ אֶת הַחַשְׁבָּה
יַזְרֵנוּ הַדָּרָךְ לְתוֹרָה וְלִתְעִירָה
עֲדֵי יַתְעַשֵּׂת יַקְיַץ רַב הַחוֹבֵל –
אוֹ יַפְרַח שְׁנִית צִיעַן הַנוּבֵל.

אל כנורי

זיכרת לי בנורי משושי בחיים,
זיכרת לי בנורי אתה סנلتוי,
בבך אעוף אטנשא שםים,
בבך אשכח עניי וארטוי.

בבה שחתפה נפשי אשבע תמרורים,
אלך קודר פחת משא התלאות;
אתה תנחמי בומרה ושירים,
על מאובי יחד נשפוך דמעות.

לְקוֹל מִתְרִיךְ הַבָּلִי אֲשֶׁר
בְּהַמִּית נִפְשַׁךְ נִפְשֵׁי הַזָּמִינָה
אַתָּה יְמִדְתָּרָה אֲנָה
בְּאֲשֶׁר תָּלֹם גַּם הַיָּה — דָוְנִיה.

לְבִי לְבִי אֶךָ אֲתָה הוּא כָּנֹרַי חָמָר
וּמִרְוֹתִיךְ הָן הָנָה רְבּוֹת אֲנֻחָותִיךְ
אֶךָ הָנָה תְּבִיאָנָה וַיְשַׁעֵּי וְאֹרְרִי,
הָן תְּפַתְּחָנָה שַׁעֲרֵי דְּמָעוֹתִיךְ.

מִתְרֵי כָּנוֹרִ מַבְשָׂרִ לְקַחְתִּי;
לְכָנָן בְּזִמְרָתוֹ יְנֻעוֹן עֲרָקִי לְבִי.

בְּחַלְבִּי וְדָמֵי מִתְּרָיו מְשֻׁחָתִי,
לֶכֶן בּוֹמָרוֹ יְרָתִית דָמֵי בְּחָבִי.

בעתות שונות תשיר נעימות.

וְאַנִי אֶחָרֵיךְ אֶפְצָאֶה רֹפֶה,

עמד אשיר בעוז ותעצומות,

עַמְךָ אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ בְּקִינָה.

עַמְךָ אֲגֹבֵיהֶם עֻזָּתָךְ אֲעַלְתָּה שְׁמִים.

עמך ארדה בגביעות וגהדים

אפה אמת לארצי ירושלים,

רבי אריה לרבונו בולנו גרים.

— 1 —

גם לבי יגבהה ותיר ממעונו,

אחרי הדר כנורי יסוק שמים,

יעוב רבצוי ברחה מארוזנו

וְאַנִי אֲשֶׁר חֹלֵם וְגָלוֹת עִנְינִים

או אחלום חלום החיים בטבל,

חולום הארץ וכל צאנאייה,

אראה כי מנת אדם הבעל,

חיזיון עזבר – הדרים עליה!

मा राजान् वर्षा रेति ।

אֶל כָּבֵר רַעִי
בְּלֹסֶא מְזֻחָה יְהָאָרָג אֲזַחְזָה

Einsam klag ich meine Leiden,
Jm vertrauten Schoss der Nacht;
Frohe Menchen muss ich meiden
Fliehen scheu, wo Freude lacht.
Heine.

הצְלָלִים נִטוּ הַלִּילָה אַתָּא,
אָפָל וְחַשְׁבָה לְטוּ פְנֵי שְׁמִים,
עַל בָּל הַבָּבָר עַרְפָּלִי אִימְתָה,
דְּמַמָּה דְּקָה עַל בָּל אַפְסִים.

 אָו בָּאִישׁוֹן לִיל חַשְׁךׁ וְאָפָלָה,
הַרְחָק מְשַׁאוֹן קְרִיה בְּדַד אַלְכָה,
כִּי קָאָבֵי נַעֲפָר נְפָשִׁי קְמָלָה,
וְלֹאָתֵי לְהַבִּיט תֹּזֵק הַהְפָּה.

 בְּנֶשֶׁף יוֹם אַבְרָח מִן הַהְפָּה,
בֵּין צְלָלִי אָפָל אַבְנָזָר לְשַׁבָּת,
אַרְחָק מִפְתַּח שְׂוֹא מַעַמֵּק הַבָּקָא,
וְאַרְדָּה לִי אֶל בְּקַעַת צְלִימָות.

 חַשְׁבָת לִיל עַל פְנֵי נְמִתָּה,
וְלֹאָתֵי לְבַקֵּשׁ שְׁעָרֵי תָהָה.

פְּשִׁיעַתִּי הָנֶה וְהָנֶה בָּשָׂה נְדַחָה
אֲכָל הָהָה, חָרֵל מַנִּי עַין רֹאָה.

או יָקָרָתִי בְּרוּם אַמְלָלָה,
שְׁזַעַר ! הַוְרָנוּ מִקּוּם שׁוֹבֵנִי תְּחַתָּה,
הָן לְבָבִי שׁוֹאָף שָׁאָרִי כֶּלה
לְהַתְּהַלֵּךְ בֵּין סְדָרֵי שְׁחָתָה.

הַלֹּא לְשָׁלֹוי עַוְלָם הַבּוֹרְחִים מִמְּנוֹת,
עוֹד טָרֵם יָקָרָאוּ אַתָּה עֲוֹנָה,
טָרֵם יָקָרָאוּךְ אָונָה קְשָׁבָתָה,
וְלֹמַה זֶה אַלְיִי עַרְפָּךְ פָּוָנָה ?

הַלְּכָתִי גָּלְמוֹד בְּרָעָד וְדוֹמִיה,
עַדְיִ מִצְאָתִי שַׁעַר הַרְפָּאִים,
הַאָח הַגְּעֻטִי זְבוֹל תְּחַתְּיָה,
אַתְּלֹוֹן בֵּין סְבָבִי הַבְּבָאִים.

לְנָגָה תִּירְמַם אֲשֶׁר הַצִּיעַ מִפְּעָל,
הַסְּרָה הַעַלְּטָה מִשְׁמְרוֹת עַפְעָפִי,
וְאָרָא מִצְבּוֹת עַל כָּל מַדְרָךְ וְשַׁעַל,
נְפָלָתִי אַרְצָה מִגְּטָל שְׁרַעַפִּי.

עַיִן חֹוּ מִשְׁקָנוֹת מִבְּטָחִים,
פָּס וּרְשָׁע נֹרֶל אֶחָד לְקָחָיו,
שֶׁם פְּתַת הַתְּמִרִים הַגְּשָׁבָחִים,
דוֹקָאִים וְחוֹחִים יָמָר יְפָרָחוּ.

אֵךْ פָהْ מִנְיָחָה וַיְשַׁלְּחוּ פֹרִיהָ
אֲדוֹןְ כַעֲבָדְ שְׁפָחָה כְּגַבְרָתָ
יְחִידִי יְרֻקְמָו בְּחִיקָה נְשִׂיָּהָ
אֵין יִתְרֹזֶן לְעוֹשָׂר וִתְפָאָרָתָ.

בָהּ דְבָרוֹ הַגִּוְונִי וְעַנִּי צָפָהּ
בְכָלְ קָצְנוּ שְׁדָה הַתְּמוּתָהּ
כִי רַק לְמַרְאָה אַחַת שָׁאָפוּ
אֵלָּ קָבָר רַעַי אַלְיוּ לְבִי נְשָׂאָ.

פִתְאָוָם עַצְרָתִי כִי רְגֵלִי מַעֲדוֹ
בְעַרְמָתָ עַפְרָ חִלְקָתָ אֲהֹובִי
בְרַבִּי פְקוּ מַתְנִי רְעָדוֹ
שְׁפָתוּתִי נָאָלָמוּ קָשָׁלְ נִיבִּיָּ.

הָה ! רַעַי רַעַי יְדִיד בְשָׁרִי !
מִפְעַטְךָ נְפָשִׁי מִרְ שְׁנוּתָהָ
הַמְעוֹתָ עַנִּי כְמִים גְּנָרִי
בְלָבָ נְשָׁבָר עַל גַג אַהֲלוֹ בְּרַעַתִּי.

הָויּ רַעַי הָאָם פָהּ מַעֲונָךְ נְטוּתָהָ
הָאָם פָהּ תְשִׁבְצָוֹן אַבְנָן יְקָרָה ?
אַלְלִי לִי ! בְּדָמִי יִמְיךָ נְגַדְעָתָ
שְׁוִישָׁנָה נְחַמְדָה בְּלִילָתָ תְּפָאָרָה.

הָויּ שְׁוֹשָׁנָה עֲדִינָה וְוִיפָּהָ
רַבָּה וְעַנוּנָה בָּל יְקָרָ מַעֲלָפָה,

עוד לא הגזו ברכיה הוה נקוטפה,
 עודנה באבה תפָה סָפָה.

 הוּי תְּקוֹנַת אֶם תְּוִלְתָּה הָרִים,
 אֵיךְ חַלְפָתָן כְּחָלוּם וְחוֹזֵין,
 רְגִבִּי אֲדָמָה עַלְיהָן מְזוּרִים,
 בֵּין לִילָה נָאָבָדו בְּקוֹקוֹין.

 גַּם רְבּוֹת מְחַשְׁבוֹתִיךְ יַרְדוּ דָוָמָה,
 בְּעַד עַטִּינִיךְ חַלְבָּן מְלָאוִי,
 פְּחַמִּיךְ יַצֵּע רַפֵּד רַפָּה,
 יְחַלְקוּ שָׁלָל עַם קְשָׁר רַעַי.

 אָוֶרֶה יָמִים מַקְדָּם יָמִי הַגְּנֻעָה
 עַת יְחִיד בִּעיר הַלְּבָנוֹן לְשׂוֹחָה,
 מָה נָאוּ אֹו תְּמִימִים בְּעַצְם לְטָהָר,
 לוּכָרִם נְפָשִׁי שָׁוְקָה לְבִי יְשׂוֹחָה.

 אֹו דְלֹתָן פְּנִינִים מַיִם הַדְּבָעָת,
 נִיחַד הַשְׁמַעַת שָׁעָנוּ בְּהִנְהָה וְאָמָר,
 עַתָּה הַגָּעָה לְכָרוֹת לְשָׁעָה תְּוִלְשָׁת,
 וּבְשָׁרָךְ יְלִין בֵּין שָׁוּבָנִי חֹמָר, וְסָאָה
 בְּתִרְאָה עַתָּה נְפָשִׁי הַגְּכָאָה,
 בְּתִשְׁמַע מַרְיִי שִׁיחִי קוֹל רַעַךְ ?
 אָוְלִי בְּעַיִינִיךְ תְּאַכֵּל בְּעַת תְּוִלָּעָה,
 וּרְקָבְנִיךְ הַהָן בְּקָדְקָנָה.

קְרִנִי חַשְׁמָשׁ לְשֹׂא בְּקֶבֶרֶת תּוֹרְחָנָה
עִינֵיךְ בֶּל תְּرָאָנָה גַּנוּהוֹתִיהָן,
הַצְּפָרִים מְפַעֵל שִׁיחָן תְּשִׁפְכָנָה צְחָנָה
אֲבָל אָנָךְ אַטוֹמוֹת לוֹמִירְוֹתִיהָן.

יְמִים יַעֲבוֹרוּ חֲדָשִׁים יַאֲתִי
וְאַתָּה בְּקֶבֶר מִישָׁן הַמּוֹתָן
סְתִּיו וְחַרְףׁ יַעֲבוֹרוּ כְּלָא דִיְיָן
וְאַתָּה נְרָדָם בְּנִי אַלְמָוֹת.

* * * * *

בְּכוּ אַתִי צְאַצָּאי הַשְׁמִים,
יְרֵחַ פּוֹכְבִים וּמְזֻרֹת רְקִיעַ,
שְׁפָכוּ אַתִי דְמָעָה כְמִים,
נְהֻרָה עַלְיכֶם בֶּל תּוֹפִיעַ.

בְּכוּ אַתִי צְפָרִים בָּעֵלי כְנָפִים,
תְּנַנֵּה קֹל נָהִי מִבֵּין עֲפָאים,
הַרְימָנוּ נָהִי עַל כָּל אֲנָפִים,
הַרְימָנוּ וְגַבְעֹות אַלְוִינִים וּבְכָאים.

בְּכִי אַתִי חַבְאַלְתָ פּוֹרִיהָ
עַל קֶבֶר הַרְעַדְמָוֹת נְשִׁפְוֹכָה,
בַּי כְמוֹנִי כְמוֹד נְפִשְׁר בּוֹכִיהָ
כְמוֹנִי בְמוֹד רְוַחַ נְכֹזָה.

הן לְבָתֵּךְ אַמְלָה וְנִפְשֶׁר הַוְמִיחָה,
בַּי רְתָקָתְ מַעֲרָגָה פּוֹרָחָתְ,
תְפָרָחִי עַל הַקָּכָר בְּשֻׁוּשָׁנָה בְּצִוָּהָה,
בְּמוֹנִי בָּמוֹדְ פָה הַגָּךְ מַתְנִפְחָתָה.

לְכָנָן יְחִיד עַל קָכָר רְعֵי נֹרִיד מִים,
אַנְכִי דְמָעוֹת עַיִן לוֹ אַמְסָכָה,
וְאַתְ הַעֲרִיףִי עַלְיוֹ טַל שְׁמִים,
מַאֲשָׁבּוֹל פְּרָחָזְקָה הַיּוֹלִי לוֹ בְּרָכָה.

אָכָל לְמָה אַיְלָל אַעֲזָר בְּבָכִי,
עַל רְעֵי הַאֲהֹוב בַּי אַינְנוּ?
הַלָּא טֹוב גּוֹרָלוֹ חַפְשִׁי מְדֻחָה,
שָׂוד וּכְפָן לָא יִפְגַּעַנְהָוָה.

לְכָנָן שָׁכָב בְּשָׁלוֹם פָה בְּקָכָר,
מְשָׁשָׁוֹן וְאַסְוֹן פָה תְמִצָּא מְרֻגְעָעָה,
שָׁכָב שְׁאָגָן אֶל תְּפָחָד מְשָׁבָר,
חוֹסָה בְּצָל שְׁדֵי בְּכָנָפִי אַלּוֹהָה.

*

אָק הַכָּל הַנּוּ בְּרוֹתָם הַקְּנָשָׁה,
הַפְּלִילּוּסְוּפִים מַקְרֹוב בְּאוֹ
בְּמַעֲוִית אָוְלָתָם בְּנוּ תְּבָל תְּדָשָׂה
בְּלָטָם יְמָד שְׁגַן גַּם תְּעִין.

בְּכָאִים

ELEGIEN

אֱלֹה יָאמְרוּ בַי הַנֶּפֶשׁ לֹא תְחִי
אַחֲרֵי מַהְעָו שְׁמִים עַלְתָּה,
וְאֱלֹה עוֹד יוֹסֵיפּוּ לְכַת בְּדָחִי
יָאמְרוּ בְמֹות הָאָדָם נַחַלְתָּ קְבָתָה.

הָאָם לֹזֶאת הַוִּשְׁם עַלְיָ אָרֶץ
כְּנוֹדָרִם גַּוְרָבָל גִּיצְוָרִים ?
לְרָאוֹת רַק עַמְּלָ שֹׂוד וְפִרְעָז,
יְרָחִי עַמְּלָ וְלִילּוֹת אַרְזָרִים ?

הָאָם לֹזֶאת אִמְנָתוּ הַתּוֹלְדָה,
שְׁנִים רְבוֹת שְׁמָרְתָהוּ מִפְגָעָ.
לְמַעַן יְהֻפֵּךְ פָּעָם מִשְׁוּשָׂו לְחַרְדָה,
לְמַעַן יְדַעַךְ שְׁבֵיבָ חַיָּהוּ בְּגָנָע ?

הַבִּיטָוּ פָה בְּלֵבִי לְבָ הַרְעָ.
וְרָאוּ אֵיךְ הַקְשָׁה כְּעַופָּרָת,
בְּעַן מָה ? אֶלְהִים הוּא יוֹדֵעַ,
בְּעַן אַהֲבָתִי לוּ נַצְחָ נְשָׁמָרָת.

נְשָׁמָרָת לוּ תְמִיד בְּאֱלֹה וְשִׁבְועָה,
כְּשִׁבְנוּת אֹזֶב נָאָטָן לְאֹחֲזָבָתוּ,
גַם נְפָשָׁו מְאַהֲבָה הַוּמִיהָ,
גַם עַתָּה אַחֲרֵי בּוֹא חַלִּיפָתָן.

וְכֹמוֹ הַאֲהָבָה מִכֶּתֶם מִטְהָרָה,
הַגְּלִיה מִסִּינִים נֶצֶח עוֹמֶדֶת;
בֵּין גַּם נְשָׁמָת אָדָם הַבָּרָה,
בְּנֶנֶה שְׁלֵהָכְתִּיה נֶצֶח יוֹקְדָת.

לְכֹן הוֹמוֹ לְכֶם אַנְשֵׁי רַהֲבָ
עֲרֵלִי לְכֶבֶב פּוֹשָׁקִי שְׂפָתִים,
תַּנְוִי תּוֹרָה כִּי יַעֲמֹד הַיְהָבָ
גַּם אַחֲרֵי הַפְּרִידָה מְאֻרָע הַחַיִם.

וּכְצָאת הַנֶּפֶש מִפְּדָר הַחַיִם,
תְּגִבִּיה עֹז שְׁחָקִים פְּרָקִיעַ,
פָּבוֹא לִמְרוֹם בְּסֹוד רְבוּתִים,
יִפְעַת קְדָשׁ אוֹ עַלְיהָ תּוֹפִיעַ.

הנינוי ערָב

אַלְלֵי עֲרָב גֶּטו הַשְׁמֵשׁ פָּנְתָּה,
וְאַנִּי מִבְּעֵד חַלּוֹנִי אַבִּיט שְׁמִים,
חַשְׁךְ כְּסֵה אָרְצָה הַלִּיל אַתָּא,
יְרֵם וּכּוֹכְבִים יָאִירוּ יְנוּדוּ מְחֻנִּים,
גַּם בְּלֵבִי לִיל עַרְפֵּל חַתּוֹלְתָּה,
אוֹלָם הַכּוֹכְבִים לֹא יָאִירוּ אַפְּלָתָה.

מַעַמֵּל הַיּוֹם הַתּוֹלְדָה מַרְגִּיעַ,
תַּחַכְמָם בְּשִׁמְיכָה אַפְּלָל וְעַלְתָּה
עַל מַטָּה יְרָק עַרְשָׂה תִּצְיעַ,
גַּם כָּל הַיּוֹקָום עַל צָדוֹ גֶּטָּה,
כָּל חַי כָּל יִצְוֹר כָּל הַיּוֹם יִקְעָרָה
עַתָּה עַם הַשְׁמֵשׁ הַסְּפָתָרָה.

רַק אַנְכִּי גַּבָּר אַמְלָל לֹא אַנְוֹתָה,
לְבִי עַר גַּם בְּאִישׁוֹן אַפְּלָה,
רַגְשׁוֹתִי תְּהִימָּה כְּסִיר גְּפוֹתָה,
לְעַרְבָּאַלְיִין בְּכִי בְּבָקָר תְּרַעַלָּה,
יוֹם גַּם לִילָה לֹא אִמְצָא דּוֹמִינָה,
קָה ! הַלְּנִצָּחָא אַבְּדָה מַעַי תְּוִשְׁיָה ?

משא בעיר

הַתְּבֻעָר חֲמַתְכֶם,
 כִּי בָצֵל קוֹרְתֶכֶם,
 אֲךָם יוֹפִיעַ?
 סָלָחוּ לְאוֹרָתָה,
 מַתְבֵּל בְּזֹרֶת,
 אַלְיכֶם הַגְּנָעָה.

 בָּסְכָד הַגְעָה,
 לְגַנְגָה הַסְפָהָה,
 אַלְךָ בְּדוּמִיהָ;
 רַק בְּנוּרִי,
 גַעַם אַזְרִי,
 בְּחַשְׁד וְשַׁאַיהָ.

שְׁמָעוּ וְאַדְבָּרָה,
 קוֹרָותִי אַסְפָּרָה,
 מַפְקוּם בְּאָתִי;
 גַם אַפְנוֹ צְפָרִים,
 בְּעָצֵי הַעֲרִים,
 הַאֲנָה אַמְרָתִי

 אָוִני מַקְשָׁבָת,
 רָוח מַנְשָׁבָת,
 בֵין עָצֵי הַיּוֹעָר;
 נְפָשֵׁי הַוְמִיהָ,
 בְּלִי דְוָמִיהָ,
 יְחִיד עַם הַסְפָעָר.

קְנָה וְהַגָּה
 חֲכִי יְהַגָּה,
 בְּנֶפֶשׁ מְרָה,
 קָה! נְדַבְּרִתִי
 עַמְלָל רְוִיתִי,
 צְוָקה וְאַרְהָה,

 "לִמְה תְּרַעַשָּׂה
 כִּה תְּחַלְחַשָּׂה
 אֲרוֹזִים אַתְמָה?
 מְדֻזָּע תְּקַצּוֹפָה
 בְּאַגְמָזִן תְּכַזּוֹפָה
 בְּעֹזֹז חַמָּה?"

לְמַה לֹא נִבְרָאתִי,
 כְּאוֹיֵל וְפָתִי,
 וְאֶרֶחֶת בְּמַתִּי?
 לְמַה לִי לֵב,
 לְדֹעַת רַק בָּאָבָּן,
 עַיִינִים פְּקוּחוֹת,
 לְהַבִּיט בְּעַרְפָּל,
 וּמְצַבֵּי הַשָּׁפָל,
 אֶל הַרוּחוֹת!
 מְדוֹעַ עֲנֵנִי פְּקַחְתִּי,
 לֵב בֵּי הַפְּחַת,
 לְרָאֹות אָנוֹן?
 גַם מְכַבֵּי סְנוּרוֹתִים,
 יִמְשְׁשׁוּ בְּחַרְבִּים,
 עַם לֵב אָזֶן.
 אֲקָנָא בְּחִסְרַ דֻּעַת,
 לֹא יַרְנִישׁ מְגֻרָעָת,
 יְחִיחָה בְּבָהָמָה;
 מְעַשְׂיוֹ אָוָלָת,
 בְּלִי תֹּועַלָת,
 נְחַלְתָּנוּ מָה גַּעֲמָה!

בְּשׁוֹט הַכִּיתִי,
 יְעַן לִימִין פְּנִיתִי
 מְהֻולְבִּי שְׁמָאָלָל;
 אַמְרָתִי אַשְׁמָאַילָה,
 אַוְלִי נְפָשִׁי אַצְילָה,
 אַפְלָטָה מְשָׁאָלָל;
 וְדִים רְדָפִינִי,
 בְּמִיחּוֹת הַקִּיפָּוֹנִי,
 שְׁאַלְתִּי: מְהֻדְעָ ?
 מַעַט חַכְמָתִי,
 הִיא חַטָּאתִי
 אֶל אָנִי הַגְּיעָ.
 בָּעֵלִי תְּבֻנָה,
 אַזְנִי לְמוֹ אַמְוֹנָה
 בְּעַמְקַק הַבְּכָאָ,
 וּבְסִיל וּנוֹבָל,
 בְּכֹזֶד נָחָל,
 יִשְׁאוּ הַבְּרָכה.
 אַלְיִ בְּשָׁמִים!
 קָצָתִי בְּחַיִים,
 עַלְיךָ תְּלִנְתִּי;

בָּהּ קֹונְנִתִּי,
עִם הַכָּנוֹר מִשְׁעַנְתִּי,
בָּאָנוֹנִי הַעֲצִים וְהַפָּעָר!
יַחַד שְׁמַעוּ בְּדִמְמָה,
וַיָּקֹל אָמֵרִי נְחַמָּה,
שְׁמַעְתִּי בִּיעָר.

* * *

גַּם הַצְּפָרִים,
בְּכָלְלֵי זֶמֶרים,
צָפְצָפוּ מִלְמָעָלה :
”אֶל תִּתְאֹזֵן גָּבָר!
אַחֲרֵי הַשְּׁבָר”,
יָבֹא אֲרִי וַיַּעֲלָה.

יתום על קבר אמו

בְּעֵרֶב יוֹם שָׁם עַלְיִ דָרָה,
עַלְדָ רָךְ יַבְכָה יַתִפְתָחָה,
עַל קָבֵר אָמוֹ יַכְרֻעַ גָרָה,
עַל קָבֵר אָמוֹ יַשְׁפְטָה,

אֲמֵי אֲמֵי פָה תַחַת הַאֲבָן,
לְמַה וּנְחַתִינִי בֵין אֲנָשִׁי שְׁחָץ?
מַר לִי מַר בֵין פּוֹעָלִי הָאָנוֹן,
רָאֵי אָז אַתָה לָךְ בְלָמָץ.

רָאֵי נָא אֲמֵי פְקָחִי עַנְיָר,
רָאֵי קָשָׁר מִבְשָׁרָה יַלְדָ שְׁחוֹת,
הַבִּיטִי נָא עַל יוֹצָא מַעַד,
הַעֲומֵד בָצָום וַאיְלָח.

לֹא אָמַצָא רַחֲם בַתְבֵל אַכְוִירָה,
אֵין לִי מַוְשֵׁךְ חַסְדָ עֲוֹמֵד לִימִינִי,
אֵנָא אֲמֵי אֵנָא אֶסְמָךְ רַחֲמִינָה,
קְחִינִי נָא אַלְיךָ קְחִינִי".

בָה יַתְאִגֵן הַיְלֵד יַבְכָה מָרָה,
וַיָּמְלַאֵךְ רַחֲמִים וַיָּרָאֵה דְמַעַתָּה,
וַיָּגַע בְּאַצְבָעָו בְעִינֵו הַבְּרָה,
וַתִּגְעַר נְרָדָם לֹא הַקִּיז מְשִׁנְתוֹ.

חוות קשה

(על מות משורר הנדרע בדמי ימו).

בְּאִישׁוֹן לַיְלָה מָקוֹם שׂוֹאָה וְאֶמֶשׁ,
בְּגִיאָ צְלָמוֹת לֹא יָאוֹרוּ כּוֹכְבִים,
בֵּין עֲרָפְלִי אֶפְלָל לֹא יָאָהָל שְׁמָשׁ,
עַלְמָה עֻזְבָּה בְּשִׁבְרֵין מְתַנִּים,
תְּשִׁתְרֵעַ עַלְיָ אֲהָלִי רְגָבִים,
תְּרִים קוֹלָה וְתְסִפּוֹק בְּפִים.

את מי תבקשי פה בחצר-מעות?
אולי תבחרyi פה מעון לשבת?
בי תסובבי בעמק הבקא;
קרני החרם פה לא יairo,
ויאך צר ומוציא יגון ונאנחה.
מארבות חשבם יוהירג."

"הנני הנני השפה העבריה!
הנדקה ונשלכה בני נשיה,
נותן לחמי זה גוע ואיננו!
חמדת לבי בצל-אל תחלונן,
דוידי עבר – ישועה רחקה מני,
על ואת אהמיה. על ואת אהאונן."

“אֲנָה פְּנֵה דָּזִי אָן אַמְצָאָהוּ ?
 חַמְונָתוֹ לְפָנֵי מֶרְחַפֶת אֲרָאָה צְלָהוּ
 אַיְהוּ ? אֲנָה מִשְׁבָּנוּ אָן יִסְתַּר ?
 אַרְדְּפִיהוּ נִמְ בְּסָלָע וְצֹוּרִים,
 אַדְלָג אַקְפָּעַ עַל הַרְבִּי בְּתָרָה,
 כִּי הוּא נִשְׁבַּע לִי חָסֵד נְעוּרִים”.

“הַחֲרִישִׁי עַלְמָה ! הַרְבִּי רַעַתִּי !
 קוֹלֶךְ שְׁמַעַתִּי, שְׁוֹעַתִּי יוֹנָתִי !
 הַנְּחַמִּי הַנְּחַמִּי לֹא רַחֲמָה,
 וּכְזֹר אַזְפּוֹר אַהֲבָתִ קְלוֹלָתִיךְ,
 לְבָתֵךְ אַחֲרֵי בָּמְדֻבָּר שְׁמַמָּה
 שֶׁם רַיוּתִי מִשּׁׂוד עַלְוָמִיךְ”.

בָּאָמִנָה אַרְשָׁתִיךְ בְּהַיּוֹתִי בְּמִים,
 נִתְמַתֵּי לְךָ אָבָר לְעַופְ שָׁמִים,
 עד בּוֹא שְׁמַשִּׁי עַנְדָתִי לְךָ פּוֹתְרָה,
 וְעַתָּה הָהָ מה אָעַשָּה לְךָ פְּטָמִתִי !
 קְחֵי נָא “נְבָלִי וּבְנָרִי” לְמִשְׁמָרָת,
 עַדְיִ שְׁנִית אַפְקָדָה, אַהֲזָקָתִי !

חֲלוֹם הַחַיִים

אֵךְ הַכֶּל בְּנֵי אָדָם קָבֵב בְּנֵי אִישׁ
בְּמַעֲנִים לְעֹלּוֹת הַמֶּה מַהְכֵל נִתְּרָה:
(תהלים סב י)

נְחַמֵּי נְחַמֵּי נְפָשֵׁי שְׁבֻעה תְּמִרוֹרִים,
הַרְגַּנְגַּעַי נָא יְחִידָתִי וְמַחֵי הַקְּמֻועָת,
הַן יְמֵי אָנוֹשׁ וְמַהְרָרִים,
בְּיָמֵי הָאָרֶה רְגֵלֵיכֶם נָעוֹת,
רָאִי נָא וְדַעַי כִּי עַל כָּל אֲנָפִים,
אֵךְ הַכֶּל הַפְּטָבֵל חֲלוֹם – הַחַיִים!

שֵׁם אִישׁ דָּכָא יִשְׁבֶּשׁ שְׁחוֹת,
יַכְלֵל יוֹמָיו בּוֹ יַצֵּא מְרַחְםָה,
מַאֲשַׁתּוֹ הַהְזִמָּה לֹא יִמְצֵא מְנוּחָה
תִּקְרָא בְּקוּלָה: הַבָּהַה הַכֶּל לְחַסְמָןָה
גַּם חִילָרִים וּבְכּוֹ בְּשִׁבְרוֹן מְתַנְיִים;
אֵךְ הַכֶּל הַפְּטָבֵל חֲלוֹם הַחַיִים.

שֵׁם הַעֲשִׂיר בְּחַנְדָּר מְשִׁכְוֹתָה
אֶת רָאשׁוֹ יִשְׁעַן עַל יְדֵיהָ
וְחַשּׁוֹב אֵיךְ יִשְׁוֹרֵךְ אֶת עַמִּיתָה
עַל וְהַבּוֹ יַרְבֵּעַ בְּנֵשֶׁר עַל בְּצִיהָה

אָלִיל כְּסֶפֶן יַאֲסֵרָהו בְּנַחֲשָׁתִים.
אֲךָ הַבָּל הַתָּבֵל חֲלוֹם הַחַיִם.

רָאִי שֶׁם אִישׁ־אֶמֶת הַזָּלֶד מִישְׁרִים,
מְנוּכָּלִים וְחַנְפִּים זַדְקָא בְּשֻׁעָר,
יַבּוּחוּ וַתְּקַלְסֹו בּוֹ הַגּוּרִים,
צָא צָא מַאֲתָנוֹ בְּסִיל וְבָעָר!
לֹא טָהוֹר הוּא בְּעֵינֵיכֶם, טָמֵא שְׁפָתִים,
אֲךָ הַבָּל הַתָּבֵל חֲלוֹם הַחַיִם.

וְשֶׁם נָכוֹל עַוִיט אַכְבָּעַן וּבְלִיעָל,
שֶׁם אֱלֹהִים יְשָׂא עַל שְׁפָתוֹ,
יְחַטֵּא בְּסִטְרָה יְמַעוֹל מֵעַל,
פְּחַת בְּנֵף מַעַילוֹ נַצְפֵּן חַטָּאתָה,
בְּכָל וְאֵת עִינֵיכֶם נְשׂוֹאוֹת הַשְׁמִים,
אֲךָ הַבָּל הַתָּבֵל חֲלוֹם הַחַיִם!

בְּסֶבֶךְ תְּנִיעָר בְּדָר וּפְרִנְעָר,
וַתַּהַלֵּד כְּמַלְיָעָן בְּרַעַב וּחֹסֶר,
מַה יַּסְבִּנְיו שִׁירְיו בְּרוּתָה וּרְיעָשָׁע
מְפִרִי אַדְמָתוֹ יַצְמָח בּוֹכָר,
יְגַע בְּרַעַב בְּכָל יוֹם פָּעָמִים,
אֲךָ הַבָּל הַתָּבֵל חֲלוֹם הַחַיִם.

שֶׁם אַשְׁתָּדוֹן עַל לְבָה הַוּפְפָתָה,
תִּילְלָל בְּסִטְרָה מַכָּאָב לְבָבָה,

בֵּין דָּרֶה — לֹא נְפִשָּׂה כּוֹסֶף,
בָּנֶד בָּה גַּלְמָדָה עֲזָבָה,
לְכָן תְּבַכָּה בְּפֶתַח עַיִנִים:
אַךְ הַבְּלָה תְּבָלָה חֲלוּם הַחַיִם.

שֶׁם בֵּן אֶבְיוֹ יָגָרֶה מְלָחֶתֶה
בְּכַחְיתָו יָעַר וְלָחֶמוּ בַּיד חַזְקָה,
לְמַה יָרִיבוּ? שָׁאַלְוּ אָוֹתָם לְמַה?
בְּעַבוּר הַכְּסָף אַנְדְּתָם נַתְקָה!
אֶת אֶבְיוֹ יָמְבֹור בְּעַבוּר גַּעֲלִים!
אַךְ הַבְּלָה תְּבָלָה חֲלוּם הַחַיִם.

שְׁמִה הַרְוֹפָא בְּבַיִתָו יְתַאֲנָה,
וַתַּחֲלַל בֵּין המְחֻלוֹת תְּרֵבִינָה,
נְפָשׁ וְכְסָף יְחִיד הִיא לוֹקֶחֶת,
עַל מְחָלָה אָנוֹשָׁה עַזְיָנוֹ תְּצִפִּינָה
לְמַעַן חַרְבּוֹת שְׁבָרוֹ כְּפָלוּם,
אַךְ הַבְּלָה תְּבָלָה חֲלוּם הַחַיִם.

שֶׁם הַתְּמִונּוֹת עַל הַבָּמָה,
אֲרֻחוֹת הַתְּבָל לְעַזְנֵי תְּגַלְנָה,
פָּעָם מַאֲהָבָה פָּעָם מַגְזָמָה,
בְּקוֹסִים מִעְשָׁה הָאָדָם תְּעֵשִׁינָה,
אַךְ בְּגַפּוֹל הַמְּסָךְ יָגָלה לְעַזְוּם:
אַךְ הַבְּלָה תְּבָלָה חֲלוּם הַחַיִם.

על שָׁרָה קִטְל קַרְב יְעֹרֶובָה
אֲנָשִׁים בְּרִיאִים יָצְרָם הַטְּבָעָה
קָחָה ! אֶת דְּמֵם כְּמֵים יְשָׁפּוּכָה
מַקּוֹל בְּהֹור אַחֲר יְפָלו שְׁבָעָה
בְּנוּכּוֹבִים יְפָלו — שְׂזָמוֹ שְׁמָיִם !
אַךְ הַבְּלָהָתְבָל חֲלוּם הַחַיִים .

הַיּוֹם גָּבֵר בְּרִיא בְּדָקֵין הַשְׁנִים
וַתִּפְאַר : נְחַלְתִּי מָה שְׁפָרָה !
מַחְרֵחֶר שְׁנִית הַמְּנוֹת יָנוּם ,
תִּקְנֹתָת חַיִתוֹ בְּרָגְעָ עֲבָרָה ;
הַחֲלוּם עַבְרָה חַלְפָה כְּמֵים ,
אַךְ הַבְּלָהָתְבָל חֲלוּם הַחַיִים .

סערת לבבי

יגעשו ירעשו שאון ופער,
בחלילים יHAMו רוחות סופתָה,
מקולם נרכדו עצי העיר,
גם השמים לבשו עיפתָה.

בשחקים הברקים יקלעו מרעם,
יזילו ירעדו מוסדי אדמה,
גשם שוטף יכמס בזעם,
והקולות יחרלון ישוכו לדממה;

יגעשו ירעשו סערות גנותי
עורקי לבי בחלילים יסערו
אין שם אין כוכב קלבתי
מערפל שואה היה התקדרו.

לפידים לפידים מעיני ותפרצעו
אך האה וגיהוليل חשכתי
מקול הרעם כליזתי יחצוי
מקול הרעם ישמע באנחתו.

בלבי בלבי יפול גשם נרכות,
הוא יכבה את האש המהלקחות
מבקת עיני דמעותי זכות,
הזה תבנה יגוני פעם אהמת.

על הנהר

Seele des Menschen,
 Wie gleichst du dem Wasser!
 Schicksal des Menschen
 Wie gleichst du dem Wind.

Göthe.

על שפת הנהר השוטף בחרפונז,

אַתִּינְצָב לְעֵת וַעֲטֹו צְלָלִי עַרְבָּה,
 בְּלֶבִי שְׁלָח הַה תִוְנָה וּרוֹזָן,
 רְגַשּׂוֹתִי יִסְעָרוּ בְּלַתִּי הַרְחָה,

האם לְמַרְאֵיכֶם גָּלִים סְנוּעִירִים
 יִגְעַשׁ לְבִי וּנְפַשֵּׁי נְדַהָּמָה?
 פְּלַאי דְמִיעוֹת מְעַנִּי נְגַרִּים,
 אֲכַבָּה — אָךְ לֹא אָדֻע לְמָה?

כְּמוֹקָם הוּא גָּלִים נְעִימִים,

יַעֲבְרוּ יָמִי בָּיִם הַחַיִם,
 אָךְ לֹא כְּמוֹקָם גָּלִים תְּמִימִים,
 אָדֻע אֲנָה נְכוֹנָת חַרְגָּלִים.

הַן לְכֶם יִשְׁגַּבְּלָה וּמְפַרְּהָה,
 בַּיִם הַעֲדוֹל תִּמְצָאוּ מְרַגְּנָעָה,
 אָךְ לַי אֲמַלֵּל דְּרַכִּי וּרְהָה
 אֲתַעַה, לֹא אָדֻע אֲנָה אַנְגָּע — .

הגינוי קשחין

(בעת בוא השמש)

פָאַתִי שְׁחָקִים בְּתוֹלֵע הַחֲדָמָה
מִקְרָנִי הַשְּׁמֶשׁ יְמָה בּוֹרָחָתָה
לְאַט לְאַט אַרְחוֹתִיחָ גַּעַלְמָה
רַק עַל הַקְרִים יְרָאו אַחֲמ אַחַת
חוֹשֵׁש תְּבָרָה מְאַרְעָז פְּסָמָה
בָּמְקוֹמָה רַק חֹשֶׁך וְאַפְלָן וּתְרָן

“אֲנָה תְּנוּסִי מִמְשָׁלַת הַשָּׁמַיִם”?
חַגִּידִי נָא לִי אֲנָה תְּלִבִּי?
מִדְעָע תְּבָרָה מְאַרְעָז הַחֲדָמָה?
מִדְעָע וְהַחֲשָׁבוֹ יְפָעַת קְרָנִיבָה
לְמָה כְּכִית אָוֶרֶך שְׁמֶשׁ יְזָרָה?
לְמָה וְנַחֲתִינִי בְּלִיל אַרְהָה?

הָאָם כְּמוֹנִי נִמ אַת עַיְפָה?
לְכַנּו בְּעַרְשׁו כּוֹכָבִים מִשְׁקָבָה תְּצִיעַ
עֲנָנִים סְבִיבָך תְּצִנְפָּה צְנָפָה
וּמְרָאשָׁתָך תְּרִפְרִי רְגִיעָה
בְּטַח תְּשִׁבְבִּי כְּמַעֲזֹות צָהָר
עֲדִי יְקִיאָך אָוֶר הַשְּׁחָר,

אוֹ הָגֵם אַת בְּמִבְּלָת תְּמָאֵסִי
 לְכָן תְּבָרְחוּ מַעֲמֵק הַבְּקָאָ :
 הָגֵם אַת שָׁמַשׁ שְׁתִיתָ מַפּוֹסִי
 הַזְּדֻעָת גָּם אַת מַכְאֹוב וְאֶגְחָה ?
 הַזְּהִוָּי מַי יַתֵּן לִי בְּנָפָים וְאֶבְרָה,
 לְכָרוֹם כָּמוֹךְ מַפִּיד וְשָׁבָר.

אָנָּא קְהִינִּי אַפְּתָח שָׁמַשׁ בְּרָהָה
 לְמָה אָגְרָע מַאֲחָת מַקְרָנִיךְ ?
 אַפְּתָח יְחִיד אֲנוֹסָה מַאֲרָה
 וְאַתְּהָ קָוָה קָטָן בֵּין קָנוֹיד,
 בַּיְתָה נְקָטָה נְפָשִׁי פָּה בָּאָרֶץ
 בֵּין אֲרִיוֹת וּפְרִיאִי פְּרָעָז.

מַוְרָדִי אֹורָהָה וּרְדָפָנוּ !
 כִּי لֹא לְקַחְתִּי חָלֵק בְּמַעֲצֹותֵיכֶם,
 עַל לֹא חִמֵּס בְּכֶפִי וּשְׁטָמוֹנִי,
 כָּל אֹורָה וּעֲבוּן בְּמַשְׁכֹׁותֵיכֶם,
 אַפְּתָח בְּהַבִּיטִי בְּךָ רְבַת הַקְּרָנִים,
 אַשְׁבָּח עַנְיִי בָּאָרֶץ הַחַיִם.
 נִמְכָּר כִּי אָוַעַק בְּמַרְוּמִי קְרָתָה,
 יְרָהָבוּ בַּיְתָה נְקָזָן נְמַעַרָה,
 עַד מַתִּי תְּהִנָּה הַאֲמָתָן נְעַרְתָּת,
 הַהָּעֵד מַתִּי תְּרַבָּא בְּשָׁעָר ?

אָנָּא שְׁאַלִּי שֶׁם בְּמַעַן הַצְּדָקָה,
עַד מֵתִי יִמְשֹׁל וְדוֹן בַּיד חֲזָקָה?

* * *

שְׁאַלִּי נָא בְּשָׁמִים אֶת הַמְּלָאכִים,
כַּה חַטָּאתִי כִּי כַּה אִמְלָלְתִּי?
הַאֲם לְקָרֵר אֶלְכָה נְצָח נְצָחִים.
הַאֲם רַק לְגַנּוֹן וְאֶרְהָה חִילְלָתִי?
אָם לְעוֹלָם אֲשׂוֹטַט בְּמִימֵי הָאָרֶה,
מֵתִי נִסְמָך עַל חַי תּוֹפֵע נְהָרָה?

* * *

אָנָּא פִּקְחֵי שֶׁם אֶת סְפִּיר הַחַיִם,
הַבִּיטֵּי אָנָּא נִסְמָך בְּסְפִּרְתִּי,
בְּקַשְׁי שְׁמָשִׁי! הַיטֵּב עַל כָּל שָׁלִים,
וּרְאֵי מֵתִי יַדְעֵך אֹור נְשָׁמָתִי,
מֵתִי אָפָּדָה מִבֵּית הַסְּפָהָר,
מֵתִי קְמוֹד אָעֻופ בְּשָׁמֵי וְהָר?

* * *

אָך מַי יֹדֵע אֶם קְמוֹד אָפָּדָה מִסְבָּל,
אוֹלֵי אֲכָהָר וְלֹא אֲרָאָה עוֹד חַיִם,
עַנֵּי לֹא תְּرִאָנָה אָרֶץ וְתַבָּל,
נִסְמָך לֹא יְבַחַר וְכַכְבִּים בְּשָׁמִים,
חָה מַה כְּחֵי כִּי אָוֹחֵל אֹז לִישְׁוּחָה
שֶׁם בְּמַחְשָׁבָי אָבְדוֹן וְשָׁאָה?

או האם קמוך בערב תיתני
 אָנוֹסָה אֶבְרַתָּה מֵעַמֶּק הַאֲרָה ?
 קמוך אָנוֹסָה, אָנוֹסָה בַּתְּקוֹנָתִי,
 בַּי בְּכָר עַלְיָה תּוֹפֵע נְהָרָה,
 הַגִּידִי נָא אָם קמוך שְׁמֵשׁ אַחֲרָה,
 בַּעֲרָב אָבָא, בְּכָר אַשְׁוֹבָה ?

* * *

הַשְׁמֵשׁ הַלְכָה פָּעֵם הַסְּתַפְרָה,
 וְאַנִּי בַּעֲרָב הַמִּים עוֹד אַעֲמֹדָה,
 אַרְאָה עַלוֹת הַשְׁמֵשׁ שֵׁם הַהָרָה,
 עֹזְרָנוּ עוֹמֵד מִולְיַה הַשְׁמֵשׁ אַקְוֹדָה,
 וּבַנֶּפֶשִׁי אַשְׁמַע קוֹל הַתְּשׁוּבָה :
 בַּעֲרָב אָבָא, בְּכָר אַשְׁוֹבָה !

המאבד עצמו לדעת

I.

השָׁמֵשׁ נִטְחָה בַּפֶּאָתִי הַשְׁחָקִים,
מִהָּוֹד קָוִיחָ אַרְדוֹמָו הַר וְגַבְעָ.
הַלִּילָה אַתָּא עֲלָה מִמְּעָמָקִים,
שְׁלָמָת אָפְלָתוֹ לְבָשָׂה הַטְּבָעָ.
רָק כּוֹכְבִי מַעַל בְּמַחְנָה וְנִדְחָ.
אֲלָה עִם אֲלָה לְרַבְבּוֹת נִצְמָה.

תְּחַתָּם יִסּוֹל לו תִּירְחָ מִסְלָה,
בֵּין מַעֲגָלוֹתָם נִתְּקַחְתָּו בּוֹקָעָ.
עַפְעָפָיו יִשְׁרוּ לְעַמְקָה הַמִּצְוָלָה,
לְהַמִּית מִשְׁבָּרִיהָ יָאוֹן שְׁזָמָעָ.
תְּמִוָּת פְּנִيهָו הַגְּלִים יִשְׁאָה
כָּנוּ הַסְּפָר עַל פְּנִימָו יִדְאָה.

הַמִּים בְּעִים סַוְףָתָה יְהָמָה
דְּכִים יַרְעָמָה הַגְּלִים יַסְעָרָה
כְּעֻוזָו שְׁטָף וְהִעָם זָה יַלְחָמָה

פִּיהָם כְּלַקְרָאת טֶרֶף יְפֻעָרָה
יְגַעַשׂ מְשִׁבְרָיו יְרַעַשׂ בְּחִמָה
מְשִׁפְתָּם יְקִיאָי בְּלָהָה וְאַיָּה.

II.

וּשְׁם בִּעיר בְּסִבְךָ הַעֲפָאים,
בָּמוֹרֵד הַגְּבָעָה בְּבִקְעָה פּוֹרִיה,
וַתַּהַלֵּךְ אִישׁ אֶחָד לְרָגְלֵי הַבְּכָאִים,
לְפָבוֹ וִשְׁתוֹחַ נִסְמָשׁוֹ הַוְמִיה,
עַפְעִפוֹ חַמְרָמָרוֹ יָדוֹ בְּלָהָות,
עַיָּנוֹ יְבָשָׂה בְּלַ פֿעָרִיף דְּמָעוֹת.

"הַהָ גְּנוּרָתִי קָצָטִי בְּתִים,
וְאַהֲיָ עַלִי לְמַשָּׁא, לְטוֹרָח וּמְעַמָּסָה.
מְדוֹעַ נְבָרָאָתִי קְרָמָנִי בְּרָכִים ?
לְרָאוֹת אֶךְ שֹׂוד, שְׁבָר וְאַיִמָה ?
לְאַרְהָ נְזָרָתִי חַבְלָתָנִי הַתְּבָל,
וְחַבְלִי חַבְלִים אֶךְ עַמְלָ וְאַבְלָ !

הַזָּ אָרֶץ פּוֹרָחת קְנָה וּזְדוֹן,
נָלָאתִי לְחֻווֹת יְלָדִי וּנוֹתִיר,
אַיָּה וְשַׁנָּה מְוֹמָה וּמְדוֹן,
רַיב וְחַמֵּס הַנִּסְמָ יְוָצָאִי חַלְצִין,
נְפָשִׁי נְקַטָּה רַוִּיחִי חַבְלָה,
שְׁבָת בְּצָל מְשֹׁוֹשִׁי בְּעַזְןִ קָלָה.

שְׁעִי מַעַי תְּקָנָה חֶלְיִ בְּזִגְדָּתָה,
רַבְתָּ שְׁבָעָה נְפָשִׁי רְשָׁפֵי חָצִיךְ,
לְשׁוֹנָךְ קְטָב מְרִירִי אֲשָׁוֹקָדָתָה,
גְּלָאָתִי הָהָ, נְשָׂוָא שְׁבָט יְעַמֵּיךְ,
סְוִירִי מִישְׁנָעָה אַלְיִ אַל תְּרִבְרִי,
סְוִירִי נְכָרִיה שָׁאוֹל הַסְּפָתָרִי.

III.

עֲפָעֵי הַשְׁחָר וַיְפָעַת הַצְּפִירָה,
בְּהַזְּדָבָדָן עַיִן לֹא תְּרַאֲנָה,
חַשְׁכָה הַתְּבֵל הַאֲדָמָה אַרוֹרָה,
אַךְ עַרְפָּל וַעֲלַטָּה עַיִן תְּחִזְנָה,
הַאֲדָמָה תְּפִצָּה פִּיהָ תְּרִיק וַרְוִיעָה,
וַאֲךְ בָּעֵדִי תְּסִטִּיר נַצְרָמָטָעָה.

לְכָל מַתִּי תְּבֵל שְׁוֹשָׁנִים יְפֻרְחָו,
קְרַנִי הַעֲשָׂר נְתִיבָתָם יְגַרְחָו,
וְלִי הַשְׁוִישָׁנִים לְחוֹחִים יְתַהְפְּכוּ
קוֹעַ נְדָרָדָר עַל אַרְחוֹתִי יְצַמְּחוּ
לִמְהָ תְּשִׁזְאַנִי חַבְצָלָת פּוֹרִיה ?
מְדֻנָּעַ חַשְׁכָו בָּעֵדִי מְאוֹרִי הַיְשָׁעָה ?

וְמִירֹות עוֹף בְּנֵי בָּעֵל כְּנָפִים,
וְקָרְעִי אָזְנִי כְּצַפְצָוף בְּנוֹת יְעַנָּה,
גַּם מִגְדָּשָׁמֶשׁ וְלַחַם שְׁמָמִים,

וְעַמְדוּ לִפְנֵי בָּעֵשֶׂבִי רַאשׁ וְלֹעֲנָה
הַזֶּן מָאָסָה בַּיְתָהָרִיאָה.
וְלֹמַה זֶה אָוחֵיל לְשִׁמְשׁ הַתְּשׁוּעָה?

III.

מָה נָעַמְתָּ שָׁאָל, יָקָרְיוּ רְשָׁפִידָה,
מְאַרְיוּ גְּלָעֵד וְוָהָב אֲפִיר יָקָרָתָה,
כָּה נָעַמְתָּ שֶׁד בְּלָדָה בְּחַזּוּ עַמִּיךָ,
מְוֹת תְּפִתָּה נְאַבְדוֹן אַפָּה יָצָרָתָה,
נְאַמְנִים פְּצָעִים הַמּוֹתָה מְדֻבָּשׁ וּמְתַקְּנוּ
כָּל יְגּוֹן וְעַצְבָּם מְשִׁפְתִּים יוֹשְׁקוּ.

סְבִקּוֹנִי נָא בְּרוּעָוִיתִיכָן בְּנוֹת מְחַשְּׁבִים,
שְׁם בְּגַי אַבְדוֹן יְחִיד נְשִׁתְעָשָׁע,
בְּרַכְסִי בְּעַתָּה בְּחַשְׁבָת מְעַמְקִים,
בְּאַחֲבָה, גִּיל וִידִידּוֹת יְתַרְעוּעָ.
שְׁמָה שָׁאָן בְּחִיקְבָּן אָנוֹתָה,
רְוִיחָ נְשִׁיקּוֹתִיכָן עַל פָּנֵי יְפּוֹתָה.

אָךְ שְׁלֹו אָךְ שְׁקַט בְּעַמְקָ רְפָאִים,
אָךְ טְהָר אָךְ וְהָר בְּגַי הַגְּשִׁיהָ,
מְתַקְּנוּ רְגָבִים אָף יְצֹועַם גְּעִים,
הָאָח הָאָח! עַל שְׁדָמוֹת תְּחִתְיָה
שְׁמָה שְׁמָה צָעְדִי אַרְיִמָּה,
בְּהָדּוֹדִי אָש בְּגַעַר בְּרָאָשִׁי אַשְׁיָּמָה.

עַצִּי הַנְּעָר רַעֲדוֹ רַתְחָה הַמְצֻוֶּה,
גָּלִי הַמִּוּם בְּשִׁטְף עֹז לְחַצֵּה
וְחַדּוֹ הַמוֹּרָעָה וְהַמּוֹלָה,
הַעֲלִים גָּעָשִׂוּ הַגְּלִים פְּרַצָּה
גַּם הַפְּהָרָה הַבַּיִת בְּחַרְוֹן וְעַצְבָּה
אֶל הַמִּוּם הַשׁוֹטָפִים בְּשַׁצְּרָה קָצָרָה.

* * *

גַּעַל שְׁפַת הַנְּחָל בְּשָׁבְרוֹן מַתְנִים,
יַעֲמֹד אִישׁ קוֹדֶר בְּלִי מְנוֹר וְחִילָה,
כַּפְיוֹ פְּרֹוֹשֹׁות מַול הַשְּׁמִינִים,
עִינֵּיו יִשְׂוֹרוּ לְעַמְקֵי הַמְצֻוֶּה,
פְּתָאָום יַרְוֵץ בְּרֵב אָוְנִים,
יַפּוֹל — וַיַּטְבֵּעַ — בְּמִים הַזְּרוֹנִים.

הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים בְּלֵבָבֶךָ וְלִבְבָבֶךָ
בְּלֵבָבֶךָ וְלִבְבָבֶךָ

החופה בחצר-מות

הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים יְמָהָרִי יְחִפּוֹת
יְעֻופּוּ יְרוֹצְוּ בְּחִילִי וְפְחָחָה
הַגְּשִׁים תְּבִכָּה נְזָקִים יְרִנּוּת
חַפְתָּא אֱלֹהִים עַל בְּלָם יְהָרָה.

בְּרָחוֹבּוֹת הָעִיר תְּשִׁפּוֹן דִּמְיָה
דְּמַמְתָּדְמוֹת בְּקַרְבָּה שְׂוֹרָתָה
שֶׁם אָמֵן עַל בְּנָה בּוּכִיה
וּשֶׁם עַל בָּעֵלה קִינה מְעוֹרָתָה.

שֶׁם יְלָד רַךְ יְפּוֹל שְׁחוֹת,
בְּחִיק אָמוֹ יְפִיחָה נְשָׁמָתוֹ,
וְאַחֲרָיו גַּם הָאָמ בָּאיָן כָּה,
תְּפּוֹל מְתָה עַל נְכָלָתוֹ.

הַדְּבָר יְנוֹפֵף יְדוּ בְּזַעַם,
יְשִׁחְיָת בְּחִרְבּוֹ אֶלְהָה וְעַנְפָּה,
בְּשָׁוד מְמָרוֹם יְכֹא פָּעָם,
שָׁב וַיָּלֶד יְגֹוף בְּמַגְּפָה.

הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים בְּלֵיל וְצֹוֹחָה,
יְעַזְבוּ הָעִיר גַּהֲיִ תְּאַנְּחָה.

על כל עבר ישמע קול אנהה,
ברחובות מכאות שמה ושהה.—

אל חצרות ולכו בהמלה,
שם יעדמו בנפש גאנחה,
האם באهل רפאים ובקשי נחמה?
עור ונהם בעמק הקבא?

הערבים ינווע עלי יבלוי מים,
שם ישתפכו ממורד הרים,
הנלים יכפו יורדי דמעת עיניהם,
על מאבות רב הקברים.

גם הקבאים יאנחו יחלו
ירעדו יחרדו בעלה מולעפה,
את ראשינו ארצה ישפילה,
דממה בפל, תdom כל שפה.

אלא פורי עלי הנבל,
כאוב מארץ פתאום ישמעו;
הןם בחצרות גנון ואבל,
תרושות הנבל הדר מצאו?

לא קול ענות שמחה הקנור יריע
מקול הוה תצלנה האוגנים;
הקול הוה ישני עפר יפריע,
חיל אמו ארע ושמיים.

הַגְּנִינָה תְּאֵלֶה יַקְשְׁרֵי לְאֶחָדִים,
לְכֹבֵד דָּוֶרֶת אֶל בְּחִירָה הַחֲתוֹן,
לְבוֹתָה הַגְּשִׁים יַסְעֵרֵי בְּקָדִים,
כִּי אִמְתָּה מְוֹת וּרְעֵבָה אַחֲתָמָן.

פָּה רְהָה עַל גְּבֻעָת קָבֵר,
וַתַּאֲחָדוּ לְנִצְחָה דָּוֶד וּכְלָתָה
בְּקָרְבֵּן יְבָלוּ לְמַעַן עַצְור הַדָּבָר
פָּה יַתְנוּ לוּ אָתָּה — תְּרוּמָתָהּ.

עַל יָד דָוֶרֶת בְּעֵין דְוָמָעָת,
תַּצְעַד עַל מָה מַעֲטָפָה בְשָׁנִים,
כִּי פָה תֹזֶשֶׁת לָה הַטְּבָעָת,
בָּה תְּאַסֵּר לְרָבּוֹת שָׁנִים.

פָּה בְּעֵמֶק רְפָאִים מְעוֹן אֶרְהָה,
פְּנַתְּחָת אַרְבָּעָה הַעֲמֹדִים ;
תַּתִּיצְבֵּה הַרְעִיה בְּגַנְפֵשׁ מְרָה,
וְעִינֵיכֶת תַּלְהַטְנֵה בְּלָפְדִים.

פְּנַתְּחָת סְחָפָה הַפְּרוֹשָׂה כְּרִישָׂת,
יַעֲמֹד גַם הַחֲתוֹן בְּעֵין בּוּזִיה,
וַיַּקְרֵא : "הָרִי אַתְּ מִקְדְּשָׁת"
וְגַנְאָסְפִים וְשִׁמְעוֹן בְּהִוְמִיה.

הַעֲלָמָה הַעֲדִיאָה תִּקְרֵב הַאֲצָעָדָה,
תִּקְחֵחַ כּוֹס בְּנֵין בֵּין שְׁפָתֵיהָ

תשתחה מעת ברעד וחרדה
מן היין הפהול בדמעותיה.

והמנגנים חיש ופצחו רזה
והנשימים תנפצנה כום היין
לאות כי סרו אבל וקינה
לאות כי תדבר סר נאיין.

השמש עף על ברוב עננים,
כמו בא לראות המכח האiomת.
פתחום נראה אבל על כל פנים
ונתקי צעקה גדולה ומஹמה. —

הה ! "הכליה מתה תחת חפתה" !
כל שפה ולשון הזמיה.
אפריוין דודיה היה קבורה
שבה בכתוליה בית אביה.
ונחפן התעטף נפל שחוזה,
על גו רעיתו הה השפטה
ויחבק אותה במאמי כה,
ונחר הקרכבי בחתמת — המזבח.

והקרואים הרכבו שושונים לאבל,
ויקראו יחר לאברה ושביר,
המנגנים פורטימ עלי עשור ונבל,
לוּ הנאחים בחתמת הקבר.

בָּמְקוֹם חֲפַתְּמָה בָּרוּ הַקֶּבֶר,
הַעֲומֵד שָׁם עַל דְּהִרְהָה —
שָׁם גַּנוּחַ בְּשָׁלוֹם — הַחֶבֶר,
עוֹד הַיּוֹם וְהַמְגַפָּה גַּעֲצָרָה!

עוֹד הַיּוֹם שָׁם בֵּין הַעֲרָכִים,
יַעֲמֹד אַלְוֹן בְּכֹות לְמַזְבְּחָת,
עַל קֶבֶר הַגְּעִימִים וְהַגְּאָחִים,
עוֹד יַפְרַחּוּ פָּרוֹת לְתִפְאָרָת.

המשורר לעת וקנתו

הַרְחֵק מְשָׂאוֹן קָרִיה בְּנִירְכִּים,
יַשְׁבֵּה הַמְשֻׁרֵר עַל מִשְׁכְּבָוֹ,
עַל עַרְשֵׁה דָּיו בְּכָלְיוֹן עַיִינִים,
יַוחֵיל עַל שְׁמֵשׁ חִיהוּ כִּי תְּבָא.
בְּכָל הַחֵדֶר הוֹמִיחָה שַׁוְּכָנָת,
שְׁפָתַיו נַאֲלָמוּ רַוְחָה אַמְלָלה,
בְּחִיקָוּ תַשְׁבִּזְנָן שִׁירָתוֹ כְּסֻכָּנָת,
יִשְׁרֵר שִׁירָוּ הַאַחֲרָיוּ בְּקֹול יַלְלָה.

"בְּיָמֵי חֶרְפִּי בְּאַבִּיב שְׁנָוֹתִי
 אֶל הַר הַוּמָרָה צָעֵד אֲעַדְתִּי
 אַהֲבָה וְגַילָּה הָיוּ רְגַשּׂוֹתִי
 פְּרָחִי הַשִּׁיר בְּרִזָּה לְקַטְתִּי.

אוֹ לְקַחְתִּי הַכְּנוֹר אֶל יָדִי
 וְתַצְלַח עַלִי רֹוח שְׁמִים,
 הַמּוֹן רְגַשּׂוֹתִי גָּעוּ נִסְעָה
 עַל מִיתְרִי גַּבְּלָה וּמִצְלָהִים.

עַיִן אָפוּ בְּמַחְשָׁבִי אִמְשָׁה
 אָוְנִי שְׁמֻעוֹ הַגּוֹת מַלְאָכִים,
 בְּחַשְׁךְ רָאִיתִי אֹור וְשִׁמְשָׁה,
 וְשַׁעֲרִי רַקְיעַ לְפָנִי נְפַתְּחִים.

וְלִיל יִשְׁוֹמֵן וּמְדַבֵּר שְׁמַמָּה
 לֵי נְהַפְּכוּ לְעָרְגּוֹת שׁוֹשָׁגִים,
 סְעָרָה וּזְלָעָפה לְקוֹל דְּמַמָּה
 עָרֵי בָּהּוּ לְנָאֹות שְׁאָנָנִים.

בָּנֵן הַאַהֲבָה חַמְרָתִי יִשְׁבְּתִי
 בֵּין שְׁדָמוֹתֶיךָ רְעִזְנִי שְׁטוֹתִי
 פְּרָחִידָהּ מִכְתָּלָמִים קַטְפָּתִי
 מִפְּמִיתְרִי כְּנוּרִי שִׁירִים גַּמְלָתִי.
 אוֹ שִׁירָתִי בְּרוּם אַרְכָּתִי,
 שִׁירִי בְּהֹדְדִים בְּרִגְשָׁה הַאַהֲבָה.

שִׁירָתִי בְּעַרְבָּה בַּי בְּשַׁלְּהַבָּתָה
לִידִידָתִי כִּיפָּה וְהַגָּוָה.

בְּהַשְׁתֵּפָד רֹוחִי גַּמְלָאָתִי גַּכְאָתִים,
בְּחַיִק כְּנוּרִי חַכְלִי הַסְּתָרָתִי,
נְפָשִׁי שְׁקָטָה — שְׁקָטָה לְרָגְנָעִים,
לְקוֹל הַשִּׁירָה בְּאוֹנָה שְׁרָתִי.

שְׁרָתִי זְמִירֹות בְּלָב שְׁמָה,
וְעַצִּי תְּנִיעָר לְחַשּׂו בְּדַמְמָה,
הַשּׁוֹשָׁנִים צְהָלוּ הַפִּיקָוּ רִיחָה,
וַיַּרְגְּנוּ אֲתִי כָּל שַׁוְכָנִי דְמָה.

עַתָּה זָקַנְתִּי קָאַתִּי בְּשָׁנִים,
פָּנִים טֻעַמִּי גַּם רִיחֵי גַּמָּר,
אָמְרִי יְכַבְּדוּ כְּחוֹמָר נַאֲבָנִים,
גַּם לְבִי בְּקָרְבִּי וּבְשָׁרִי סְמָר.

הָה ! גַּאֲלָמָתִי בְּפִי אֵין מֶלֶה,
בַּי לְשׁוֹנִי לְחַכִּי דְבָקָה,
הַנִּזְוָנִי קָמוּ בְּגַד בְּמַצְולָה,
וַיְשִׁירָתִי תַּתְהֵפֶךְ לְאַנְקָה.

מִיתְרִי כְּעֹרִי נִקְרָעוּ לְגָנְרִים,
הַרְסִיסִים יַעֲבְרוּ בְּפֶלֶג רַגְשׁוֹתִי,
גַּם מַלְבִּי גַּחְלִי דָם גַּנְרִים,
וְאַנְלִי מִים מַאֲרָבוֹת דְמַעֲוָתִי.

וְמַחְלָל דְּמֻוֹתִי תֹּול עֲצֶבֶת,

וְהַגְּלִים יַקְפָּאוּ בְּתַהוּם לְבִי,

מְשָׁאוֹן דְּכִים יַשְׁמַע "מְנוֹת",

וְגַלִּי הַפְּמוֹת יַתְגַּלְגֵלוּ הַה בְּחַבִּין,

מְוֹת מְנוֹת ! הַה בְּחַבִּין קָדְמָת,

מְוֹת אֶיךָ מְוֹת עַיִן תְּרַאֲנָה,

כַּאֲשֶׁר תְּפַתַּח בְּנַגְלָלָו מַתְלָקָת,

הַמּוֹן רַגְשׁוֹתִי בְּקָרְבִּי תְּהִימָּה;

לְשֹׁוֹא אֲצָאָה לְרָאֹות בְּגִינִּים,

לְשֹׁוֹא אֲקַשֵּׁיב גִּינִּוֹת בִּיּוּרִים,

בַּי מְוֹת תְּוָמְרָנָה הַשׁוּשָׁנִים,

מְוֹת מְוֹת תְּצִפְצָבָה הַצְּפָרִים,

אַנְאָא אֶלְיָ מָקוֹר לְבִי וְשִׁירָתִי !

קָחַנִּי אֶלְיָךְ לְשִׁחְקִים שְׁמָה,

כַּי לְשֹׁוֹא שְׁפָכָתִי לְבִי וְמְרַרָּתִי

בֵּין חִירָתוֹ יָעַר פְּרָאִים בְּשִׁמְמָה.

לְשֹׁוֹא שְׁרָתִי לְיוֹשְׁבִי אֵיהֶ,

לְשֹׁוֹא וּרְעָתִי אֹור בְּנֵי צְלָדָמוֹת,

אַעֲלָה מָרוֹם אֲעֻזָּה הַגְּשִׁיהֶ,

אֹולִי שֶׁם אֲמַצָּא אָזְן קָשְׁבָת !

לְכָן אֶלְיָ אַנְאָא קָחַנִּי לְרַקְנִיעַ,

וְאָמֵר יְחִיד עַם אֶבְּאֵי שָׁמִים,

מְפַעֲלוֹת יָדֵיך בְּכֻנּוֹרִי אֲרִיעֶשׁ
כָּל הַיּוֹם עָרֵב בְּקָר וְאֶחָרִים.

* * *

כָּה יְתָאוֹנֵן הַמְלִיעֵץ אִישׁ הַחִיל,
וַיְדֵיו הַגָּעוֹת תְּחַבְּלָנָה כְּנוֹרוֹ,
הַתָּבֵל הַתְּעִטָּפָה חַשְׁבָּת לִיל,
וּרְקָ מַבָּת שִׁירְתּו יָצַע אָרוֹ.

עַנִּי הַמְשׁוֹרֵר פָּתָאָם תְּפִקְתָּנָה
מְלָאָכִי שְׁלוֹם מְטָתוֹ יַגְעָופָה
מְעֻטְרוֹת הַפְּפִיר בַּיְדֵיכֶם תּוֹרָחָנָה
כָּתָר אָחָר עַל רָאָשׁו יַגְעָופָה.

וַיְדֵי תְּזָקֵן שְׁגִיתָתָנָה הַגְּבֵל,
וְהַמְלָאָכִים עַנִּי אַחֲרֵי שִׁירְתָּהוֹ,
וַיְשַׁק אֶת כְּנוֹרוֹ נְחַלְתָּהוֹ בַּתָּבֵל,
וְנֶפֶשׁ יָצָא — יָצָא בְּוּמִירָתָה.

קבר המשורר

שם מתחת צללי הבקאים,
נון המשורר במעבה ארמה
האפרים ישירו מבין העפאים,
על קברו זמרו בדקה.

על קברו יעמוד אלון רענן,
יסך עלייו באכרת דליותיו
תחתיו ישכב שלו ושאנן.
המשורר המנאה בגינויו.

על קברו יפרחו שושני תפארה,
מאrama המשורר חלבם יניקי
על ראשו תעמוד אבן אוקרה,
ביה הדברים האלה חקקו:

„פה ישפון המועמר בשירים,
בעולם התהו תהה אניתו
כל גמיו מצא מכאוב פמרורים,
עתה ינום בשלום באדמתו.“

בְּצִנְיָם

VERMISCHTE GEDICHTE

מי במוֹךְ אלְהִים

כִּי אָרֶה הַזֶּד וַיַּפְעַת הַטְּבָע,
 פָּאֵר הַשְּׁמֵשׁ הַדָּר הַקְּרָנִים,
 עַשְׂבָּחַצְיָר יְרָקָרָק עַל הַגְּבֻעָה,
 תְּכִלָּת וַעֲנֵה עַל הַשְּׁמִים,
 אָרֶה רָק יָדָה בְּכָל הַיְקוּם,
 מֵי בָּמוֹךְ בְּאַלְיִם אֱלֹהִים !

מִפְעָלָת יָדָה תָּגֵל הַאֲדָמָה
 הַשׁוֹשָׁנָה מוֹרָה וּבְשָׁם תְּפִיחָה
 יְשִׁישָׁוּ יְרִנְנוּ שָׁדָה וּקְמָה,
 אַחֲרֵיכֶם יְהֹוָם גַּם הַרְוָה,
 גַּם הַכּוֹקְבִּים שְׁמָךְ וּכְתִירָה
 יְחָד יְתַהּוּעָו אַף יְשִׁירָה.

גַּם שְׁרִיקַת חַיל הַעֲדרִים,
 וְהַמִּית הַבְּרָכָה בָּמוֹרֵד שׁוֹטֶפת,
 יְחָד עִם אַלְוִי הַיְּעָרִים,
 רָק לְהַאֲדִיר שְׁמָךְ הַיָּא כּוֹסֶפֶת,
 גַּם עֲרוֹנוֹת דּוֹדָאים בְּגַעֲנִים,
 רָק קְבּוֹדָךְ בְּרִיחָם מְהֻעִים.

צורי ! גם אני בן הַבְּרִיאָה
לְהַאֲדִיר שֵׁםךְ אֶרְחָב אַהֲינָה
כִּי אֶרְאָה שְׁמֵיךְ נְפֵשִׁי הַזּוֹמִיה
תִּגְלַל תְּשֵׁמָח תְּפִצָּה רְגָה
אֲנָא נוֹתֵן רִוח בְּנוֹשׁ חֻמָּר
פָּנִים מֶלֶה בְּלִשׁוֹנִי בְּפִי אָמָר.

הַעֲקָדָה

מְרַחַם מְשֻׁחָר חִישׁ תֵּצֵא הַצְּפִירָה
עַל יְרִיעּוֹת אַרְנָמָן חֹנוֹן שְׁמִים
בְּשִׁפְרִירִי עֹנוֹת שְׁחָקִים מְוֹתִירָה
תַּעֲדֵם תְּכִלָּת וּוְהָבֵפְרוּם.

קָדְמָת מְוֹרָתָה בְּקָרְנִיה תּוֹפֵיעַ
מְבָעֵד וְרַב פּוֹכְבִּים הַרְהָ צִוְפִּיה
בְּחַפְעוֹן תְּרַחַף מִרְכַּבְתִּי הַרְקִיעַ
אֶל הָר אֱלֹהִים הָר הַמּוֹרִית.

שְׁמָה תִּעֲמֹוד בְּרַעְד וְלַעֲפּוֹת
חוּווִי עִיפְתָּה יַעֲבוֹ שְׁמַלְתָּה
הַפּוֹכְבִּים יְהֹוֹנוּ כָּצְפָּרִים עֲפּוֹת
גַּם גְּבֻעֹת הַמּוֹר תְּחִרְדָּנָה מִתְמַונְתָּה ;

וְשָׁם לְרִגֵּל הַקָּרֶר וְלֹךְ שְׁבֻעַ שָׁנִים,
רְגָלַיו תְּחִישָׁנָה עֲלוֹת הַקָּרֶר,
הַאֲרוֹן חַמֶּד פָּנָיו עֲדָנִים,
עַל מִצְחָוָיו וַיְרָחָעָו וְנִתְרָה.

עַלְמָם יִקְרֵר יִמְהַר עַל יִדְרָה
וַיְהִי מְשֻׁלְבּוֹת בְּרוֹעַן הַשְׁכָּה
בְּתִמְינָת הַזָּקָן בֶּן תִּמְינָתָה
מְעִינָיו גָּרְשָׂו קְפָן וְמְעִצָּבָה.

עַל מַוְרֵד הַקָּרֶר וַתִּצְבֹּו בְּדַמְמָה
גִּיל וְחַדְוָה עַל פָּנִימוֹ זַרְחָה
עִינֵּיהם נְשָׂאוֹת לְשׂוֹבֵן רַמָּה
אֶת שֵׁם מֶלֶכְוֹתָו בְּרֶגֶשׁ בְּרָכוֹ.

וַיְהִי יַקְחוּ לְבָנִים יַבְנֵו מִזְבֵּחַ
וְהַזָּקָן עִינֵּיו לְשָׁמִים נְשָׂא
הַעַלְמָם יַעֲמֹד נְכֹזֵן לְמַטְבָּחַ
יַעֲלָה וַיַּכְרַע הַמְּדוֹרְתָה.

שְׁמָה עַל הַמְּזֹקֵד שָׁאָנָן יַכְרַע הַנְּגִיר,
וַיְשַׁק לְאַבְיוֹ בְּשִׁפְטוֹ הַשּׁוֹחַקְתָּה
וְהַאֲבָב יַשְׁלֹׁף מְאַכְלָתָ מִתְעָרָה
אֶת דָם בָנו יְחִידָה, רְהֵה לְאַקְתָּה.

לְבָמִי לֹא יַרְדֵּן יַמְס בְּמִים,
לְמִרְאָה הַעַלְמָם שֵׁם עַל הַמְּדוֹרָה,

מְלֹאכִי שָׁלוֹם בְּכָו בְּשָׁמִים,
גַּם עַצֵּי הַיּוֹרֶן עַו בְּמוֹרָא.

* * *

“רָאוּ הָנָה גְּבוּרִים אֲנָשִׁידְבִּינִים,
הַכִּיטִוְהָנָה לְזָהָמִים בַּיְד רַמָּה,
רָאוּ עַל הַכּוֹרֵעַ שֶׁם עַל בְּרִכּוּם;
מַהְגַּעַר הַזָּה לְמָדוֹ מְלֻחָה.

אַתֶּם הַגְּבוּרִים אֶל תַּחַפְּאָרוֹ
כִּי חַרְבָּכֶם רַכְבּוֹת חָלֵל דָקָרָה,
גַּם אַתֶּם גְּבוּרִי הַאֲהָבָה אֶל תַּדְבְּרוֹ
מִקְנָאת אֲהָבָתְכֶם נַצֵּח שְׁמָרָה –

דוֹמוֹ יִתְהַרְדֵּר רֹזְפִי כְּכֹוד וְגַדְלָה,
בַּיְךְ לְמַעֲגָכֶם הַחֲרֵב שְׁלַפְתָּם,
שְׁגַנְגָכֶם מְנוֹאָל בְּשָׁמַע הַתְּהִלָּה,
יעַן רַק לְכַבּוֹדְכֶם נַפְשָׁכֶם חַרְפָתֶם.

מַעַלְמָם הַזָּה לְמָדוֹ אֹמֶץ וְגַבּוֹרָה
בַּעַד אַמְנוֹנִתְכֶם כְּרָעָו לְטַבָּח!
אוֹ שִׁיר גְּבוּרִים לְכָם אֲשִׁירָה
עַל בְּנָרִי אָפְרוֹת לְכָם שְׁבָח”. –

אָמַת אֶת־חֲדֹתֵךְ וְאֶת־
בְּנֵךְ אֶת־כָּל־חַדֵּשׁ שְׁמַעַת
בְּנֵךְ יִשְׂרָאֵל חַדֵּשׁ יְלִי
בְּנֵךְ כָּל־זְהָרָה בְּנֵךְ.

ה סתו

אַלְלִי קַיִץ נָסָו אַרְחוֹתָם נִשְׁמָמָה
מִגְעָרָת הַסְּפָטו מִהְרֵו בְּרָחָה
נָסָו מָאוֹרִי שַׁחַק סְפָיו תָּמוֹה
מִתְגָּרָת הַתְּרִיף יִתְהַרְבֵּשׁ.

הַתּוֹלְדָה תִּאֱנָה בְּנֵיה חַמְרָטָה
הַזְּדָה קַדְרָה נִשְׁחָתָה תִּמְגָנָתָה
קְנִיתָה הַשְׁמָדִים מִשְׁלָגָה חֻרוֹיָה
נְדָעָךְ עַדְיָכָתָם יִפְעַתָּה.

שְׁבּוּלָה וְגַלְמִזְרָה תִּשְׁבַּח הַאֲרָמָה
תִּלְלָל מִרְ על אַבְדָן בְּנֵיה
אַעֲיפָ לְבָנָן עַל בְּנֵיה שְׁמָה
בְּאַדְרָת שְׁלָגָה תְּלוּתָה בְּנֵיה.

מִמְשָׁלַת הַיּוֹם רַבְתִּי בְּשָׁמִים
תִּפְרֹוק עַדְיָה תְּלַבֵּשׁ עַרְפָל
קְנִיתָה הַאֲרָמִים כְּחַבְלִילִי עַיְינָם
הַחַבְבָּאוּ לֹא יְרָאו בְּשָׁפָל.

אך פָּעֵם כְּפָעֵם בְּרִכּוֹת עַיִנִים,
תוֹפֵיעַ הַשֶּׁמֶשׁ לְהַזְלָבִי עַמְקִים,
כָּלִי וּהֶרֶת רְשָׁפֵי קְרָנִים,
תְּבִיט מִבְּעֵד עֲבֵי הַשְּׁחָקִים.

כְּרָמִי הַזָּהָר, נְגִים וּתְלִמִּים,

יְסִטְתָּרוֹ בְּמִסְכָּתָה קְפָאָזָן, זְבָבָן
יְעָרִים וּדְרִים גְּבוּהִים וּרְמִים,
יְהִיוּ בְּתָחָה, לְשָׁמָה וּדְرָאָזָן.

סְוֻפָּה נֹרָאָה עִם רַוֵּחַ סְעָרָה,

יְמָולָלוּ עַזָּה, עַלְהָה וְחָזָקָה,

יְחוּלָוּ יְנוּעוּ אַלְזָנִי תְּיֻעָרָה,

מְקָלָ עַבְרָ לֹא יִמְצָאוּ מְנוּחָה.

גַּם הַגְּנָה עִם הַפְּרָחִים,

בְּסִתְחָרָ פְּלָמִיה יְגָבִיּוֹן,

בְּרָאֹתָה וְרוּעִיתָה הַגְּאַלְחִים,

יְקָפָא לְבָה וּמוֹרָתָה יְהָמִיּוֹן.

אֲגָלִי דְּמָעוֹתֵיהֶן יְקָפָאוּ כְּעִפְרָתָה,

כְּבָבָת הַפְּרָתָה רְסִיסִי כְּפֹור יְחִוָּנוֹתָה,

עַד בּוֹא הַאֲבִיב בְּנָעָר גַּעֲטָרָתָה,

מְגַבְעָוָל הַשּׁוֹשָׁנִים לֹא יִמְזָנָה

אֶיךָ כְּבוֹא הַאֲבִיב צִיר הַשְּׁמִים,

תְּנַלְנָה הַדְּמָעוֹת כְּמִים כְּבָירִים.

הַאֲכִיב יִשְׁקֹן מֵעַל שְׁפָתִים,
מִשְׁפָתָיו תַּהֲפִגָּה לְסֶפֶרִים.

* * *

גַם עַלְיָ נֶבֶר יִתְהַפֵּב רְזָמָגִים,
כָּבָרָק חִשְׁמָלָה נֶגֶד יוֹעֲפָה
פָעָם יָרָא בְּהָדָר שׁוֹשָׁנִים,
וּפָעָם חַרְבָּם עַלְיָ יְנִיפָה.

גַם בְּגֶבֶר הַעֲתֹות תְּחִלוֹפָנָה,
לְבוֹ הוּא הַגְּלָגָל עַלְיָ תְּסִבִּנָה
בְּאֲכִיב דְּמָעוֹתָיו תְּטוֹפָנָה
בְּסָתָן כְּנוּזָלִים תְּקִפָּנָה.

הַעַת תְּהִנּוֹדֶר בְּצָפְרִים עֲפֹת,
מְעַנְלִיהָ נְסִפְתָּרִים אָדָם לֹא יְרַאָה
תְּכֹאָ פְּתָאָום בְּמַעַרְתָּה זְלַעַפּוֹר,
אִיתָנִים מַצִּיקִיהָ מַי יְכִילָנָה?

אִיתָנִים מַצִּיקִיהָ וְמַי יְכִילָנָה,
תְּדָאָה הַעֲוָתָה בְּגַשְׁרוֹ שְׁמִינִים;
פְּנִיה נְסִפְתָּרִים אָדָם לֹא יְשֻׁוְרָנָה,
וְעַלְיָה יְסִובְבָק גְּלָגָל הַחִים.

רַק בְּרִיאָה אַחַת יַד אֶל עִשְׁתָה,
לְהַאֲחִיל פְּנִים דְּמָעָה מוֹחַקָת.

לְקוֹל הַוּמָן פָּמִיד עֲרֵת הַקְשְׁתָה
לְמַצְוִיקִי הַעַת "הַתְּקֻנָה" שׂוֹחַקְתָּ.

לְבָנָן הַזְּחִילָה לְאַל בְּזַדְתָּמוּתָה
עַבּוֹד מְלָאכֶתֶךָ בְּזַעַת אֲפִים,
וְאִם הַסְּפָתוֹ לְבָדָק בְּכַפּוֹר כְּפָתָה
בְּאַבִיב יַמְוֹג כְּטַלְ-שָׁמִים !

הַמְּאֻמָּנוֹת הַתְּמִינָה
הַמְּאֻמָּנוֹת זָלָגָה אֵין זָלָג
הַאֲמּוֹנָה וְהַתְּבוֹנָה

מֵי הַנָּה הַעַלְמֹות הַשְׁתִּים,
הַגְּאַכּוֹת שְׁמָה בְּפֶתַח עַיִינִים,
תְּרֵשִׁישׁ גּוֹיִתָן עַיִינָה מְאִירֹות,
לְכַוֵּשׁ מַעֲשָׂה רַקְם וְאַמְרָץ חַרָּה,
גְּחַמְדוֹת קַעֲדָיו יָאִירוֹ כְּשַׁחַר,
בְּקַרְנִי חַשְׁמַלָּה סְבִיב מְזַהְרוֹת.

בּוֹא אֲתִי עַלְם וְעַיִינִיךְ תִּפְלַחַנָּה
לְנַגָּה הַתְּמִינוֹת כְּשֶׁמֶשׁ תַּזְרַחַנָּה
הַז נַפְשָׁךְ אָוֹתָה אָוֹתָן לְדַעַת ;
בּוֹא אֲתִי וְעַיִינִיךְ תִּשְׁבַּעַנָּה
מְנַגָּה הַתְּמִינוֹת גְּנַדְךְ תַּזְפַּעַנָּה
מְגַדְךְ תַּמְפַאַ בְּהַן מְגַעַת ?

רָאָה נָא הַגָּהֶה הַעֲלָמָה הַאַחַת,
עַל-יָד רְעוֹתָה בְשׁוֹשָׁנָה פּוֹרַחַת,
הַתְּרָאָה כִּי בְעֵינֶךָ לְכָ קָרָצָת?
הַעֲלָמָה הַזֹּאת נָזְדַעַת לַיְזָרְעִי בִּינָה,
הַלָּא הִיא בְּשָׁם – "תְּבוּנָה" תְּבֻנָה,
לְלִקְרֵךְ בְּאַהֲבָתָה הִיא מַתְאַמְצָת.

אֶל תִּרְבֹּה לְשָׁנוֹת בְּאַהֲבָת הַיְפִיףִיהִ
כִּי אָוֶן מְרוֹרִים נְשִׁיקּוֹת פִּיהִ
בְּנֵי הַשְּׁמָר, כִּי חָלְקוּ מְחַמָּאת לְבָרִיחָה
רַק לְגַו וְלֹא לְלָבָב תְּבִיא עֹזֶן נְגַחָת,
דְּבָשָׂה יְעַרְבָּ לְחִידָר בְּדִבְשָׁ בְּצִפְחָת,
רַק עַת בְּחַכְמָה תְּבֹא שְׁעָרִיךְ.

פְּקַח נָא בְּנֵי עַיִינֶךָ וְהַבִּיטהָה,
עַל הַעֲלָמָה הַשְׁנִית בְּאַעֲיט לְוַתָּה,
גַם הִיא מְאַחֲרָה בְּיוֹפִי לֹא נָזְלָת;
אוֹלָם עַיִינֶךָ תְּוֹרֵיד בְּשִׁפְלָה מְטָה,
אֶת עַיִינֶךָ יְבָסֵו עַרְפָּל וְעַלְטָה,
הַן אַרְעָה כִּי נְפַשֵּׁךְ לְפָתְרוֹנִי מְיֻחָלָת.

הַעֲלָמָה הַזֹּאת הַעֲומְדָת שֶׁם בְּפַנָּה
לָה וְקָרְאוּ הָאָנָשִׁים – "אַמּוֹנָה",

חַיִם וְאֹשֶׁר תְּרֹעוֹ מְשֻׁדְּרָה;

אוֹלָם דְּבָשָׁ רַב יְחַשֵּׁב לְחִידָר בָּרוֹא.

בְּסֶמֶים לִמְרָפָא יַתְעַרְבּוּ נֶטֶף מֶרֶה,
כִּי רַק אֹוֹגֶם לְךָ מֵשֶׁתָּה שְׁמִינִיה.

לְכֹן עַלְםָ קָבּוֹר בְּקָבְרוֹת הַתְּאוֹהָה,
בְּזֹא אֲתִי וְאַבְקַשׁ לְךָ הַאֲהָבָה,
לְאַחֲדִים כָּחַ שְׁתִי הַעַלְמוֹת הַנְּקָבְרוֹת,
שְׁמַעַ לִי, לְעַצָּת אָוֶבֶךְ הַאוֹיָנָה,
וְאַרְוֹשׁ לְךָ הַאֲמִינָה עַם הַתְּבוֹנָה
גַּחַן יָמָר כִּי מְבָטֵּן הַנּוּן נְצָמָרוֹת.

הַנּוּ נִתְּרָ פְּהִיָּה לְךָ מַוְיִידָעִינִים,
בְּמַשְׂקָל אָסָר פְּעֻמָּזָה עַל הַמְּאוֹנִים,
וְאָסָם לְפָעָמִים יָקָל מַשְׂקָל הַאֲמָנוֹת,
וְהַפְּלָסְמָה שְׁנִי יִתְנַשֵּׁא הַהָרָה —
אוֹ חִישׁ מַהְרָ תְּבָא הַאֲרָה^(*),
וַתַּעֲצֹר לְכִתְךָ מַגְדָּר הַתְּבוֹנָה.

אֲשֶׁרִי הַגָּבָר אֲתָּה נָ יְקַח לְצָרוֹת,
הַוָּא יִתְהַרְבֵּה בְּטַח כַּצְפּוֹר דָּרוֹר,
לְבָבָו וְנֶפֶשׁוּ יִסְדֵּר יְשָׁבָעִו עֲדָנִים,
שְׁתִיָּהוּ יִחְדְּוּ לְבָבוּ הַסְּעָדָה,
בְּאַבְנִי נֶגֶף בְּגַלְיוּ לֹא תְמַעַדְנָה,
יִחְיָה שְׁלוּ וְשָׁאָנוּ רְבּוֹת שְׁנִים.

^(*) מַלְשָׁוֹן אֲשָׂה אַחֲוָתָה לֹא תְקַח לְצָרוֹת.

אֵל הַמֶּגֶל אֵל הַמֶּגֶל
בְּרוּךְ הוּא שֶׁבָּרַךְ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁבָּרַךְ

שיר הקציר

הוקיעים בדמעה ברעה יקצירו:
(תהלים קכו' ח)

I.

„אֵל הַמֶּגֶל אֵל הַמֶּגֶל שֶׁלְחוּ יָדִים,
בְּנִיפוֹ הַחֲרֵמֶשׁ, בְּרַתּוֹ בְּקֶמֶתֶת,
עֲבָדוּ עֲבָדוּ עד הַעֲרָבִים,
בְּעָרָבָן נָאכֵל וְנִשְׁתַּחַת לְאַמָּא !“

„אֵל הַמֶּגֶל אֵל הַמֶּגֶל חִישׁ מַהְרָה !“,
יָקְרָא הַאֲכָר עֲזָבֵד הַאֲרָמֶת,
„הַנִּיפּוֹ מִלְּאֵל אַחֲוֹן מַזְמָרָה .
בְּרַתּוֹ בְּשֶׁשּׁוֹן בְּנְדִישׁ וּבְקֶמֶת !“
„אֵל הַמֶּגֶל אֵל הַמֶּגֶל“ אַחֲרֵיו תְּעִנֵּיהַ
הַבְּתוּלוֹת הַנְּחַמְרוֹת פְּעַמֵּיהַן בְּנֻעָלִים,
מְפַרְחֵי הַדָּגָן כּוֹתְרוֹת פְּעַשֵּׁינָה .
על רָאשֵׁן תְּאַנוֹפֵנה בְּתַר שְׁבָלִים .

הָבוּ אֱלֹומֹות ! יָקְרָא מַכְלֵעַ עֲבָרָה,
עַל הַעֲנָלָה הַרְבִּיצֵי הַעֲמָרִים .
אֵל הַגָּרָן גִּנְהָל דָגָן וְשָׁבָר,
שֶׁם בְּרוּךְ נָאכֵל בָּר מַהְמָרִים .

כָּל גָּבָר אִישׁ וְאַשֶּׁה לֹא יָדִים,
וְקַצּוֹר בָּרְגָּה בְּחַטָּה וְשֻׁעָרָה,
גִּינִּיפָּה הַגְּרָנוֹן בְּנוּת אֲפִים,
יַעֲבְּרוּ בְּשָׁשָׂוֹן בְּנֶפֶשׁ טְהָרָה.

הַשְּׁמֵישׁ תְּבִיט מֶרֶאשׁ הַקְּרִים,
תְּשָׁקוֹת עַל הַעֲבָדִים בְּאַדְמָה,
וְהַאֲכָר יָקְרָא "הַשְּׁאִירָוּ הַעֲמָרִים
לְעֲנִים וְהִיו הַפְּאוֹת שְׁמָה".

"לְעֲנִים וְהִיו הַשְּׁבָלִים הַגְּשָׁאָרוֹת,
יַלְקְטוּן גָּרָי תְּוָם וְאַלְמָנה,
גַּלְכָּה הַבִּית נָעָרִים וְנָעָרֹות,
גַּלְכָּה הַבִּית בְּגִיל וּרְגִילָּה".

"גַּלְכָּה הַבִּית, הַשְּׁמֵישׁ הַסְּפִתְרָה,
חוֹשֵׁו בְּנוֹתִי וְגַלְכָּה הַאֲהָלָה,
בְּגַם פְּרָחִים יַעֲלוּ הַהְרָה,
בְּזָמָר וְשִׁירִים תְּפַע הַמְּקַהָּלה".

II.

בְּחַצָּר גָּדוֹל עַטּוֹר עַצִּים וְתִמְרִים,
יַעֲמְדוּ הַעֲוָדִים בְּנֶפֶשׁ עִיפָּה,
יַשְׁבוּ עַל אֲגָדֹת הַעֲמָרִים,
נְפָשָׁם לְמַאֲכָל וּמַוּן שְׂוָאָפה.

"שְׁבוּ נָא קְנִי" תַּקְרֵא גַּכְרַת הַבַּיִת,
עֲדִי תַּבְשֵׁל אֲרוֹתָה בָּשָׂר וְאֶלְיָה,
הַשְׁעַנוּ מְעַט פָּה מִתְתַּחַת הַוַּיִּת,
עֲדִי אֲבִיאָה לְכֶם כֶּרֶמֶל וְקָלִי.

הַאֲבָר יַצְפֵּה מוּמָרָת הַגְּנָה,
עַל הַשְּׁלֵחָן הַעֲומֵד מִתְתַּחַת הַרְתָּם,
לְכָל עַבְרִי יַצְגֵּן בּוֹסְטָן שְׂוִישָׁה,
הַמְּפִיחִים רִיחַ כְּמוֹר וּבָשָׂם.

כָּלָם מִסְבֵּיב אֶת הַשְּׁלֵחָן יַעֲטִירִי,
יַאֲכִלוּ יַטְבִּיכּוּ לְכֶם הַכְּלָל שְׁמָה!
הַעֲזָקִים הַעֲמָלִים יַרְגְּנָן נַשְׁירָה
מִתְתַּחַת צָל הַרְתָּם נָוְתֵן רִימָה.

וְהַאֲבָר יַקְוִם מִמְּשַׁתָּה הַיּוֹן
אֲגַדָּת שְׁבָלִים בַּיּוֹן יַגְבִּיהָ
פָּנִים דְּמָעוֹה יַזְהִירּוּ בְּעֵין,
בְּרִנְשׁ קְדֵשׁ לְהַגְּאָסְפִים יַבְיעַ:

הֵן אֲכַלְנוּ שְׁבָעַנוּ מַעֲדָנִים,
נַפְשָׁנוּ רַוְתָּה עֻזָּג וְגִילָּה,
לְבַן נַזְכִּיר נָא אֶת אָבִי הַוּמָנִים,
נוֹרָה לְאֱלֹהִינוּ בְּזַמָּר וְתַהֲלָה.

הַיּוֹם קָאָרְנוּ פְּרִי זְרַעַינוּ
פָּה זְרִעָנוּ בָּאֲדָמָת הַחַיִם,

מי יודע אם גם פָּרִי מַעֲלָלֵינוּ
ברְּךָ נְאָסֹף לְפָנֶיךָ אֲדוֹן שְׁמִים?

לְכָن נְהָאָמֵץ לְעֹבוֹד בָּקוּשָׁת אֲפִים,
לְוָרוּעַ וְרָע בְּתַלְמִי חִינְנוּ
לְמַעַן בָּעֵת כּוּמִיר נְקֹצֵר שְׁבָעַתִּים,
וְנְאָכֵל בְּשָׁשָׂזֶן מְפַגֵּד מְטֻעָנָנוּ.

וְנוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ הַמְּשִׁבֵּר בְּרִוּתֵינוּ
עַל כּוֹם יֵין מְלָא שְׁמוֹ נְהַלֵּלה,
נִמְ תַּלְמִי שָׁדָה יְהִלְלוּ עַלְלוּתֵינוּ
תַּלְמִי שָׁדָה יְשִׁבְחוּהוּ סָלָה.

נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ הַמְּשִׁבֵּר בְּרִוּתֵינוּ
אַחֲרֵיו תְּשִׁיר כָּל הַמְּקֹהֶלה,
תַּלְמִי שָׁדָה יְהִלְלוּ עַלְלוּתֵינוּ
תַּלְמִי שָׁדָה יְשִׁבְחוּהוּ סָלָה.

וְנוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ הַמְּשִׁבֵּר בְּרִוּתֵינוּ

אַחֲרֵיו תְּשִׁיר כָּל הַמְּקֹהֶלה

תַּלְמִי שָׁדָה יְהִלְלוּ עַלְלוּתֵינוּ

תַּלְמִי שָׁדָה יְשִׁבְחוּהוּ סָלָה.

וְנוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ הַמְּשִׁבֵּר בְּרִוּתֵינוּ

אַחֲרֵיו תְּשִׁיר כָּל הַמְּקֹהֶלה

אָהָה ! מִרְיָמָה לְבֵי יְחִידָה יַלְפָת .
מִמּוֹסֶר כְּלִיוֹתִי לֹא אָמַצָּא מְנוּחָה .
אֲפָחָד מַצְלָךְ אָנוֹקָה מְאָסָם .
מִקְאָפֶךְ אָבְרָהָם כָּל הַיּוֹם שְׁחוֹת .

הַוְרָדוֹס

אָהָה ! מִרְיָמָה לְבֵי יְחִידָה יַלְפָת .

Vision

אָהָה ! מִרְיָמָה לְבֵי יְחִידָה יַלְפָת .
מִמּוֹסֶר כְּלִיוֹתִי לֹא אָמַצָּא מְנוּחָה .
אֲפָחָד מַצְלָךְ אָנוֹקָה מְאָסָם .
מִקְאָפֶךְ אָבְרָהָם כָּל הַיּוֹם שְׁחוֹת .

אָהָה ! מִרְיָמָה הַרְפֵּי מְזֻעָם .
שְׁלָפֵי חַרְבָּךְ פְּגַעַי פָּעָם אַחֲתָה .
אוֹלֵי יְרוֹחָה לֵי בְשָׂאָול מְתַחָתָה .
שְׁלָפֵי חַרְבָּךְ וּפְגַעַי בֵּי פָעָם .

עַל מִשְׁכָּבֵי בְּלִיל בְּשָׁנָה וְחַלּוּם .
בְּרַחֲזּוֹת קְרִיה בְּגַן וְקִרְתָּת .
תְּמִינְתָּךְ מְרַחְפָּת הַנָּה וְהַלּוּם .
בְּמַעַתָּה לְבָנָן בָּצְנִיף תְּפָאָרָת .

“הָוִי רֹצֶחֶם בּוֹנֶד וּבְלִיעֵל !”
כְּרֻעָם בְּגַלְגָּל אָוֹנִי שׁוֹמְעָתָה .
אֲנָא הַסִּירִי חַרְוֹן אָפְּגָעָם .
כִּי תְּמַם אַהֲלוֹךְ מְגַדֵּל הַמְּעָל .

מה לִי פָה וְמַיְ לִי פָה עַל הַאֲדָמָה
הוֹנִי וְשָׁשָׁוִי הַשְּׁלַבְתִּי בְּזָדוֹן,
בְּדָר נְשָׁאָרָתִי כְּנוֹת בְּלִי נְשָׁמָה,
חַמְתִּי עַלְיכֶם קְנָאָה וּמָדוֹן,

אוֹיה לִי שְׂוִישָׁנָה רְבָה קְטַפְתִּי
שְׂוִישָׁנָה יְפָה בְּלִילָת הַיּוֹפִי
גְּקֵנָה בְּפָנִינה מְקַל סִגְוִוּפִי
עַל הַיְפָה בְּנָשִׁים חַרְב שְׁלַפְתִּי
עַל כָּל אֲעַדִי חַתְּחָתִים אֵין סְפָרוֹת,
לִימִינִי אָפָל לְשָׁמָאלִי צְלָמוֹת,
מְלָאָכִי תְּפַתָּה בְּקַחְנוֹת צְחוֹרוֹת,
יְרַדְפָוִי עַד שְׁעָבוֹן מְוֹת.

נִס הַאֲדָמָה תְּרַגֵּנוּ לִי מִתְחַת,
מִדִּי אָרָאָה תְּבִנִיתָךְ אִוִּימה !
בְּחִזְיוֹן לִיל בְּהַקְיָץ וּבְתִנְוָמָה,
הָה ! אָשָׁה נְפַחָמָה בְּנַמְתַלְקָמָת.

אָשָׁה נְפַחָמָה בְּנַמְתַלְקָמָת
אָשָׁה נְפַחָמָה בְּנַמְתַלְקָמָת
אָשָׁה נְפַחָמָה בְּנַמְתַלְקָמָת
אָשָׁה נְפַחָמָה בְּנַמְתַלְקָמָת.

בְּזִבְחָלֶת יָאֵד אַבְנֵל חָאַר אֲנָטְרָה
סְמַחְתָּכְלָת בְּפָרְגָּעָן דְּסָרְבָּרְגָּעָן

נְתָמָה בְּצָרָה

בְּזָרָם אֲם קְבֻעָת הַיְנוֹן שְׁתִיָּה,
כּוֹם הַפְּרָעָלה עַד הַיְסוֹד מִצְיָה,
טְבֻעָת בְּטִימָה, בְּלִבְנִים הַאֲרָה,
וְלִבְךְ בֵּין מְשָׁבְרֵי תְּלָאָה יִשְׁוֹמָה;
הַשְּׁמָר בְּנֵי אֶל תְּרֵבָר סָרָה,
אֶת אָשָׁר יָאֵב הָאֵל אֶתְנוֹ יוֹכִיחָה.

הַשְּׁמָר אֶל יְזֻעָה לְבָךְ בְּשָׁבָר,
קְרָם מְצָח חֹק וְהַיָּה נְגָר,
הַנְּ כָל יְמִי אָנוֹשׁ גָּלְגָל עַמְלִי יְקִיפָוּ;
גָם בְּשָׁחֹק שְׁמָחָה וּרְגַנְדָה,
אָגָלִי דְמָעה מְעַפְעָפָיו יְעַרְיפָוּ
וְעַל כָּל שְׁמָחוֹתָיו תְּשִׁבְנָן עֲנָנָה.

אֶל תְּקִנָא בְּעַול בְּאִישׁ מְוִימָה,
בְּרָאוֹתֶךָ כִּי חַלְבָוּ יְכָפָה עַלְיִ פִּימָה,
הַאֲמִינָן כִּי נִסְמָחָתָךְ תְּמִצָא מְגַרְעָתָךְ,
וְנִסְמָחָתָךְ בְּקָרְבָוּ יְהָנָה נְגָאִים מְגַרְעָתָךְ,
הַלָּא נִסְמָחָתָךְ תְּסַתֵּר תְּוֹלָעָתָךְ,
אֶפְנִים כִּי מְרָאָהוּ אֶדְרָום נְגַעַים.

הבט נא וראה שם צבאי השמים,
בנכירות בספר מזקק שבעתים,
על שמי אפל בחפוץ ירוצאי,
ושם בין מפלשי עבים בבירים.
אכפי הקשת בענן יצויצה
מעבר העננה יהירוי כספירים.

לכן דום אם בראשת תינון גלבdet,
ואל ים העל עד צואר ירדת,
הוחילה כי יעברון ימי הרעה;
המה יעברו עתותי נחמה שבות,
יבוא יום ותצא ממתן התלאה,
כי אחריليل יבא בוקר לא-שבות.

אל החקיר

כי תבנה בית חדש ראשו בשמים,
פעפיל לדאות הרקיע בונפה,
השומר פן תכשל ותאבד הרים,
לכן בונה לך מעקה סביר לנגיה.
כי כמו שושנה תרים ניחום,
בן גם החקירה נחמדה לעיניים,
אל פהין למקאה פן יקבה החום,
ואו יגדל מכאובה פידשנים.

ה א מ ת

לֹא בֵין עוֹזָרִי רַבְבָּה אֶמֶת שְׁוֹכְנָת,
גַם לֹא עִם חִנְפִים רִיחָה נְאָמָנָת,
בֵין אֲנָשִׁים גְדוּלָה לְפִיהֶם לֹא בָּאָה
בְּפִעָלָת יָדֵיהם לֹא יַתְפִאָרוּ
סְאַטְוִונָתָם וַיַּרְאָהֶם לֹא יַדְבְּרוּ
שֵׁם אֶמֶת אֲהָלִי אָפְדָנָה נְטוּעָה.

אֶמֶת הַנָּה בְּחַרִיטִי הַחוֹתָם,
עַקְשׁ וְהַפְּכָפָךְ תְּرָאָה אֹתוֹתָם –
אָכְלָם תְּדַבְּקָהוּ עַלְיָה לְוַתָּה,
תִּמְצָא בְּתַבְּקֵחַ קְיוּקָה לְתַבְּאָרָת;
כֵן גַם לְאָדָם יִשְׁמַרְאָה אַחֲרָתָה
וּבְקָרְבָּו הַיָּא נְאָמָן רִוָּת.

ה א ב י ב

האכיב משוש היצורים,

האח האח הנה הגיע,

התולרה תחדר נוערים,

עת עליה ברדרו יופיע.

טפנוי יבגלו ונחלופי

קורה סתו גם חרף,

בלטו פניהם יתפכו

ינוסו יפנו עורף.

ברוחירקפאון ישבר,

בלתי הקרא יפלח,

הרוי שלג ימונג ימגר,

חצוי בשמש במו ישלה.

יתדרש פני הארכטה,

הנאנים יצמחו אמות,

הרוחות ישבו לדמה,

כל הטעב יחלוף מה,

פעלו ארע ואצאיה,

אנגל טל במו יפית,

יציצו יבשלו זרועיה,

וירק כל נטע וشيخ.

עֲמָקִים יַרְקֵךְ יַעֲטּוֹפָה
נָאֹת שָׁדָה בְּהֹוד יַצִּיכָה
עֲנָנוּם בְּלִיל יְחֻלּוֹפָה
מִמְּרָאָה הָאָבִיב יַפְּוֹצָה.

גַּם הַאֲלוֹן אֲשֶׁר בְּנֵרָה,
יְחִשּׂוֹפָה שְׁרִינְגִּוָה וְעַנְפִּיוָה,
עַתָּה לֹא יַפְּחַד מִפְּעָרָה,
כַּנְשָׁר יַרְחִיב בְּנֵפִיו.

"בָּרוּךְ בּוֹאָךְ אָבִיב גַּעַם"
יַקְרָא כָּל יִצְׁוֹר בְּאַדְמָה,
בָּרוּךְ בּוֹאָךְ בֵּין הַעֲפָאִים,
תַּקְרָא הַשׁוֹשָׁנָה הַגְּרָדָה.

בָּרוּךְ בּוֹאָךְ אָבִיב גַּעַם,
גַּם נְפָשִׁי בַּי דּוֹבְבָתָה,
מְחַה נָא גִּימִים הַרְעִים,
בְּלָה גִּזְוָן תִּגְהָ וְעַצְבָתָה.

הָאָבִיב מְשׁוֹשָׁה הַצּוּרִים,
הָאָח הָאָח הַנְּהָה הַגְּיָע,
סְתוּלָה תַּחֲדֵשׁ גַּעֲוָרִים,
עַת בְּהַרְדוֹ עַלְיהָ יוֹפִיעַ!

ה מלך מה

הַשְׁמֵשׁ כְּמוֹ לִיל,
 תָּתַכְסֶם בְּמִשְׁאוֹן,
 קְולֹת וּבְרִקִים,
 מְكֻלָּעַ עֲבָר יְתַמְלָטוּ
 בְּדִוְרִים בְּעַנְקִים,
 רְצֹוא וּשֹׁוב יְתַלְהָטָו,

 הַלוֹחֲמִים יְתַגְעַשְׂוָא
 הַרְכְּבִים יְכַרְכְּרוּ
 בְּגַלְגָל יְרַעַשָּׂא
 בְּסַעַר יְסַעַרְיוּ
 בְּזַאֲבִי עַרְבָּא
 עַל הַאֲוִיב יְתַנְפְּלוּ
 יְלַחְמוּ בְּלִי הַרְתָּא
 מְחַנְתְּיו יְבַהָלוּ

 הַחֲזִים יְרַבְּיוּ
 בְּעַם רִוְתְּ סְעַרְהָ :
 אֶת הַאֲוִיב יְסַבְּיוּ
 בְּעַרְהָה בְּלָתִי סְרָהָ
 חַלְלִים חַלְלִים,

I

עַל שָׁדָה קְטַל שְׁמָה,
 אֲנָשִׁי הַחַיל יְגַדְוּן,
 לְקוֹל תְּרִיעַת מְלָחָמָה,
 בְּמִשְׁטָר יְעַמְדוּן,
 בְּיַדְםָ קָשַׁת וּחֲצִים,
 תְּתָחָ וְאֲבָנִי קְלָעָ
 כָּה יְעַמְדוּ חַלְוִצִים,
 עַל יָד שָׁן סְלָעָ

 לְכָבִי רְבּוֹתִים,
 נֹשָׁאי שְׁרִיוֹן וּקְשָׁתִי,
 נֹשָׁאי תּוֹף וּמַצְלָתִים,
 עַם חַרְבָּ מְלַטְשָׁתִ
 כְּמוֹ עַתְוָדִים,
 נְכוֹנִים לְמַבְּחָ
 יְעַמְדוּ הַגְּדוּדִים,
 הַבָּן לְמַטְבָּחָ

בָּל צְבָא הַחַיל,
 יְתַן עֹז בְּנָאוֹן,

אַוְלָם הַצּוֹרָה
 עוֹד לֹא גִּנְתָּה
 בָּאֲרֵיהָ יַתְעֹרֶר,
 עַל בָּגְפִי רִוָּה.

 יַרְדוֹזָת וַדְלָגָן,
 בָּעֵמָק וְגַבְעָה,
 מְהֻנוֹתָיו יַחַלְקָה
 לְמַחְנּוֹת שְׁבָעָה,
 מְדֻהָּרוֹת אֲבוֹרִים,
 תְּרַנוּ הַאֲדָמָה,
 פִּיהֶם בְּכָפִירִים,
 שׁוֹאָף לְגַנְקָמָה.

 יְשֻׁוִין יַפְלִיל חָלָל,
 יְרָמוֹס יְשַׁבֵּר,
 מֶלֶקְוָה וְשָׁלָל,
 לְחַמְרִים יִמְבָּרֵר,
 כְּסָף וּזְהָבָב,
 לְפָנֵינוּ נְשָׁלְכִים,
 בְּשָׁבֵי וּרְעֵב,
 יְעָבָרְיוּ בְּנֵי הַרְמָחִים.

 בְּוּמָר וּשְׁוּרִים,
 יְסַע הַמְּנַצֵּחַ,
 וּמְבִין הַאֲסִירִים

חִישׁ מְהָרָה,
 יַפְלוּ בְּשָׁבְלִים,
 אַחֲרֵי הַמְּנוּמָה,
 הַאוֹיב יַחֲנֶבֶר,
 וַתִּצְאֵב קְוּמְמִזָּה,
 חִילִים יִתְחַבֵּר,
 הַמּוֹן תְּשִׂוָּאֹת,
 בְּמַלְאָכִי זָעָם,
 קְשָׁתָם יִדְרָכָו,
 יְעֹופּוּ כְּרָעָם,
 דָם אָרֶן יִשְׁפְּכוֹא

 הַקְּדָם יִרְתִּיחַ,
 יְבָלָע בָּאָרֶץ,
 כְּסִיר נְפוּחָה,
 יְפָרֹעַז פְּרָעָז,
 יְלִיל וְאַזְחָה,
 יְשַׁמְּעַ מְכָל עַכְרָה,
 שָׁאָנָה וְאַנְחָה,
 יְמַלְאָוֹ בָּל גָּבָר,

 הַאָרֶר עַרְפָּפָנה,
 כִּי אֲבִירִיו בְּשָׁלָה,
 חָלְלָיו מֵמָנָה,
 שָׁם בְּקָרְבָּנְפָלוֹ

בֵּין הַפְּנִירִים,
תְּבִיטָה אֲמֶלֶלה,
כִּי בֵּין הַקְּבָרִים,
רוֹם דָּוְדָה חֶבְלָה,
בַּעַד אָרֶץ הַמּוֹלֵדָה,
שְׁפָךְ דָּמוֹ בְּמִים,
לְכָן פָּה נְזֶדֶת,
אַהוּבָתוֹ בְּחִים ;
הָיוּ דָוְדִי דָוְדִי !
תְּקָרְאָה בְּאַנְחָה,
פָּאָרִי וְחוּרִי
— אִיךְ אַשְׁבָּחָה ? —
אִיכְּבָּה יְדִידִי ?
אֵיה מְשֻׁבְנִיךְ ?
הַרְאַנִּי יְהִוִּידִי
מָקוֹם קְבָרִיךְ .

בֵּין עַיִּים הַקְּבָרִים,
גַּבָּר מַתְעוּרָה,
פָּצְעִיו הַמְּגִרִּים,
בַּאֲדָרְתָו יְצֹוָרָה,
יִטְהָ אָונִיה,
לְקוֹל קְבָרִיאָה .

אֶחָד צָוָרָה :
“הָה לְבִי לְבִי !”
וּשְׁמָ שְׁנִי יְשָׁועָה :
“הָה חֶרֶב בְּקָרְבָּי,
אוֹי הָנָנִי גָּוָעָה !”

II.

הַמְּלָחָמָה תִּמְהָה,
הַשְּׁפָטָה הַוְּלָכָת,
קְרָדְמָת יִמְהָה,
אַחֲרִיקָה דָּוְרָכָת,
עַלְמָה יְפִיפָּה,
בְּקָול דִּמְמָה ;
נְפָשָׁה הוֹמִידָה,
לְשׂוֹנָה נְאַלְמָה .

עַל שָׁדָה הַמְּלָחָמָה,
רְגָלִיה תְּדָרוֹכָנָה,
עֵינִי הַגְּדָרָמָה,
דִּמְעָה תְּשִׁפּוֹכָנָה,
רְגָלִיה בָּאַיִלִים,
חִישׁ מַהָּר תְּלָכָנָה,
בֵּין הַסְּלָלִים,
עִגְיָה תְּשִׁחָנָה .

יָוֶרֶה בְּנִידֵיהַ
אֲלֹכְלָתוֹ הַבּוֹכֵה.

בְּבָכֵי וְאַזְוַחַת,
מְרוֹזֵץ קָאַמְלָלָה,
בְּבָכֵי וְאַנְחָה,
בְּוּרְוַעַיּוֹ נְפָלָה,
וְהָוָא מֶרֶגֶתְרִיתַת,
לְמַרְאָה הַעֲלוֹבָה,
נְפָשָׁה יְפֻ�ָה,
בְּחִיקָה הַעוֹזָבָה.

III.

אִם יַגְעַע וַיַּאֲסַף גָּבָר,
יִמּוֹת בְּמֹות כָּל אָדָם,
או נִשְׁמַע נְהִי וְשָׁבָר,
הָאָנָשִׁים יִסְפְּקָוּ בִּידָם,
וַיָּשֶׂם בְּשָׁרְדָה הַמְּעַרְבָּה,
אֲלָפִים וּרְכָבּוֹת יַדְקָרָה
בְּאַין קוֹל בְּאַין אַזְחָה,
בְּקָבָר אַחֲרָיָה יַקְבָּרָה.

גָּבָר בַּיִן וַרְצָחָה רַעַתָּה
הַלָּא יָבָא בְּפָלִילִים,
חַיִּיו יַתֵּן כְּפָר נְפָשָׁהוֹ

שְׁעָרִי חַמֶּה לְפָנָיו גְּעוּלִים,
וּשְׁם בְּשָׂדֶה פְּמַלְחָמָה
רְבָכּוֹת רְבָכּוֹת יְרָצָחוּ
אֵךْ מַיִן יְנֻקּוּם נְקָמָה?
מְדִמְיָה חַלְלִים שָׁם נְשַׁפְּכוּ?

* * *

עַד מַתִּי עֲוֹד אַדְמָה?
תְּרוּיָה חַלֵּב הַעֲנִים?
עַד מַתִּי בְּמִים לְצַמָּא?
תְּשַׁתִּי דָם נְקִיִּים?
הָוֵי רַבְתָּה עַזְולָתָה!
הָוֵי מַלְחָמָה וּמְדוֹן?
עַד מַתִּי מְרִיכָה אַיִמְתָּה?
תְּמִשְׁלֵי עוֹד בְּנוֹזָן?

אל גְּרָנֶר הַוּרֵע

רֹדֶה מַעֲבָה אַדְמָה,
אַתָּה דָּגֵן שְׁמִים,
בְּנוֹשׁ עַפְרֵת שְׁמָה,
שָׁכֵב בִּירְקָמִים,

שְׁמָה שְׁמָה תִּמְצֵא מִנוֹחָה,
עַדִּי שְׁנִית תִּפְרָחֵךְ פָּרוֹת.

שְׁמָה שָׁכֵב בִּמְנוֹחָה,
בַּעֲרֵשׂ הַרְגָּבִים,
עַדִּי מַאֲדָמָת צְחִיחָה,
תִּפְרָחֵךְ בְּאַהֲבִים,
שְׁמָה שְׁמָה תִּמְצֵא מִנוֹחָה,
עַדִּי שְׁנִית תִּפְרָחֵךְ פָּרוֹת.

גַּם אַנְּיַה גָּבָר,
כִּמוֹךְ אַרְדֵּ אַדְמָה,
שְׁמָה בָּצֵל הַקָּבָר,
כִּמוֹךְ אַיְשֵׁן שְׁמָה
שְׁמָה שְׁמָה אַמְצֵא מִנוֹחָה,
עַדִּי שְׁנִית אַפְרָחֵךְ פָּרוֹת.

הַקְשָׁת

את קשתי נטפי בענו.

(בראשית ט' י"ג)

חִשְׁבָת אִמְתָּה תְכֹסֶה רְקִיעַ,
מַעֲטָה קְדָרוֹת תְּצִנּוֹף הַשְּׁמֵשׁ,
רָוֵם סְעָרָה תְּהִמָּה תְּרוּעַ
וְאַחֲרֵי הַרְעָשָׁ אִמָּה וְאַמְשָׁ.

עֲנֵנִי שׂוֹאָה יְחִדוּ יְנוּדוֹן
גַּטְפִּי מַטָּר מַעֲנִיכֶם גַּרְגָּה
עַרְפָּלִי פַּחַד יְדוּדָן יְדוּדָן
שְׁבוֹלָת מִים מַשְׁפְּתָם יְשֻׁרָּוָה

רָעַם בְּגַלְגָּל יְסֻבֵּב הַשְּׁחָקִים,
בְּנֵי חֶרְשָׁף בְּחַשְׁמָל יוֹהִירָה
יַצְלָאָלוּ בְּשָׂאוֹן בְּקוּלוֹת וּבְרָקִים,
פָּעָם יְחִשְׁכָּו פָּעָם יְאִירָה.

רָאָה שֶׁם מִבְּעֵד עֲנֵנִי אָפָל,
הַקְשָׁת בְּחַבְיוֹן הַוְּדָה תְּגִיבָּה
מַמְּכוֹן שְׁבָתָה תְּבִיט בְּשָׁפָל,
בְּשָׁלֵל צְבָעִים שְׁמִים תְּוֹפִיעָה.

"הַבְּטָנָה אֲחִוֹתִי צָאָנָה וְרָאָנָה"
 תִּקְרֵא וְתִדְרֵךְ עִם הָאִתְּנִים,
 מַלְפִידִי הַבָּרֶק עַיִן לֹא תִכְהִיעָנָה,
 אַשְׁחָק לְרָעָם לְחַשְׁבָת הַעֲנִים",

לְמִדְחָה אֲחִוֹתִי בְּנוֹת הַאֲדֻמָּה,
 לְבַלְתִּי דָאוֹן עַל יָמִים הַרְבִּים,
 רָאוּ אֵיךְ אַלְקֵד בֵּין עַבְיוֹ רַמָּה,
 בְּכָלָה מִשְׁקָצָה בְּשִׁלְמָת אַכְעִים.

בְּנֵי יְהוָה הַהוֹלְכִים בְּשָׁפֵל,
 עַל רֹועַ מַצְבָּם אֶל תִּצְרָחָה
 לְאֹותָן עַוְלָם הַקְּמָתוּ פָה בְּעַרְפָּל,
 כִּי גַם בְּחַשְׁדָה קְמוֹנִי תּוֹרָחָה.

כִּי כְּאֵשֶׁר יַזְעֵב שְׁמַשְׁכָם בְּעַנְנִים,
 עַל אֲדֻמָּה נִכְרֵת תְּרָדוּ מַטָּה;
 בְּן בְּאַמְוֹנָתָם תְּהִיוּ אִיתְנִים,
 וְאֹורָכָם וְגַהְהָ מַתּוֹךְ הַעֲלָתָה.

בָּרוֹשׁ אַתָּה יְהוָה תְּהִלָּתֶךָ

מְנֻסְחָתֶךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה

רָאשׁ הַשָּׁנָה לְאִילָנוֹת

בְּחַבְיוֹן עֲזֹרְיהָ בְּשָׁמֵי רַמָּה
בְּסִירָרְבָּכָות אַרְאָלִי שָׁמִים,
יְשָׁב שׁוֹפֵט צְדָקָה עַל כָּם אַחֲלָמָה,
וְעַל סְכִיבָיו מְלָאכִי רְבוּתִים.

עַל שְׁלַחַן נְחַמֵּד מִבְּהַט וּמִחְּרַתָּה,
הַגְּשָׁשׁ סְפָר וּכְרוֹנוֹת הַיּוֹמִים,
לְשִׁפּוֹת עֵז בְּרוֹשׁ וְאַרְיוֹן,
אַלְוָנִי יְעָר גְּבוּהִים וּמְרָמִים.

גַּפְנִי בְּרוֹשׁ תְּאַנָּה וּרְמוֹן,
שְׁכָה וִצְחָה אָנוּנוּ וּמְפָהָה,
מְעָצֵי בְּשָׁם עַד קָעְמוֹן,
לְפָנֵי כָּם יְהָה הַתִּיצְבּוּ לְשָׁוִת.

כָּלָם אַרְצָה הַשְּׁתַחְוּ אֲפִים,
לְפָנֵי כָּם שׁוֹבֵן מְעוֹנוֹת,
יְחִידָה בְּרוּעִי עַל בְּרַכִּים,
וַיְבַקְשׁוּ סְלִיקָה מְפּוֹלָח עֲנוֹנוֹת.

שׁוּבוּ שׁוּבוּ בְּנִים יְקָרִים,
אִישׁ אִישׁ לְגַנְוּ וְתַאֲנָתוּ

הן דרכיכם כלם ישרים!
שובו איש איש אל אחוותו.

עוד לא כלה יה אמראתו,
והיה מלחנות קוצאים וחוחים,
שמיר ושית נאבים לקראותו,
ירימו נהיו וקול בוכים:

עד מתי זה אל שופט ארך
נהיה עוד לחרפה ושנינה,
עד מתי גאמח חרול וחרק,
על תלמי שדה וגנה?

הן לבל ילך יצור ארכמה
תשפייע פרי מפנד שמימים,
ולמה אנחנו נשאר שממה
למה שמתנו באדרמת החיים?

את קולכם שמעתי לארכחים,
צדר לי על רגע גורלייכם,
כח ענה צור עולמים,
אסוף אסוף את חרפקיכם.

אתם תפרחו משליכם יתמדין צה
עם השוניה רבת היופי לאבב צה
עעה תפרחו בקינה אחיה צפע אבב צה
על נאנקה דרביכם תחפפה אבב צה

גוננו חיסוי עליה מיד נמקרה,
הקוּטְפָת טרם גַּמֵּלָה פִּרְחִיה,
חוֹקָו אֶתְהָ בַּיּוֹם סָעָרָה,
לְבָל יִשְׁבָּרוּ יוֹנְקוּתִיהָ.

העצים התפטרו מארון הארוןים,
אל חיק האדרמה شبוי ברגנה,
וחדר נסעו המזנים המזנים,
להרוג את חג ראש השנה.—

ה אדם

הרבי אנטש רבקות מחשבותיו,
מי יחקרנו ? לעין לא וראוי
ואף אם יביטו מחולנותיו,
בכל-זאת בפסעה יתחכאה,
פעם כלבנת ספר יהירוי
ופעם כמו פארור ישחרו.

פעם נראה איש משגע ופרקוע,
נערי הרחוב בו ישימו תהלה,
מי יודע רגשותיו לבו יביע,
מי יודע מכואוב רוחו הנעללה,
מחלהתו הנסתירה מי יחקרנה,
הנות נפשו מי ידענה ?

וַיְפָעֵם נִרְאָה גֶּבֶר עֹלֶה וִשְׁמָמָה,
כֵּל יִקְרֵר וְהַזְּנוּ לְמִרְאָה בּוֹ וְתַחְבְּרוֹ
וְאוֹלָם בְּקָרְבָו נִפְשֹׁו תִּתְנִיפָה,
אֲךָ לְעֵין מְחַשְׁבָוֹתָיו נִסְפָרָה
בְּכָל אָדָם נִמְצָא תָּבֵל לְכַדְנָה,
יִצְוֹרִי לְבָוּ גֶּבֶר מַיְמָה ?

הָאָדָם הוּא הַתָּבֵל שֶׁמְשֹׁו הַלְּבָב,
אָרֶץ קָטָנָה בְּקָרְבָו סָוְכָתָה,
גַּם יוֹמָם וְלַיל יִנְקוֹפֵו בְּגַן
וְהַגְּפָשׁ שֶׁם מַרְחֹזָק גַּצְבָתָה,
הַכָּל תְּרָא שֶׁם הַעֲנִיהָ,
עֲדֵי תִּקְרָא מַתָּבֵל הַפּוֹיָה.

דָּלְתִי הַלְּבָב מְאֻנוֹשׁ גַּעֲוִילִים,
דוֹמָה לְחַלִיל נוֹתֵן וּמִרְיוֹת,
מַיְזָה יָדֵע פְּתָרוֹן הַחַלִילִים,
מַיְעָלֵיו יִגְנֵן זָמָר וּשְׁירֹות ?
וּרְקָהַמְגַנֵּן הַיּוֹדֵע תְּכִונָתוֹ,
הָוָא לְבָדוּ וּפְתַח דָּלְתִי חִידָתוֹ.

שבת כפרים

Idylle

יפה נעליתה משכון כפרים
 אך שליה אך נילה בכפר שאן
 לימינך ותנשאנו גבעות והרדים
 לשמאלה ושתבע נער נחמה ורעה
 אך שם חפש תחת השמיים
 יבו ענג ומרגע שושן החיים
 שם בנות דשא על האחו
 שושני השלוה בנבעול ופרוחם
 רוח צח יפוח מבין הרים
 ירנו יישו הר וגבע
 לא בן בין שאן והמית הערים
 שם תנום בת הטבע
 כי לא בארמוני דלטים וברית
 חמרת הטבע והיכלה יונת
 חפשי חפשי בלי גדר אבני
 תפוץ בנטף על שדמות נאים
 אך פה תפוץ בחכלה השרון
 התבבל בלה אהה תנול ותרון
 שם בשדה ברשון האדמה
 יקצור האבר יכול גדייש וקטה

וְאֵשֶׁד הַגָּמֵל הַמְשֻׁפֶּךָ מִן הַצּוֹרִים,
 גַּנְדּוֹ וּבְרִיךְ מַעֲלֵת סְפִירִים,
 הַגְּלִים בְּאוֹנוֹ יְדָלוֹת דְּלוֹם,
 מַקְנָה הַשְּׁגָלִים וְהַבּוֹזְבּוֹת פְּרוֹת,
 בְּעַרְבָּה יְשֻׁוּב בְּשְׁמַחָה לְמַעֲונָתוֹ,
 תְּחִתָּה צְלָלִי אֲרוֹזִים נַטָּה סְכָתוֹ,
 עַצְּים רַעֲנָנִים גַּנְחָה יְלֹטוֹת,
 חַזְמָרוֹת אֶל חַלְזָנוֹתֶיהָ יְבִיטָה,
 מַעֲנָפִי הַתְּפִ�וָה וּמַעֲצִי הַיּוֹרִים,
 הַשִּׁיר אֶלְיוֹ הַצְּפֹור בְּקוֹל זְמָרִים
 לֹא כָּן זְמָרָת צְפֹור עִיר הַוְמִיחָה,
 אֶכְלָל תְּעוּרָה תְּקָרָא לִישְׁעָה,
 נוֹתֵן לְחַמָּה לֹא יְבִין גַּנְגָנוֹתֶיהָ,
 כִּי בְּקוֹלָה תִּילְלָה תִּקְלָל חַסְדָּיה,
 כִּי טֹב לָהּ לְחוֹזֵות מְשֻׁרְשֵׁי עַשְׂבָּה,
 מְחוֹזָה שְׁבוֹיתָה בְּרַחְתִּי כְּסָף.

שָׁוֹר שְׁפָה עַל הַמְלוֹנָה הַקְּטָנָה,
 הַעֲמָדָת תְּחִת סְבָךְ אֶלְהָה בְּעַנְנָה,
 קַוּרוֹתֶיהָ תְּגַנֵּן יְרִיעֹות הַצְּמָרָת,
 פְּאָרוֹת פּוֹרִיוֹת תִּמְשְׁבָנָה לְתִפְאָרָת,
 חַלְנוֹתֶיהָ עֲנָף, זְמוֹרָה שְׂוֹרָקָה,
 דְּלַתְוֹתֶיהָ עֲנָפִי נְפָן וְרַקְבָּקָה,
 הָאָח ! מָה טֹב וּמָה נָעִים,
 לְשָׁבַת תְּחִת סְבָכִי הַבָּאִים, בְּסָאִים

בְּחִכָּל הַטְּבֹע יְד אֱלֹהֶת יִסְדָּה,
בְּבֵית הַכִּינָה בְּגַתָּה הַתּוֹלְדָה,
קוֹל גַּרְזָן לֹא נִשְׁמַע בְּהַבְּנוֹתָה,
כִּנְעָשָׂהוּ הַיּוֹצֵר בָּרְכָתְבִינָתָה,
בְּלִי אָבִן וְלִבְנָה חָגָן וּוֹרָתָה,
יָצַרְוּ אֲפָר כְּנָנוּ בָּרְכָתְפִּאָרָתָה,
נִמְלָא הַצִּינָה אַנְדָה קָוּ לֹא גַּטָּתָה,
אֲפָר לֹא חָצֵב אָבָנָיו וְהַיסּוּד מַלְמָתָה,
וְהַבָּיִת יַעֲמֹד מַזָּק בְּצָוְרִים,
מַעֲזָן לְשָׁבַת לְכָל הַצּוֹרִים.

מָה יִסְבְּנוּ בְּתֵי חָמָר מַשְׁבָּנוֹת עָרִים,
בְּתוֹךְם חָשְׁבָת לִיל אֲפָל קְבָרִים,
קִוּרוֹתָם מְשׂוּחוֹת שְׁשָׁר וּפְסִילִים,
בְּתָחְרִים אִימָה, יָנוּסוּ הַאֲלָלִים,
הַבָּיִת סְתוּם, קָעִי אֹור שֵׁם לֹא יַדְחַקְיָה
לֹא יַאֲהִיל שֵׁם שְׁמָשׁ, קְרָנוּ יַרְחַקְיָה
הַכְּתָלִים מְלָאִים פְּטוּרִי צִיצִים,
פְּרָחִים נּוּכְלִים עַלְמָוּנְפּוֹצִים,
כָּלִי הַבָּיִת אָבִן בְּרַזְלָל שִׁישׁ בְּלָמוֹ
נְחַשָּׁת, בְּדִיל וּעֲפָרָת הַגָּמוֹ
גַּם יוֹשְׁבָיו כְּבָדִים כְּבָרוֹל וְחַרְם,
מְעַלְלוֹתָם מַעֲמָקָה תְּנוּעוֹתָם עוֹפָרָת!
גַּם לְכָם חַלְמִישׁ מַצָּחָם מְשׂוֹתָה,
רָאשָׁם שׁוֹכֵב, לְכָם נַצָּח בְּלִי נְוָתָה.

מנוחה ! יושבת בקרים מה געלית,
 הערבים יאכלו מאשר בטענה הבאת,
 מצאצאי הארץ ישבו עדינים,
 מצמיה מפשטה ולבשו שניים,
 שלחן המחrustת עלה-ירק הפסל,
 מדין שדייהם יאכלו להם וטפל,
 ישתו בשזון מין באר נובע –
 הוא ישמח לבב אונש לא ירע,
 על שלחן אחד ישבו אב ובנים,
 יאכלו לשבעה מאכל שמנים,
 הנערים עובדים בנן וכרים,
 לא יפחו מקור מגשם וזרם,
 והנערות עובדות ביד נטויה,
 פניהם צהלים לא ידרין רמיה,
 מחת ספרי-יחסן ואחים,
 תשטענעה בתסילב על הערבים,
 כל עגב ונבל ישרו בנות הקברים,
 יחד תשרנה עם רבבות צפרים.
 האח מה געמת מנוחה נקרת מרגוע,
 בפרק שקט מחתשמי אלה !

ה מ ט ר ה

כָּר גָּבוֹעַ בְּשֶׁמִים הֵיא — הַמְּפֻרְתָּה,
אַחֲרִיהָ יַרְדֵּפְוּ כֹּל יִצְוְרֵי הָאַדְמָה,
אֲךָ רְחֹקָה הֵיא הַתְּעוּדָה הַיְשָׁרָה,
כְּמוֹ כָּר פָּלוֹל הַמְּתִגְנָשָׂא בְּרָמָה.

מָה גַּעֲמָה וְטוֹבָה מְטָרָת הַגָּבָר,
בְּהַיּוֹתָה הַחֲפֹץ לוֹ נַפְשׁוֹ כּוֹסְפָת,
עַד מְרוֹמֵי שְׁחָקִים וִישָׁא אָבָר,
כָּל עַמְלָל וְיִגְעָשָׂה יְחִשָּׁב לוֹ כְּאֶפְסָם.

אֲךָ רְחֹקָה הֵיא וְאֵת הַמְּפֻרְתָּה,
מִלְכָב בְּנוֹ-חַלּוֹף, הַחוֹלֵף בְּכָל רְגֻעָה,
יַפְחַד לְלִכְתָּבָדֵךְ לוֹ וְרָהָה,
פָּן בְּכָלֵב הַחֲרָר יִמְצָא מְכָאָוב וְגַגְעָן

בֵּן יִתְמֹצֵטוֹ אֲנָשִׁים רַבִּים בַּתְּבָלָה,
לֹא יַעֲפִילוּ עֲלוֹת הַחַרָה,
רְגָלָם אַסְעָרָה בְּזִיקִים וְחַבלָה,
תוֹעִים הֵם פְּמִידָה דְּרָכָם זָהָה.

לְכָن יוֹתֵר טֹוב אָם מְעַמֵּל הַחַיִם,
בְּחַזּוֹק יָד אֶל חַצְרָה הַמְּפֻרְתָּה גְּלַחְזָה,
כִּי אָוֶן בְּבּוֹאָנוּ בְּמִשְׁבָּרִי מִים,
לְנוּם וְלַהֲמַלְתָּה לֹא נִמְצָא עָצָה. —

ה א בר

בעלות הבוקר מטפטתني את עורה,
 אשאף רוח צח ואחליף במת.
 אשמע קול צפ/or בזורה,
 מענף אל ענף באין מנוח.

 אלכה חרפתה לחכוש הבקרים,
 ינהלו מחרשת אחורי כמרקבה
 אחורי יסעו העדרים העדרים,
 לבקש באחו אבל ושבע.

 שם אפלח אשדר אדרמתי,
 אבקע בשוען אדרמת יבשת,
 האדרמה לאדרמה היא שמחתי
 בה אעbor עם המחרשת.

 שם הגברים בערשם ינוח
 לבם יחשוב עמל ומומה,
 על מטהו שנ עוד יסരיחו
 מיפעת הבוקר לא ידען מאומה.

 מקטן עד נдол עמל יחשוכו
 על בצע יגיטו בשבע עיניהם,
 בארי על טרפו על כספת יארובי
 איש את רעהו יבלעו חיים.

נָאַנְיָ אֲקוֹם בְּעִלוֹת הַשְׁתָּר,
אֲצָאָה הַשְׂדָה בֵּין הַפְּרַחִים,
הַטּוֹבִים לֵי מְפֻטוֹת צָהָר,
הַטּוֹבִים לֵי מַהְיֶכְלִי מְלָכִים.

שֶׁם בְּחִרְשָׁה אִמְצָא מְנוּחָה,
מִהְמֹן הַתְּבָל וְהַדְּרִים עַלְיכָה,
אַבְקָע אַשְׁדָד בְּאַדְמָה צָחִיכָה
עַדְיִ וְמַסְוֵי לְעַפְרָ רְגַבָּה.

תִּם אַנְיָ לֹא אַדְעַ חַמְס וְקַרְעֵי
אַךְ פָּה אִמְצָא הַמְנוּחָה בְּקִשְׁתָּי
גַּם אֶת הַרְקָב הַרוּמָס בָּאָרְעֵי
לֹא תְרָמוּמָס מִתְרָשְׁתִּי.

אַךְ פָּה אַךְ פָּה בְּכָר וְשָׁדָה
יִמְצָא הַאֲכָר שְׁלֹוחָ וּמְנוּחָה
מְבָל מְכָאָוב וְנָגָע וּפְדָה
גַּם יִשְׁגָה אָפֵּן חַלִּיף בָּה.

רְדֵי מִתְרָשְׁתִּי עַמּוֹק בְּהַשְׁדָמָה
עֲבָרִי עֲבָרִי הַלְּאָה עֲגַלָּתִי
עַדְיִ אַשְׁכָב בְּמְנוּחָה נְעַמָּה
שְׁנַת הַעֲזָבָה בְּתַלְמִי אַדְמָתִי.

דָוִד אַיִם

GELEGENTLICHES — UEBERSETZUNGEN.

הנות לבוי

אשר שלחתך לחכם אחד ביום מלאו לו שבעים שנה.

אלון אילן במה אברך?

בנן נחמד אלון גדרול יתנשא
 שיאו ונדרלו יעללה שםים,
 בסבך פארוזתו יהופף יבסה,
 הענפים הצומחים סביב בשלים,
 הענפים האללה מגעו יפרחו
 במקום אחד שרשם יתאבקו,
 בפה אברך אלון רב תפארת,
 הלא כארו בלבנון רם מושבך,
 שלו תברח בונן אדרת,
 בפה זה אפוא אקדמה פניה,
 הן אלחים בכל ברך אותבה,
 בפה זה אברך מדור מהברכה?
 אך בזאת אברך עז הלולים,
 אלון בענן בלי שמע דפי,
 יונקותיך אשר סביבך שתולים,
 כמויך יגדלו ישגשו ליוופי
 במוך יפרחו יתנשא רמה,
 במוך יהיה תפארת בני האדמה.

זכרון בספר

נתן החכם, אשר נתתי לירידי החכם השלם
התורני מוה' משה וויניגברגער ני' ביום
חתונתו ושמחה לכו.

הספר "נתן החכם" רב התפארת,
קיבל נא מרעה לאות מובשת,
בנתן המסיר מסך הփירה,
בין העמים ועם יהודיה,
דמckerב לפותם לעולמי עולם;
בןatzמד בריתנו לאורך ימים.

את נתן החכם קח למורה עינים,
בדרכו לך כל ימי החיים,
אם אותו תקח לך למורה,
תקרב יושר תרחק אש זרה,
או途nob בעז על אפיקי מים,
מאשר יצולח כל ימי החיים.

תשואות חן

ליום הולרת השר המפואר הכהן הנדול
מachiיו דר. אלבערט קאהן זל בפארם.

עורי שירתי גניתק הטעפי
 לגבר רם ויקר רום אבי תפארת
 לבשי עוז טל אמרתך הערפי
 עלי שושן נחמד גפן אדרת
 הטעבי נגן משבי את בנורך
 צעדי עלי Shir הרים נא קוילך.

איך אשיר עוז הפודע בשער?
 אלם הגני שפתותי נאלמה
 האם אמנה את עלי עז הייר ?
 הלא רביהם הפה מספר עצמה
 ואם גם אלה ימננו יספרה
 ואולם מעשיך בפה לא יאמרו.

רכבות הנוי נבלבבי יחמרה
 עת אראה צדקתה ירדך פעללה
 נפשי תשאן השקט לא אוכלה,
 יבלמי מי הששוון שפתך עברה,
 גם אוני אייראפא לשמך תצלנה
 רבות ונדלות ידריך תפעלנה.

עיר הנדולה פרעוסבורג המעתירה,
אור שימוש חיתוך הנה עלה,
פה גמלת אמנה בדרך ישרה,
כה רוחך האמתה הבינה שתה,
כה גמלת באקה ותהי לעלם,
כה פרחת כושנה על הפלם.

מעט הבקען קרני שימוש מיה,
לכפי החקמה והמדע הקדשות,
עוד מנעור בפרוז אביב חלוד
שלום בית ישראל וטוקחים דרישת,
גם שפת עבר הלויטה בצעיף הנשיה
הקמת מעקרה על כס התחיה.

או בפרעות אפריקה נקעת,
לראות את שלום אחיך הנאנים,
כמו מלאך מושיע למו הופעת,
הסירות הפל משבם נדחים,
גוננתם מידי רשע משוד וקורץ.
בעד שלום ישראל עמדת בפוץ.

שלוש פעים עליית הר המוריה,
יעקת אחיך ושובעתם שמעת,
פתחת להם מעיני היושעה,
ירע אדקה על ארכמו ורעת,

האלה נפשם מרדת טיט ורפס,
הקיימות להם בית מתחה לנפש

בכורם נאמן קוין שדרה יקעקע
כל דרדר וחרק מגנו ישריש,
פרחי הוד וחרד בארכתי וווען,
ואחרי נטע נגב דרש ידרש,
בקה גראעת מפגר שמימים,
בארכט הר הקדש בנן ירושלים.

איש חיל ! רב חסד לעמך פעלת.
וימינך קרמה לא תמצא מרנווע,
מי מנה רכבות החסרים שתלת,
ויאת נבני ההוד אשר תוסיפ נטווע,
אשריך איש יקר עריה רב תושיה,
שםך יונזן לעד בגנון פורייה !

אשריך אברם כהן צדק ותמים,
מה נאה נורליך כספיר לטהר
יפיפית בארו לבנון רם על רמים,
מעשייך יהלו בחרם בשמי והר,
שםך יברח בחבצלת מקום רען,
יציע כדורא דשנה על ארכט שאן !

בַּיּוֹם הַלְּהָת אֹתוֹתִי

לְמִנּוֹת נֶמֶינֵי כֵן הַזָּרֶע וְנֶכְיָא לְכֵבֶד חֲכָמָה.
(תְּהִלִּים צ י'ב)

I.

אֲנָשִׁים הַרְבָּה נְגִילָה יְשֻׁמְחָה
כִּי הַלְּאָה בְּשִׁנְיוֹ יַצְעַדְךָ
יַצְחָלוּ יְרוֹנוּ גִּיל יַפְצַחְךָ
בְּהַגְּנִיעָה הַיּוֹם בּוֹ נַולְדָה
לוּ חֲכָמוֹ אֱלֹהָה הַשְׁבִּילָה
בוּ דְּמָעָה כְּמִים הַוִּילָה.

בַּיּוֹם הַזֶּה יְבִיטָה הַגְּבָרָה,
עוֹרֵף הַשְׁנִים כְּמִים עַקְרָבוֹ
יָשִׁים עַל לְבָבוֹ כִּי יִמְהַר לְקַבָּרָה,
יַזְפּוֹר, כִּי מַעַט שְׁנִים יְשָׁאָרָה,
גַּם יִסְיר הַמְּסִךְ מַעַלְלָיו יַכְסֵה,
וְאַרְחוֹ הַרְאָשׁוֹן טֻוב יְנִסָּה.

יְנִסָּה פְּשָׁעָיו חַטָּאת הַגְּעוֹרִים,
אוֹלֵי לֹא עוֹד עַת לְטַהַר הַחַטָּאת ;
וְאִם יִמְיַחְיוּ עִוְּדָם צָעִירִים ;
יְבִיטָה אָם חֲכָמָה בְּלִבּוֹ בָּאהֶה,
אָם תַּלְמִי הַדָּعַת פָּתָח וְקָרְעָ ?
וְאִם נִמְלָאוּ דָּן בָּעֵת הַזָּרֶע.

בְּשׁוֹבֵן בְּשֶׁבֶת בְּשֶׁבֶת
בְּשֶׁבֶת בְּשֶׁבֶת בְּשֶׁבֶת
בְּשֶׁבֶת בְּשֶׁבֶת בְּשֶׁבֶת

בְּשׁוֹבֵן אֶל מָקוֹם מוֹלַדְתִּי

שְׁלוֹם לְךָ אֶרְמָת קְדֻשָּׁה אֶרְמָת יְלִדּוֹתִי
כְּךָ יְמִי תִּלְדּוֹת וְתַגְעֵר גְּכָבָרוֹ
עַפְתָּה בְּאָתִי כִּי לְרָאוֹת אַיִתִי
לְחוֹזֶת סְנָלוֹתִי כְּךָ נְשָׁאָרוֹ.

הָאָח ! שֵׁם אֲרָאָה בֵּית אֲבוֹתֵינוּ
עוֹדֵנוּ מַתְנְשָׂא שֵׁם עַלְיִ הַגְּבֻעָה,
אֲדָדָה בְּקִדְמָה אֶל חֶדְרַ הַוְּרָתִי
לְפָנָיו עוֹד יַעֲמֹדוּ הַתְּפָחוֹת שְׁבָעָה ;

הַתְּכִירְיוֹנִי עוֹד עַצְּים רַעֲנָנִים,
הַתְּכִירְיוֹנִי אֶת הַעַלְמָם בְּאַלְבָם חֲסָה ?
הָה ! אַיִּכְּם מִבְּחָרִי הַזּוּמְעִים,
עַת הַיְלָדוֹת אֵיךְ חִישׁ פְּנִתָּה. —

בְּלֹב מִהוּל רַגְשׁ שְׁמַחָה וְתוֹנָה,
אֲעַדְתִּי אֶל הַבֵּית בּוֹ גַּדְלָתִי,
עַל הַשְּׁלָחָן בְּלָמוֹ יִשְׁבּוּ בַּמְחֻוֹנָה,
פְּתָאָום לְפָטָע בְּזַרְזָעָם נְפָלָתִי.

II.

אָנָשִׁים רַבִּים יַעֲלוּ סָלֵם הַחַיִים,
אַחֲרֵר לֹא יָבִיטוּ מְהֻחֶת חַיָּמוֹ,
יַעֲפִילוּ עֲלוֹת עַד לֵב הַשָּׁמַיִם,
וְאַחֲרֵר לֹא תְּסִבְנָה עַיִינָמוֹ,
יַעֲפִילוּ לְרָאֹת בְּאֶפְלָן וְחַשְׁכָרָה,
עַדְיִ יַאֲבִדוּ בְּתוֹךְ הַהֲפֵכָה.

הַגָּה בַּי כֵּן דָּרְךָ בְּנֵי תָּמוּתָה,
וּמְהֻרוּ יַחֲפֹזוּ אֶל יָם הַהְצָלָחָה,
אֶבְלָן דָּرְכָם הַרְאָשׂוֹנָה אֶפְלָן תְּכָסָה,
לְכֵן בְּלֵב יָם לֹא יִמְצָאוּ הַרְוָחָה,
וּסְעוּ בְּעֹורִים מְלָאִים עַצְבָתָה,
עַד אֲשֶׁר יַכְשִׁלוּ בְּחוֹף הַמְּעוֹת.

לְכֵן מָה טֹוב לְהַבֵּיט אַחֲרָעִית,
הַגָּבֵר יַרְאֵה מָה פָּעֵל בְּחַיִים ;
גַּם אֲנִי הַיּוֹם נְפִשִּׁי קְדוּרָעִית,
אָم עַל אַרְחֵ חַיִי אַשְׁא עַיִינִים.
אַלְי ! אַלְיַה הַיּוֹם נְקַשִּׁי אַשְׁפּוֹבָה,
אַנְאָ הַוּרְנִי הַדָּרָךְ הַנְּכוֹחָה!

מי ימלל שמחת אבות על בנים?
 לספירה שפתינו מליע תלאנה,
 השפטים לשוא ונשואה ברגנים,
 אם העינים אותה לא תראנה.

מי ימלל רגש אם לבנה שמחת
 נפשה תחת מגן בנים דמעות,
 אם מבקה הנפש מפלחה,
 מדמעותיה ימסו דרים וגבאות.

אל כל מקום שם עני שלחתני
 אך שלוה אך גיל גדי ורחה
 בלנית אחויתי הנגה הלבתני
 בפרחים קטעים סכיבי פרחן

העצים הקטנים בורי נטעתני
 האח מה מאר השתרנו והסקכו
 יחר התלחשו קולם שמעתני
 על חלום כי עבר גם הם נאחו.

הענינים יונקם מזאען מזאען
 יונקם מזאען מזאען מזאען
 יונקם מזאען מזאען מזאען
 יונקם מזאען מזאען מזאען

אֲשִׁירָה לַיְדֵי דָוִיד

(ל'יום חתונת ר' עי המשכיל ה' צבי קאף נ"ז)

נִכְבֶּד לְךָ הַיּוֹם מִכֶּל יְמֵי הַחַיִם,
בּוֹ תְּרוֹיעַ אָרֶח מִסְלָה לְךָ וְרָהָה,
בּוֹ תַּאֲרִשׁ רְעֵיה חַמְדָת עִזִּים,
יְפָה בְּחַמְפָה, בְּשִׁמְשׁ בָּרָה.

הַיּוֹם הַזֶּה רְעֵיךְ בְּלָס יְשִׁירָה
בְּמִנְחָה וְאַשְׁכָּר יְקַדְמָיו פְּנֵיכָה,
וְאַנְכִּי מַאֲלֵפִי רְגִשּׁוֹת לְבִי יְעִירָה
אַצְנוֹף וְרַשְׁוֹשִׁים לְרַאשָּׁיךְ.

מִפְרָחֵי מַלְיאָתִי אָעֵנָד הַפּוֹתְרָת,
עַל פְּלָמִי לְבִי נְדָלוּ נִמְפְּרָחָה
לְוִיתְחַן תְּהִינָה לְרַאשָׁךְ עַטְרָה,
בְּבִתְרֵי הַיּוֹלְדִים עַל מַצְחָה יוֹרָה.
וְאָפָּה זָר אַתָּה לִי וְלֹא רַאֲתִיךְ
לֹא אָדָע לִמְיָא אַעֲרוֹךְ אַמְרוֹתִי
בְּכָלְדִיאָת יְדִירִי בְּלָכְחַוִּיתִי
וְנִמְלָא לְךָ לֹא וָרִים רְגִשּׁוֹתִי. —

קְחָה אֲפֹא דְּכָרִי בְּיּוֹם הַוּקָרָן
שְׁאַבְתִּים בְּשִׁשְׁזָן מִמְעֵנִי הַאֲהַבָּה
שְׁנוֹתִיךְ תְּפִרְחָנָה כְּפָרָחֵי הַשְּׁרוֹן,
תְּרָאָה שְׁמָחוֹת עַם רַעֲנָה הַגָּאָנה.

התקוה

(Nach Schiller.)

אֲנָשִׁים לְרַבּוֹת יְהֻנוּ יְחֻלּוֹתָה
לִימִים יָצְרוּ בְּחִיקָה גְּנִשְׁיָה
מְטָרָה אֲמָתָה וַרְדָפָה אֶלְיהָ יְזָרּוֹמָה
אֵלִים הָאוֹשָׂר וַהֲתוֹשִׁיהָ,
סְפָלָל תּוֹקֵן תְּחִדֵּשׁ נְעֹרִיהָ
וְהַגְּפֵשׁ תְּקֻוָה לְמַרְפָּא בְּכַנְפִּיהָ.

הַתְּקֻוָה תְּנַהֵל הַגְּבָר עַלְיָ חֶלְדָה,
בַּעֲקָב הַגְּעָר הִיא דּוֹבְקָתָה,
מִקְסָם רְשָׁפִיהָ לֹא יִמְלֹטָה,
אֶת הַזְּקָן עַד מָתוֹ הִיא חֹזְקָתָה,
עַד יוֹם מָתוֹ עַדְיוֹ יַרְד שְׁתָתָה,
שְׁמַשׁ הַתְּקֻוָה עַלְיוֹ זָרְחָתָה.

לֹא בְּדֵי רִיק וְהַגְּוֹתָ רִוְתָה,
בְּרָאֵשׁ אוֹיל וַבְּעָר נִטְעוּתָה,
בְּלִבּוֹתָם וַרְיעַ אָף יָצְרִיתָה,
לְנוֹרֶל אַחֲר גַּפֵּן חַיְנוּ פּוֹרִיהָ,
וְכָל אָשָׁר לְשׁוֹגֵם פְּנִימָה שׁוֹאָלָתָה,
לֹא תְּכֹוב נְפֵשָׁם הַמִּיחָלָתָה.

ה י ר ח

(Nach Kämpf.)

או כברוא הָאל אָרֶץ וְצַאצְאָה,
בְּרָא שִׁמְשׁ וְיִרְחָ לְדָרִים עַלְיהָ,
וַיַּתֵּן לָהֶם אֹור וּקְרָנִים,
וַיַּתֵּן הַאִירוֹ בְּנֶה שְׁבָעִים.

וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם עַבְרוֹ וּסְעוֹ
אֲכַל וְהַעֲלֵל זֶה אֶל תְּחִנָּא
לְכָן נִתְתֵּן לְכֶם צָלָם אֶחָד,
לְמַעַן תִּמְשְׁלוּ קָלִי נָאוֹן יְתָה.

הַשִּׁמְשׁ אֲהַלָּה מְרֻב שְׂמִחָתָה,
עַל וְהַרְהָה וּנְעַדְיוּ יִפְעַתָּה,
וַיְפַעַן: אֶת דְּבָרֵיךְ בְּלֶב אֲשָׁמוֹרָה,
כַּה אֲعַשָּׂה פְּקוּדִיךְ לֹא אֲעַבְּדָה.

וַיַּקְרֵא פִּירָם אָנָּא אֱלֹהִינוּ!
הָאָם בְּכַתְּרָא אֶחָד תְּעִדרָה מִצְחָנוּ?
אִיעָצָךְ כִּי תָּאַכְּהָ לְקַחְתָּ,
מַעַט נֶה מַעֲטָרָה הָאַחַת.

אם זאת אפוא קרא היוצר,
משאלת לך לא אבצ'ר,
את משפטך לשונך דברה,
עפה פרוק עדין חיש מהרה.

האל אך הדבר הזה ענוה
ועיני הירח מראות באה
פניו לבנו בسلح חורא
זקי אשׁו מעל פניו עברי

רק ברק כל נשאר על פניויה
אשר הציע השם מיפוי עיניה
האור הזה לרגעים יופיע,
עת הירח פשעיו ישמע;

כה ותהלך חלף עונו,
עד אשר תטחה שאירת זרונה
עד אשר יקח מכתם דמי
או יאיר פניו בהוד נפי.

* * *

מראה הירח וצבא חליחתו,
הוא תבנית יהודה ותמורתו
גם הוא יתנשא על יעופת
נעה יה או עליו יחווף.

אָמְרֵי נַחַם
אָמְרֵי נַחַם
אָמְרֵי נַחַם
אָמְרֵי נַחַם

אָמְרֵי נַחַם

לְאִישׁ אֲשֶׁר מְרוּרוּ וַיִּשְׂטְמוּוּ עַל אֲשֶׁר שָׁם
פָעִימָיו בְּנִתְיּוֹת הַמֶּרֶע וְהַחֲכָמָה.

אֶל תִּירָא וְאֶל תִּפְחַד מִלְעָג הַשְּׁאָנוֹנִים
הַעֲוֹמְדִים לְצֹור מִכְשׁוֹל בַּדָּרֶךְ סְלָלָת,
אֶל תִּירָא וְאֶל תִּחְתַּת מַאֲלָה נַמְקָנָאִים,
הָאוֹמְרִים: בְּטִיטִים כְּזֹן נִפְלָאָת,
אֶמֶת קְגֻה חֲכָמָה שָׁים לְמִשְׁקוֹלָת,
בְּכַחַק וְהַלְךָ אֶל תִּירָא מִפְחָד,
כָּל לְשׁוֹן תְּדוּם, לֹא תִשְׂטַף שְׁבוֹלָת,
וּמִבְקָשִׁי נִפְשָׁד יְכֹזֶשׁ נִסְמָחָה.

הָנָן מִקְדָּם אֲנָשִׁי חֲכָמָה וְלֹעֲתָה נִרְדָּפָה
הַבּוּרִים בְּעַם רַדְפּוֹם עַד חֲרֵמָה,
הַנְּחָם כִּי נִסְעַלְיךָ וּרְזַעַם חַשְׁפָּא
בְּטַח חֲכָמָתָךְ נִסְעַת אַתָּה מִצְאָת עַרְמָה,
בְּמוֹתָה הַבָּא לְקַחַת דְּבָשׁ מִבֵּין הַדְּבָרִים,
יְכֹזֶה מִאֲרָשָׁם טְרַם הַגְּפַת מִצְאָה,
כִּי נִסְעַת הַחֲכָם יִרְדָּפוּ הַמְוֹרִים,
עַד אֵם דְּבָשׁ הַדְּעָת מִתּוֹקָם יָצָא.

הַלֹּא בְּאֶרְמָת מִלְחָה כְּדֵין יָרָה,
 טָרֵם יִפְרַח יִצְיָע שְׁבוֹלָת,
 בְּעֶרְמָת דּוֹמָן בְּרִגְבִּים יִכְרָה,
 לְמַעַן יוֹסִיף מַתְּזֵרֶע וְסֻולָּת;
 בֶּן גַּם הַחֲכָם בְּרֶפֶשׁ יִתְבּוֹלֵל,
 עֲדִי יִפְרַח וְעַשׂ פְּרִי תְּבוֹאָה,
 בְּאִשְׁפּוֹת הַאֲרָה וְנִגְנוֹן יִתְנוֹלֵל,
 עֲדִי תְּוֹרָה עֲלֵיו שְׁמֵשׂ נִישׁוּעָה.

הַעַז וְהַסְלָע

(Aus Frankl's Libanon.)

מַחְנֵי סָלָע עוֹמֵד מִקְדָּם קְדֻמָּתָה
 גָּדֵל אַרְנוֹ שִׁיאוֹ עַלְהָ שְׁמִים,
 נִיעַמּוֹד חָסּוֹן עַל הַרְמָתָה,
 בֵּין צְאָלִי הַשְּׁמֵשׂ וְהַקְּרָנִים.

וַיָּקֹרֵא אֶלְיוֹ הַסְלָע מִפְּסָנֶת הַצּוֹרִים:
 "לִמְהָה תִּתְגַּנֵּה בְּנֹזֶל הַזְּעָפּוֹתִיהִי,
 לִמְהָה תִּתְגַּנֵּר לִי אַרְנוֹ נְעוּרִים,
 הַלֹּא בְּחָבִי יְתַאֲכִוּ יוֹנְקוֹתִיךְ?"

הַלֹּא לְכָבוֹד וַיַּקְרֵר הַסְּפִנֶּתִי מֵאוֹ
קָדוֹשׁ אֲנִי וְהַרְבָּות שָׁנִים,
לְחוֹתָה הַעֲדּוֹת הַמְּסֻלָּאים מִפּוֹ
נָתַן הַאֵל, חָצְבוּ מַאֲכִינִים.

בָּצָרָק אַתְּגָנָה אַתְּנַשָּׂא שָׁמִים,
עֲנָה בָּגְבָה וְגָאוֹן הָאָרוֹן,
אַתְּ הַנוֹּצָרִי נִשְׁאָתִי עַל כְּפָרִים,
הַעַלְיוֹ מַתְּהָה עַז תְּפִאָרָת.

* * *

וְכֹה לְחַמּוֹ בְּלִי רְפִיוֹן יְדִים,
עוֹד הַיּוֹם יְלַחַמּוֹ אִישׁ כְּגַבּוֹרָתוֹ,
עוֹד הַיּוֹם יְתַהַנֵּשָׂא הַעַז לְבַבְּ הַשָּׁמִים,
אוֹלָם הַסְּלָעַ יְשַׁאַר יְסֻדָּתוֹ. —

ימי האביב

(aus Mireza-Schaffy)

בעת יעללה האביב פסגת ההרים,
ושלג ובפור יטפו ממאור רקיע,
בעת יצמח ירק בתוכה הערים,
ופרחה הראשון מבעד העשב יופיע.

עת בעמק ואחו
גשם וקור חלפי
וימות החרף כפוץ נחדרה
או מקרים יריע.
עד העמק מסביב,
האחים הנגה הגיע,
האביב האביב.

כאשר יגע השמש בהר הנשא
והמעין ישתפדי מרווחות צורים,
כל הארץ מסביב ירבך תכפה,
והדר נער יהפדי לזרם ושירים,
רוחacha ממשלת,
בעצי שם ושהלה,
והשמים ידרוי ארגן ותכלת,
או מקרים יריע,
עד העמק מסביב, וכו'

בַּת יְפֻתָּח

(Nach Rekendorf)

עַל הַרִּי בְּתֵר עַלְיָ שִׁיא הַסְּלָעִים,
 בְּרֶעֶשׂ וּסְוֹפֶתֶה הַסְּעֶרֶת הַזְּמִיהָ,
 וְלֹעֲפָה תְּפִיחָ מִבֵּין הַבְּקָאִים,
 לֹא יָאַחַיל שֶׁם יָקוּם אַךְ שְׁמָה וְשָׁאַיָּה
 שְׁמָה שְׁנִים רְבוּת הַתְּהִלָּכָה,
 בַּת יְפֻתָּח מְשׁוֹשׁ עַין רֹאִי,
 הַד יְלַלְתָּה יְשַׁמֵּעַ בְּאָגָחָה,
 בְּכָל קָצּוֹת הַכְּבָר תָּהֹו וּבָהָו.

“אֵיכָן מִשְׁבְּנוֹת אָבִי סְכוֹת שְׁלוֹם ?
 הַה אֵיכָן ? מָאָד רְחָקוּ מַנִּי !
 לֹא אַתְּהִלָּךְ עוֹד בֵּין הַנָּה וְהַלּוּם,
 בֵּית בּוֹ גָּדְלָתִי לֹא עוֹד אַרְאָנוּ
 אוֹי ! כִּי הַשְּׁלַכְתִּי מִמְּקוֹם מִנוֹתָה שָׁאַנְנָה
 מִמִשְׁבְּנוֹת אָבִי לְעַמְקָה הַבְּקָא וְשָׁפָל,
 סְלָעִים רְפִידָתִי עַלְיָהָן אִישָׁנָה
 אַפְרִיוֹן דּוֹדִי – עַב הַעֲרָפָל,
 אָבִי אָבִי ! מָה וְאֵת הַחֲטָאתָה,
 מִצָּאת בְּבַתְךָ הַחֲפָה מִפְשָׁע

בְּיַהֲ כָּה גְּדֹחַת לְעַמֵּל וְרַעַת,
בֵּין בְּפִים וּסְלֻעִים בָּאַיִן יִשְׁעַת,
הַרְמָנָא אֶלְיָא תַּמְאַכְּלָת,
בְּיַהֲ כָּשָׂה לְקַרְבָּן אֹתוֹת הַרְיִמוֹת;
טוֹב מַזְתִּי מִהְיוֹת תִּמְיד נְבַחַת,
מִן הַפְּעָר אֲשֶׁר חַמְתָּו רֹוחִי שׁוֹתָה.

בְּשִׁמְךָתְּשׁוֹב הַרְוֹעָה בְּשִׁוּשָׁנִים,
לְפָנֹת עַרְבָּאֵל הַרְוֹעָה בְּחֹרֶה,
פְּרוֹהוּ גִּיל שִׁמְחוֹת וּמְעָדִים,
וְתַתְעַלְמָה בְּאַהֲבָים אֶת אֱלֹף נְעוּרָה;
אֲכַל אַנְבֵּי הַעֲנִיהָ הַגְּנִי נְפַרְדָּה,
מְחַבְּרָת אֲחִוָּתִי וּמְלַהֲקָת שִׁירָתִי,
אַנְבֵּי הַאֲמַלְלָה נְלִמְדָה אַתְנוֹרָה,
וְאַקְלָל יוֹמִי בְּאוֹרָדִי וּעוֹרָדִי לְנוֹתָן.

מְלָאֵךְ מָות ! רְחַמְנִי רְחַמְנִי
וְעִשָּׂה פָּעָם קָעֵל לְנָדָל יְנוּנִי,
הַאֲזִינָה שְׁאָנוֹתִי אַנְאָחָגָנִי,
וּפְגַע בְּמַרְבָּךְ בְּבַת הַעֲנוּנִי ;
הַלָּא פְּרַחִים הַרְבָּה תְּרַטְּמוּם בְּרַגְלִים,
עוֹד בְּאַבִּיב חַלְדָּם שַׁחַת אָוֹתָמוֹ,
הַאֲמָעֵל אֶלְהָה הַמְּוֹאָסִים בְּחַיִים,
תְּרַחְםָם, וְלֹא תַעֲשֵּׂה בָּלָה בָּמו ?

וְהַפְלָאָר הַקְשִׁיב רַב בְּקָשֶׁב,
לְהַמִּית לְבָה וְלִקְוֹל תְּחִנְנִיהָ,
הָוָא — תְּפֵלָת אֲנוֹשׁ קָאָזׁ לוֹ תְּחִשֶּׁב,
יָרֶד בְּחַמְלָה מַעַל בְּסָאוֹ אַלְיָהָה,
לִיל נָצָח וְתְשִׁכָּת עַוְלָמִים,
יָאָק עַל בְּבָת עִינָה הַבּוֹכִיהָ,
יָמִים יַעֲבְרוּ וְתְהִדְשׂוּ הַיָּמִים,
וְבָת יָפְתָח לֹא שְׁבָה לְתְחִיהָ.—

כתנת בד קדש

(Travestie. Nach Schillers Glode.)

הַתְּעוֹרֶרֶת בְּנֵי הַתְּקִבְצָו גַּעֲרִים,
קָחוּ הַטְּפֻ� אֲחָזָו הַמְּחַת,
אָתָּה הַשָּׁש בְּתוֹרָה לְבַתְּרִים,
וְתַחֲרְרוּ אֶת כִּירְיוֹת וְמָה.
לְמַעַן תָּגַמר הַקְתּוֹנָת עַד הַעֲרָם
לְכָן עֲבָדוּ בְּלֹתִי הַרְףָה,
אִישׁ אִישׁ בְּמַלְאָכָה,
אָךׁ לֹא בְּרַפִּיוֹן דִּים,
לְמַעַן נְשִׁין בְּרִכָּה,
מְאָדוֹן הַשָּׁמִים.

אָבִן מֵהַ סְׁוּבָה הִיא הַמֶּלֶאכָה
 אֲםֵן בְּעִשּׂוֹתָה אָמְדֵי שְׁפָר נְדִבְרָתָה
 כִּי אֲוֹ אֲמֵן נְעִשָּׂה כְּכֹה
 הַלֵּא תַּלְךְ הַעֲבֹדָה חִישׁ מְהֻדרָה
 לְכָנָן אֲמֵן נְחַקְרָה נָא לְדִעָתָה
 תֹּזְצָאוֹת הַמֶּלֶאכָה וְרוּעָנוֹ בְּרָא
 כִּי מְחַסּוֹר וּמְגַעַּתָּה
 יִמְצָא הָאָמֵן לוֹ מְלָאכָתוֹ וְרָהָה
 אָרְךָ בְּוֹאָת יְתַהַלֵּל אִישׁ מְזִקְנָה
 אֲמֵן כָּל מְפָעָל יְדוֹ יִצְרָה
 יִזְקּוּר לְדִעָת בְּלַבְבוֹ פְּנִימָה
 מָה הִיא הַתְּבִלִּית וְהַמְּפֹהָה

קְחֵי הַיְרִיעָות

לְאַחֲרִים תְּחַבְּרָנָה
 בְּלוּלָות תְּקַשְּׁרָנָה
 מְשֻׁתִּי הַפִּוּתִי
 וְיוֹרִיעָה חַנְשָׁאָרָת
 תְּהִיה מְחַבְּרָתִי
 בְּבָתִים תְּזִדְוִתִים
 אָרְךָ אַפְּתִים

אָנוֹשׁ כִּי יַאֲסֵף יִשּׁוֹב לְאַדְמָה
 אַחֲרִי בַּתְּבִלָּל לְחַמָּם הַמְּלִחָמָה
 עָרוּם בַּיּוֹם הַלְּדוֹ יִפְעַל הַגְּבָרָה

בְּלִי בָּנֶד וּבְתוֹנֵת יִשּׁוֹב לְקָבְרִי
 כִּי בַּיּוֹם יוּכַל לְקָבְרוֹת,
 מַה יוּעַילוּ שְׁמָלוֹתָיו הַיְקָרוֹת?
 כִּי אָחָד פָּה עַלְיָה אֲדֻמָּה
 יַכְסֹׂף הַבָּגְדִּים בְּלִי עָזָן וְרָשָׁעָה,
 אָוָלָם בְּאַלְמָנוֹת שְׁמָה,
 אֵין בְּסָות וּשְׁמָלה לְפָשָׁע,
 אָחָד בְּגָהָרָה אֲצָרָקָה לְכָש בְּחַיִם,
 הַמָּה יַעֲטְרוּהוּ לְפָנֵי אֲדוֹן שְׁמִים,
 עָרוֹם בַּיּוֹם הַוְּלָדוֹ יְלָוָה הַגָּבָר,
 עָרוֹם בָּא — עָרוֹם יִשּׁוֹב לְקָבְרִי,
 אָחָד הַמְּשֻׁעִיל בְּעַת גַּעַשְׁנוֹ
 הוּא לְבָדוֹ אַחֲרִי מוֹתוֹ יַכְפִּנוֹ.

רָאוּ שֶׁם הַקְּרִיחָה הַוְּמִיה,
 עַל בָּל פָּנִים דְּמֻעה בָּל עַין בּוּכִיה,
 הַמְּמוֹת הַאֲכָרָר הַרִּיק אֲשָׁפָתוֹ,
 אָב מַעַל בָּנִים לְקָח בְּחִמְתוֹ,
 יְתּוֹמִים רְבִים יְלָוָה בְּאַנְחָה,
 אַת אֲבֵיכֶם אֶל עַמְקַת הַבְּקָאָה,
 וְהִאָם הַעֲנִיה לֹא רְחַמָּה,
 נִמְהִיא תְּלֻוָה אַת בְּעַלְהָ שְׁמָה,
 "הָוִי אֲבִינוּ כּוֹכֵב חַיִינָה
 מַי וְהִי בְּיָא טְרַף לְנַפְשֵׁינוּ?
 הָוִי בְּעַלְיִ תְּקָרָא בְּבָחָלָה."

הַאֲלָמָנָה יִתְהַר עִם הַבְּנִים,
לְקוֹלָם יַרְגּוּ הַקָּבָרִים בְּחַלְחָלָה,
יַמְסֹעַ יַתְמֹטֶטוּ צָוִירִים וְאָבָנִים.

קָחוּ הַוִּרְיעָה הַפְּשָׁאָרָה,
כְּבָסֹוּ וְכוּ כָּל חָלָק,
לְמַעַן תַּהֲיוּ זָבָה וּבָרָה,
לְבָנָה וּגְנִיה כְּשַׁלֵּג,
הַסִּירוּ שְׁמֹעַ וּבְתֻרָת,
לְמַעַן תַּהֲיוּ כָּלִיל תַּפְאָרָת.

מָה טּוֹב אָם תִּמְדִיד נַחֲקָרָה לְדַעַת,
אָם בְּלַפְנֵי יִפְרָח נָגֵע אוֹ אַרְעָת,
לְתַהְרָנָשָׁנוּ בְּשָׁמַע אַשְׁמָה מְנוֹאָלָת,
וְלַכְבָּס בְּעַתָּר כָּל חַטָּא וְאוֹלָת,
כִּי אוֹ אָם נַפְשָׁנוּ זָבָה וּבָרָה,
בְּלֹב שְׁמָחָה נַוְלֵל לְבָא הַיְכֵל הַתְּפָאָרָה,
בְּהַיְכֵל נַחְמָד מְלָא נָגֵה קְרָנִים,
וְגִרוֹת מְפִיצֹת אָזְר שְׁבָעָתִים,
שְׁמָה נַתְאָסָף לְפָנֵי אֲדוֹן צְבָאות,
נַשְּׁפֹוד שִׁיח נַשְּׁפֹוד דְּמָעוֹת,
כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יוֹם הַבְּפּוּרִים,
יַתְעֹרֶר לְבָבֵינוּ נַבְכָה תְּמִרְוּרִים,
הַיּוֹם יַכְתֵּב בְּסִפְר הַשְּׁמִים,
מֵי יָמוֹת וּמֵי יָעָמֹד בְּחַיִם,

מי יצליח ותנסה עד כובאים,
ומי ישפלו ותגולל ברגבים,
הכחות כזו לגבינו מעוררת,
בי בה גויתנו נקברת,
בי מה תקנות אנו ש להבל דמה,
הה ! אך תולעים באדרמה,
ואיך לא ימס לב אנו ש במים,
בעמדו בבדי מעת ערדנו בחמים,
ואיך שתנסה ארחת תולעה,
לאמר : מי אלהים יורנו דעה ?
הלא או תתמוג נפש החוטאת,
תבבם ברמעותיה כל חטא ומגעעת,
תנקה כל חלאה עד אשר מוהירה,
בלבנית הכתנות בה היא צרורה.

קחו היריעות המחברות,
תפרו אותן למען תהינה ישראל,
נפש היטב טרם לאחדים תקשנה
אחרי בן ימר תחסנה,
למען לא תרע אהת עודפת,
והשנית קארה ונקטפת,
בי הקטן עם הגדול נצח לא יתמקר,
כמו החקוק על החרש תמיד יתגבר,
בי במקום החזק וחרפיו יתאהרו
באשר גאון בעגיה יחד נעדיה,

שם לעולם לא יצא החבר
 לבן יבחן היטב הנבר.
 טרם יבנה לו בית אקבתו,
 אם מצא לו דבק כדי מדתו.
 ראי שם בחרץ רחביידים
 בהתאסף המון רב מוחנים, מוחנים,
 כלם באו לראות חתן ובלתו,
 העומד בפונה ירבה בתקתו,
 כי נכבד היום, יום כפורים,
 בו ימשש בעור בחשך נאפהלה,
 לא ידע אם הדקק טוב,
 או אם נכוון לפוקה ומבשליה.
 פתואם ירע התוף,
 חתן יחל בבעדי שפר,
 מהת החופה בכל עוז ובדרו,
 אולם על ראשו יפתן אפר,
 וכתונת בוץ עלבשרו.
 הכתונת הואת תנלה עגינהו
 להבית הלאה על חונ שמיינו
 יתן על לבו אולי חשבת עננה,
 על שמי תקנות פוננה,
 אולי החתיא בבחירהו,
 שכח ערכו וממדתו,
 כי לא באשת חן ביפוי הפנים,
 לבה, ימצא נבר שלנות עדרנים,

לֹא רָק כְּהֹן וְעוֹשֵׂר,
וַיִּמְצָא בְּרֶבֶה, וַיַּעֲמֹד יְהוָה אֶזְרָחָר
כִּי רָק לְפִי עַרְפּוֹ יִבְחַר נֶגֶר,
אֲךָ אָוֹ וַיְכוֹן אֲשֶׁר הַחֶבֶר.

הַנֶּה תִּפְנַה הַמְּלָאכָה,
הַכְּבָתּוֹנֶת כְּלוֹלָה בְּתִדְרָה,
מִמְּנָה מִוסֶּר גְּקֻחָה,
לְמַעַן דָּעַת מִשְׁטָרָה,
עַפְתָּה בְּקוֹל תֹּדֶה,
גַּנְמָר אֶת הַעֲבוֹדָה.

כִּי הַכְּבָתּוֹנֶת הַזֹּאת תֹּדֶה מַעֲוָרָתָה,
לְאֱלֹהִים כּוֹنֵן שְׁחָקִים בְּוֹרָתָה,
רְגַשִּׁי הַתְּהִלָּה בְּלֶבֶנוֹ יְעִירָה,
אוֹ בְּעָרָבָה עַת הַגְּרוֹת יוֹהִירָה,
נְחֹוג חָג הַגְּאֹולָה,
עַל מִצּוֹת וּמְרוֹדִים,
אוֹ נְבִיעָה תְּהִלָּה,
מִדּוֹר דּוֹרִים.

אוֹלָם גָּם וְאֵת הַגִּילָה,
בְּנֶטֶפי מַוְתָּה הִיא מְהוּילָה,
הַכְּבָתּוֹנֶת הַזֹּאת הַעֲבָר תָּוֹרָנוֹ
לְמַעַן לֹא יִתְגַּנֵּה לְבָנָה,
גָּם תָּעֵיר וַתְּבַטֵּח אָזְנָנוֹ
כִּי הָאָל יִפְלִיא לְעֹשֹׂת אָתָנוֹ.

תרועת מלך

בַּיּוֹם חָנֵן הַיּוֹבֵל אֲשֶׁר חָנֵן הַוֹּר מֶלֶכְנוּ פְּרָאנָע יָאוּעָף יְרָה.
בַּיּוֹם אֲשֶׁר נִמְלָא לָוּ חַמְשָׁה וּשְׁעָרִים שָׁנָה לְמֶלֶכְתּוּ.

מָה זוּ הַקּוֹל אֲנָכִי שְׁמָה שׂוֹמֵעַ?
קּוֹל עֲנוּת הַיְד בְּגַפִּי מְרוֹמִי קְרָתָה,
הָעַם יִשְׁמַח יְרָגֵן יְרוּעָעָעַ,
הַחֲצֹות מְלָאוֹת הַוֹּד וְתִפְאָרָת.

הַיּוֹם הָהָה הוֹא יּוֹם הַלְּדָת הַמֶּלֶךְ,
יְחִי פְּרָאנָע יָאוּעָף כָּל פָּה יְבִיעָע,
עַל וָאֶת יִשְׁיָשַׁו מְדִינָה וְפָלָה,
כִּי בָּא הַיּוֹם בְּהַדְרָת קְדָשׁ הַוּפְיעָע.

בָּא יּוֹם הַיּוֹבֵל בּוּ תִּמְלָא נָהָה
לְמֶלֶכְתְּךָ חַמְשָׁה וּשְׁעָרִים שָׁנָה,
רְבָכוֹת לְשׁוֹנוֹת מְכָל עַבְרָתְעַנְּנָה,
יְחִי מֶלֶכְנוּ! בְּגִיל וּרְגַנְנָה.

הַיּוֹם הָהָה עַמְּךָ בְּרָכָה לְךָ מַתְעִים,
מִרְחָוק וּמִקָּרוֹב שְׁמָךְ יְאָדִירָי,
גָּם בְּרָע יְעַלְבָּעַנְדוּ לְךָ שׂוֹשְׁנִים,
בַּיּוֹם שְׁמַחְתְּךָ יְתִרְעָעָעָי אָפְ יְשִׁירָי.

בַּיּוֹם כָּלִילַת אֲחֹותִי

(אשר כתבתי לזכרון בספר-התפלה אשר נתתי לה למתנה
ביום חתונתה, הוא יום א' ניסן תרל"ו).

ז'קר הוּא הַיּוֹם, דְגָנוֹל מִכֶּל יְמֵי הַמִּינִים,
הַוָּא יוֹם כָּלִילַתְךָ לְאִישׁ נָבֹן וּמְהִיר,
שָׁמַשׁ חֶרְשָׁה חֻפְיעַ לְךָ מִשְׁמִים,
וְאוֹר חֶדֶשׁ עַל מִסְלַת חַיֵּךְ יָאִיר.

עַד הַיּוֹם ז'קר וְגַעַלְהָ עַל אֲחִידָה
כִּי כָו תִּמְלַאֲנָה לְךָ שְׁבַע עֲשָׂרָה שָׁנָה
מִשְׁנָה שְׁשָׁן יָרָאָה עַל חֹנוֹן יְשִׁמְיהָוָה
עַרְךָ שְׁמַחְתָּו וַיַּפְעַתָּו מַי מְנָה ?

קָהִי נָא אֲפּוֹא אֲחֹותִי הַיְקָרָה,
אֶת רְחַשִּׁי לְבֵי בַּיּוֹם כָּלִילַתְךָ,
תְשַׁבְּעִי טֹוב תְּיִ אָוָשָׁר וְתְפִאָרָה,
אָם הַגָּבָר הַגָּבָד אַלְיוֹ תְשִׁיקָתָה,
תְחִיוֹ יָחָד תְּיִ אָוָשָׁר נְנַחָתָה,
עַדְיִ וְקָנָה תְשַׁגְשַׁנוּ כְשׁוֹשָׁגָה פּוֹרָחתָה.

עוזְלֹזָה*

* בראשית עלתה במחשבתי להרפס שירים רבים רכבים
יסודתם בתלמוד תחת השם זהה, אך מפני סבב לא יכולתי
הפעם להפיק וממ' ואציג רק שירים אחדים מהמה.

TALMUDISCHE ANTOLOGIE

בנור דוד

בנור היה תלוי למעלה ממטוו של דוד
וכיוון שהניע חצות לילה רוח צפונית
מנשbatch בוויה מנון מאליו (ברכות דג).

הירח יוציא מבעד רכבות כוכבים,
כל חי כל יצור ישקוט ינוח,
אך בשמיים ותהלך העבים,
מפני גערת והמית הרות.

מצפון אתה יתחולל הקדים,
משאון קולחו תרנו אדמה,
הכוכבים יגוזו ותאספו לאחים,
שיר הלילה ישירו בדממה.

בארכמן המלך דוד שוררת דומיה,
הכל ישבב בורות התרדמה,
אשמורת הלילה פתאום הגעה,
וריהם אדריך וחזק דפק בחמה.

במיתרי הבנור על הקיר תליה,
בו נשב גם הריע הרות,
בין מיתרייו ברعش עלה,
וימר נעים בין מיתריו נפיח.

וַיָּגֹן הַכְּנוֹר הַפְּלָא וַפְּלָא,
שִׁירִים נְעִימִים גַּחֲמִידִים לְאוֹנִים,
אֶתְרִי צְלָלִי הַגְּנִינּוֹת הַאֲלָה,
וַיָּמֹר יְחִדְרֵצְבָּאי הַשְּׁמִים.

וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ הַתְּעוֹרֶר מִמְשָׁבָכוֹ,
כִּי אָנוּ הַקְשִׁיבָה קֹול הַגְּבָל,
אֶל הַשְּׁמִים נְשָׂא עַינוֹ וַלְכָבוֹ,
אֶל אֱלֹהִים בּוֹרָא אָרֶץ וַתְּבָל.

וַיָּקַח הַגְּבָל וַיָּרֶבֶה בְּגִינְתָּה
לְאֶל חַי שִׁירּוֹתֵיו הַרְיעַ,
הַנְּרַחַם שְׁמָח עַל נֹעַם שִׁירְתָּהוּ,
וַיָּקַשְׁבַּל הַגְּנִוְנִיו בְּבָנוֹרֵז הַשְּׁמִינִיעַ.

גַּם הַמֶּלֶאכִים הַקְשִׁיבוּ בְּשַׁחֲקִים,
וַיָּרֶגֶן הַטְּבֻע שְׁחָר וַצְפִּירָה,
וַיָּזֹמְרוּ יְמָד גְּבֻעוֹת וַעֲמִקִּים,
עַד אֲשֶׁר הַשְּׁמָשׁ הָאִירָה.

לְאֶל חַי שִׁירּוֹתֵיו הַרְיעַ
וַיָּקַשְׁבַּל הַגְּנִוְנִיו בְּבָנוֹרֵז הַשְּׁמִינִיעַ.

לְאֶל חַי שִׁירּוֹתֵיו הַרְיעַ
וַיָּקַשְׁבַּל הַגְּנִוְנִיו בְּבָנוֹרֵז הַשְּׁמִינִיעַ.
לְאֶל חַי שִׁירּוֹתֵיו הַרְיעַ
וַיָּקַשְׁבַּל הַגְּנִוְנִיו בְּבָנוֹרֵז הַשְּׁמִינִיעַ.

רבי יהושע בן חנניה

(נדרים לו ע"ב)

בְּהִיכְלָל נְחַמֵּד מֶלֶא הֹזֶד וַתְּפִאָרָה,
יָשַׁבָּה בַת הַמֶּלֶךְ בְּהֹזֶד נְחַקְרָה,
לְפָנֶיהָ עָמַד רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ,
וְהִיא שְׁמַעַה נִבוּ כְּחַכְמָה הַבְּיֻעַ.

וַתֹּאמֶר אֲלֵיו : לִמְהּוּ זֶה חַכְמָה בְּרוּךְהָ
בָּבֶלִי לֹא יָצַלְתָּה טְמִינָה וְצְרוּרָה,
וְלִמְהּוּ לֹא רַק בָּבֶלִי חַמְדָה וַתְּפִאָרָה,
תַּחַנְגַּלְלָה חַכְמָה אַבְןָה חַקְרָה ?

וַיַּעֲשֵׂן הַחֲקָם : כַּמָּה יִטְמֹן אַבְיךָ יְהוּ ?
„בְּנָאוֹת עַז“ הָעֲדִינָה עֲנָתָה,
„מְדוּעַ יִתְגַּנֵּם בָּבֶלִים נְחַשְׁבִּים כְּאֵין“,
וְלִמְהּוּ לֹא בָּלִי וְהַב וְכָסֵף עֲשָׂה ?.

וַתֵּצֵא הַגְּבִירָה אֶת עַבְדִּיהָ,
לְאַצְקָת בָּבֶלִי כְּסִיף אֶת יִיעִיהָ,
יָמִים אַחֲרִים אֶךְ עֲבוֹר עַבְרָה
וְהִינּוֹת בְּלָם פָּנוּ גַּם גַּמָּרָה,
וַתִּקְרַא אַחֲרָיו הַגְּבִירָה לְבֹוא לְבִתְתָּה
וַתִּסְפֶּר לְהַחֲקָם אֲשֶׁר קָרְתָּה,

"הִנֵּן אָמַרְתִּי לְךָ גַּבִּירָה בְּכֻנָּה,
עֲנָה הַחֲכָם, גַּם מִצְאָתָּה תַּעֲוָה".

"לֹא בְּחִכְלֵי שֶׁן מְלָאִים הָרָה,
סְפִיחָה לְהָחֲכָמָה גַּוָּה וְתַדְרָה,
גַּם لֹא בְּנוּ נְחַמְּד לְעַיִנִים,
תַּשְׁפּוֹן הַתּוֹרָה בֶּתֶּ הַשְׁמִים.

בְּסִכְתָּה קְטַנָּה עֲוֹמָדָה בְּפִנָּה,
שֶׁם אֲהַלָּה בְּנִתָּה גַּם הַכִּינָה
בְּנוּ נְשָׁפֵל, מַעֲוָן רֹוח נְכָאָה
שֶׁם שֶׁם חָצְבָה עַמּוֹדִיה".

וְתַעַן הַגְּבִירָה: הַלֹּא גַּם בַּיּוֹם עַיִנִים,
לְקָעִים יְיוֹרָחוּ רְבּוֹת קְרִינִים,
הַלֹּא נִמְצָא אֲנָשִׁים יְפִי תֹּואָה
בְּם הַחֲכָמָה תְּפִיעָה וְתָרָה".

"לוֹלֹא נִמְצָא גַּם בְּמוֹ מְגֻרָעָת,
עֲנָה הַרְבִּי בְּטוֹב טָעַם וְדַעַת,
אוֹ הַאִירָה חַכְמָתָם כְּפָלִים,
כָּאוֹר צָח מְזַקֵּק שְׁבָעָתִים".

הַתּוֹרָה

אמיר ר' פנחים כל הקובע
עתים לתורה מפר תורה.

(מדרשו)

רבים יתעו חידשות יבקשו,
בתורת משה ממשמים מודשיה,
ארח מישור יהפכו יעaskו,
לפי רוח הומן ועת החרשה.

יאמרו מצות רבות לא לנו הנה,
כى לא לעת כואת התורה נתינה,
המצות האלה נתנו לעת הוקנה,
אך לא לעם נבון דורישי תבינה.—

החכם הו יוננו בטעם וברעת,
כى אם נקבע עתים לתורה,
או יחשב לנו זאת לעון ומגראעת,
כى דבר ה' נבואה מצותיו געבורה.

* * *

העת תצער בעל בינוי נשרים,
אך התורה אחר איננה חולכת,
אחרי עקי הומן תלך מישרים,
אך לפי חוקתי איננה מתהפהכת.

נחמת ציון

(מכות כר ע"ב)

על חרבות ציון הַלְכֵי בְדִמְמָה,
חַכְמֵי יְהוּדָה לְשִׁפּוֹר שֵׁיחַ שֶׁמֶה,
על אֲדָמָת קָדְשָׁךְ בְּבָבִי הַשְׁתָחָה
על אֲבָדוֹן הַהִכְלֵל מֵר אַרְחוֹ
וּבְעַמְדָם שֶׁמֶה בְּאַדְמָה מַתְפָלָשִׁים,
וְהַגָּה שַׁוְעֵל רַע מַקְדֵשׁ הַקְדִשִּׁים,
או הַרְבוֹ בְּבָבִי חַלוֹ וְגַעַת
בַּי דְבָרִי חֹזְעִיהָ עַתָה גַמְלָא.

אָךְ רַבִּי עֲקִיבָא לֹא הַתִּיפְתַח,
רַק עַמְדָ שֶׁם עַלְוֹ וְשֶׁמֶת,
וַיְשַׁאֲלוּ אֹתוֹ חַבְרָיו בְּאַגְנָה :
רַבְינוּ לִמְהָה וְהַאֲתָה עוֹשָׂה בָּכָה ?
עַל וְאַתְ אֲגִיל יְעַן בַּי נָאַמְנוֹ
אָמְרִי הַחֹזֶה בְּאֶמֶת כּוֹנְנוֹ
אֲשֶר חֹזה עַל יְהוּדָה וִירוֹשָׁלָם:
לְכָן עַתָה תְּקוֹתָנִי תְּנִדֵל בְּפָלִים,
בַּי נִבְואֲתוֹ הַטוֹבָה לְשׁוֹנוֹ דְבָרָה,
גַם הִיא תִּמְלָא חִישׁ מַהְרָה.

תּוֹכֵן

72	חוות קשה	שיר צבי
74	חלום החיים	מכتب
78	סערת לבבי	אנרת במקום הקרמלה
79	על האהר	פראלאן
80	הנוני קשה יומ	פתח שפתוי
84	המאבר עצמו לדעת	חַבְצָלַת הַשְׁרוֹן
89	החותפה בחצרימות	בתולית בת ציון
93	המשורר לעת וקנותיו	הנורד על אדרמת נכר
98	כך המשורר	אהבת ציון
נֶצֶנִים		
101	מי כמוך אליהם	השולמית
102	העקרה	אתה היא יונתי
105	הסתו	תחת העربים
108	האמונה והתבונה	הדרעה
111	שיר הקציר	נֵר הַכְּרוֹן
115	הורדוט	על קבר בת ציון
117	נחמה בצראה	על נהרות בבל
119	האמת	רחל
120	האביב	אני יהשון
122	המלחמה	בְּכָאים
127	אל גנרג הרודע	אל בנורי
128	הקשת	על קבר רעי
130	ראש השנה לאילנות	הנוני ערב
132	האדם	משא בעיר
134	שבת כפרים	וְתוּם עַל קַבֵּר אַמּוֹן

157	העץ והסלע	138	המטרה
159	ימי האביב	139	האכר
160	בת יפתח	לודאים	
162	כתינת בר קדרש	143	הנות לבי
169	חרוועט מלך	144	וכרון בספר
170	ביום כלילת אחותי	145	תשואות חן
עלילות		148	ביום חולדת אותי
173	כנויר דור	149	בשובי לא מקום מולדתי
175	רבי יהושע בן חנניה	152	אשרה לדידי
177	התורה	153	התקוה
178	נחתת ציון	155	הירח
		156	אמר נחמה

~~~~~  
~~~~~  
תקון

צד 22 שורה 3 תחת רב ציל רק

— 166 — חדש — **חלש** :

— 167 — אחר שורה 9 חסר חרוו שלם וכצ'יל :

בו זרבה תפלה ובקה תפזרום,

לכל אהובי ומירדי הנכבדים, ולכל הרוצים לכתוב
אליו אודיע, כי האדרעםסע שלוי היא כעה :

H. MOSKOWITSCH in Cseléj

Post Kozma. Com. Zemplin. (Ungarn.)

B

690.

Ingendblüthen.

Lyrische Gedichte

von

Hermann Moschkovitsch.

Mergentheim, 1877.

Dind und Verlag von Otto Kötterlich
(Promenade Nr. 25.)